

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สิงหาคม ๒๕๖๖

คำนำ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ โดยหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญ ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ และยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ฉบับนี้ ได้ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ประกอบกับคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ ได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ นี้แล้ว ในคราวการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อจันทร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด การจัดทำค่าของบประมาณที่เกี่ยวข้อง และเป็นเครื่องมือในการติดตามแผนงานโครงการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงเป็นแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรในทุกมิติ ซึ่งความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ครั้งนี้ ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
สิงหาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๒๒
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๘๐
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๘๘
ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตร และสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด	๒๐

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕ (๑๐ ปี)	๒๕
ตารางที่ ๒	อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕ (๑๐ ปี)	๒๖
ตารางที่ ๓	ลุ่มน้ำสาขาในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ	๒๖
ตารางที่ ๔	พื้นที่ลุ่มน้ำสาขา	๒๗
ตารางที่ ๕	สถิติข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬ ย้อนหลัง ๕ ปี	๒๘
ตารางที่ ๖	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๔
ตารางที่ ๗	แสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๔
ตารางที่ ๘	ประเพณีสำคัญของจังหวัดบึงกาฬ	๓๖
ตารางที่ ๙	แสดงระยะทางจากอำเภอ ถึง จังหวัด	๓๗
ตารางที่ ๑๐	การเดินทางภายในจังหวัด ระยะทางโดยประมาณ (หน่วย : กิโลเมตร)	๓๘
ตารางที่ ๑๑	ผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ เป็นรายอำเภอ	๔๑
ตารางที่ ๑๒	ข้อมูลการประปาจังหวัดบึงกาฬ	๔๑
ตารางที่ ๑๓	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬ ณ ราคาประจำปี	๔๓
ตารางที่ ๑๔	ปฏิทินท่องเที่ยวประจำปี	๔๓
ตารางที่ ๑๕	สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ	๔๕
ตารางที่ ๑๖	แสดงโครงสร้างกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามเพศ	๔๖
ตารางที่ ๑๗	จำนวนและร้อยละของกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามอุตสาหกรรม	๔๗
ตารางที่ ๑๘	ครัวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร	๔๗
ตารางที่ ๑๙	การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	๔๘
ตารางที่ ๒๐	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำตามแผนดำเนินการ ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๔๙
ตารางที่ ๒๑	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำสะสมถึงปัจจุบัน	๔๙
ตารางที่ ๒๒	ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด	๔๙
ตารางที่ ๒๓	ตารางแสดงข้อมูลกลุ่มสถาบันเกษตรกร จังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕	๕๐
ตารางที่ ๒๔	ตารางข้อมูลพื้นที่ทำการเกษตรจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕	๕๐
ตารางที่ ๒๕	ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด	๕๙
ตารางที่ ๒๖	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดโคเนื้อ ปี ๒๕๖๖	๖๐
ตารางที่ ๒๗	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดโคนมและกระบือ ปี ๒๕๖๖	๖๑
ตารางที่ ๒๘	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดสุกร ปี ๒๕๖๖	๖๒
ตารางที่ ๒๙	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดไก่ ปี ๒๕๖๖	๖๓
ตารางที่ ๓๐	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดเป็ด ปี ๒๕๖๖	๖๔
ตารางที่ ๓๑	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดแพะ ปี ๒๕๖๖	๖๕
ตารางที่ ๓๒	รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดแกะและนกกระทา ปี ๒๕๖๖	๖๖
ตารางที่ ๓๓	ด้านการประมงของจังหวัด	๖๗
ตารางที่ ๓๔	สินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๖๗
ตารางที่ ๓๕	มาตรฐานสินค้าเกษตร	๖๗

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ ๓๖	สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัด	๖๙
ตารางที่ ๓๗	การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๖๙
ตารางที่ ๓๘	สหกรณ์ จดทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒	๗๐
ตารางที่ ๓๙	ระดับชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์	๗๒
ตารางที่ ๔๐	กลุ่มเกษตรกรและจำนวนสมาชิก	๗๓
ตารางที่ ๔๑	กลุ่มเกษตรกร จดทะเบียนภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๗	๗๓
ตารางที่ ๔๒	ระดับชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร	๗๔
ตารางที่ ๔๓	จำนวนอาสาสมัครเกษตรกร (อกม.)	๗๔
ตารางที่ ๔๔	อาสาสมัครด้านบัญชี	๗๕
ตารางที่ ๔๕	จำนวนปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัด	๗๕
ตารางที่ ๔๖	ข้อมูลสินค้าเกษตรแปรรูป	๗๕
ตารางที่ ๔๗	แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๗๖
ตารางที่ ๔๘	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๘
ตารางที่ ๔๙	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๘๑
ตารางที่ ๔๘	การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๘๔

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๑. ภาพลักษณะภูมิศาสตร์	๒๒
๒. แผนที่แสดงลุ่มน้ำในจังหวัดบึงกาฬ	๒๗
๓. แผนที่แสดงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	๓๐
๔. แผนที่แสดงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง	๓๑
๕. แผนที่ขอบเขตพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่ากุคุดึง	๓๒
๖. แผนที่ขอบเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูสิงห์	๓๓

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๗๒(๔) รัฐพึงจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้ง การประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น และมาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดิน หรือวิธีอื่นใด รวมทั้งมาตรา ๗๕ (วรรค ๓) รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบ สหกรณ์ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไข จุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุก หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยง กับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบท ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจ ให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อน นโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทาง ในการดำเนินงานของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหาร ในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถ ดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของ จังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติมีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังงาน สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำ ทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ที่ตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพ จากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคู่การขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งใน และต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตร ขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงาน ที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตรรวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึง

การดูแลโภชนาการของ ประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตาม การเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริม ให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูล ได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัย พื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยี ด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรอง คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่าย ในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ^๓ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาส อันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูป ประเทศ ต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุป ใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟู และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใส ในกระบวนการ ทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศ

^๓ ประกาศ นร. เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (๒๕๖๔, ๒๕ กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๔๔ ง.

มี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อทุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงที การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทย “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

^๔ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๕, ตุลาคม). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).**

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับล้านของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

^๔ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนวัตกรรมการและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๖ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐^๖ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงานไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนภายใต้อายุ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อเผื้อแม่ (Nurture) ภายใต้กลไกตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์

๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม

^๖ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐.

๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น

๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้นด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการ หรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่ง พลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG

๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตลาด เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซีในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory)

การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิต และการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้ การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตร พรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบ อัตโนมัติมาใช้ในการจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสีย ระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบ ด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการ ป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการ การแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรม ย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไก การกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรม ให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจาย รายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่น่าสนใจจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และ อีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการ เพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG

๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ

๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๗ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐^๗

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลผลิตทางการเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๓๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอีกร้อยละ ๒๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบ เหมาะสำหรับการปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

๓. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง และชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

๒.๘ แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

^๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๔, ตุลาคม). แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทาง การพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการ เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทร คนไทย มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและ มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและ ความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ การรักษาสีเขียวเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการ ดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบ เศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไข ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไข ปัญหาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วนที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการ ประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๗ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืน ด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสาน ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้า แห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด ให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยง กับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่าง เกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

^๙ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๒๕ กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๘๖ ง.

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่ (๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพมาตรฐาน ความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ และ (๔) การพัฒนานคนและผลิตภัณท์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรที่ผลิต สินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุน การจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลังสตอร์ ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยพัฒนากลไกเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกร รวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตรอัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และส่งเสริมสถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมั่นในระบบที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล

และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศ และส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มนวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุม พื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชา โดยน้อมนำหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตร ชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่ และ ถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้ง พัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทั่วถึง

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทยให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ การกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวงรวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง

๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ

- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงาน และงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๑๐ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุน

แนวทางการพัฒนา

- ๑. อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัดสบายดีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มสบายดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑. อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์

อย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนา

- ๑. ผลผลิตทางการเกษตรภายในกลุ่มจังหวัดสบายดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. อัตราการขยายตัวภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- ๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาทุนมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย

อย่างเท่าเทียม

แนวทางการพัฒนา

- ๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
 - ๒. สัดส่วนรายได้ต่อหนี้สินต่อครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดสบายดีเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑. สัดส่วนของพื้นที่ สีเขียวในกลุ่มจังหวัดสบายดีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

๒.๑๑ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด^{๑๐}

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาภาคการผลิตยางพารา ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

แบบครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการผลิตยางพาราและการเกษตร ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาด

๒. พัฒนาระบบการผลิต การบริหารจัดการ และการแปรรูปยางพารา และสินค้าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๔. ส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองและเชื่อมโยงการค้า การลงทุน

๒. บูรณาการความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อนบ้าน ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๓. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔. พัฒนาผู้ประกอบการ การบริหารจัดการด้านสินค้า การบริการ และการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ

สิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๒. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๔. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณี เพื่อส่งเสริมท่องเที่ยววิถีอารยธรรมลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคน สังคม และความมั่นคงสู่สังคมสงบสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยด้านการศึกษา แรงงาน สาธารณสุข สังคม ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ

๒. เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน การบูรณาการการจัดการพื้นที่ชายแดนและการป้องกันปราบปรามภัยคุกคามด้านความมั่นคง

๓. ขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างกลไกและพัฒนาสมรรถนะในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒. ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับนวัตกรรมบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมุ่งสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๒.๑๑ แผนปฏิบัติการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาการสหกรณ์ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร แผนปฏิบัติการการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ฯลฯ

แผนพัฒนาการเกษตรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง จังหวัดบึงกาฬระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ : พัฒนาการเกษตรลุ่มน้ำโขงเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร และการบริหารจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน

๒. เตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกรเพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตภายใต้แนวคิด BCG Model

๓. บูรณาการและขับเคลื่อนแนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหาผลกระทบ

ต่อภาคการเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร (๓๓ โครงการ วงเงิน ๓,๕๙๙,๓๐๐,๐๐๐ บาท : งบ Function)

กลยุทธ์ : ๑.๑ พัฒนาระบบชลประทานและการเข้าถึงแหล่งน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๑๙ โครงการ วงเงิน ๑๔๓,๙๐๖,๖๓๐ บาท : งบ Function + งบจังหวัด + งบกลุ่มจังหวัด)

กลยุทธ์ : ๒.๑ พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

๒.๒ พัฒนาสินค้าด้านการเกษตรให้มีความหลากหลายและตรงตามความต้องการของตลาด

๒.๓ พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน (BCG

Economy Model)

งบประมาณ รวมทั้งสิ้น ๕๒ โครงการ ๓,๗๔๓,๒๐๖,๖๓๐ บาท

เป้าหมายรวม

๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร และการบริหารจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน

๒. เพื่อเตรียมความพร้อมให้จังหวัดบึงกาฬในการสร้างเมือง สร้างคน สร้างรายได้อย่างยั่งยืน

๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการขับเคลื่อนแนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหา

ผลกระทบต่อภาคการเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง

ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร

๑.๑ เพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำขึ้น ร้อยละ ๑ ของความต้องการใช้น้ำ

๒. การพัฒนาการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น

๒.๑ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรมมากกว่าร้อยละ ๒

๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรสำคัญ

๒.๓ เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพิ่มมากขึ้นจากเดิมร้อยละ ๕

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดบึงกาฬมีที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๗๕๑ กิโลเมตร มีพื้นที่รวมทั้งจังหวัด ๔,๓๐๕.๗๔๖ ตารางกิโลเมตรหรือมีจำนวนเนื้อที่จำนวน ๒,๖๙๑,๖๒๕ ไร่ เป็นอันดับที่ ๕๒ ของประเทศ และเป็นอันดับที่ ๑๖ ของภาค

๒) อาณาเขต

จังหวัดบึงกาฬมีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองกับจังหวัดข้างเคียงและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับแขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนติดต่อกันเป็นระยะทาง ๑๒๐ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดกับอำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอรัตนวาปี และอำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

๓) สภาพพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดบึงกาฬ โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง แยกได้เป็น ๓ บริเวณคือ

๑. พื้นที่เป็นคลื่นลอนลาด กระจายอยู่ทุกอำเภอเป็นหย่อมๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ทำนาส่วนใหญ่และปลูกพืชไร่พืชสวน และป่าธรรมชาติ

๒. พื้นที่เป็นคลื่นลอนชันและเป็นเขาเป็นป่าธรรมชาติเช่น ป่าไม้เต็งรัง เบญจพรรณ พบในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอพรเจริญ

๓. สภาพพื้นที่เป็นภูเขาที่มีความสูงชัน จากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ ๒๐๐ เมตร เป็นบริเวณเทือกเขาต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า อำเภอเซกาและอำเภอบึงโขงหลง

๔) ลักษณะดิน

จากการรายงานการจัดการทรัพยากรดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักตามกลุ่มชุดดินในระดับค่อนข้างละเอียด มาตรา ๑: ๒๕,๐๐๐ ของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่าทรัพยากรดินในจังหวัดบึงกาฬประกอบด้วย ๒๒ กลุ่มชุดดิน ลักษณะและคุณสมบัติดินแต่ละหน่วยแผนที่ของกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดบึงกาฬ ดังนี้

กลุ่มชุดดินที่ ๔ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำที่มีอายุน้อย ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง โครงสร้างแน่นที่บดินแห้งแข็งและแตกกระแหง ทำให้ไถพรวนยาก ขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๖ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๗ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๑๕ เป็นกลุ่มดินทรายแฉะลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๑๖ เป็นกลุ่มดินทรายแฉะลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๑๘ เป็นกลุ่มดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๒๒ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๒๕ เป็นกลุ่มดินตื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นต่างเล็กน้อย การระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๒๙ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๓๑ เป็นกลุ่มดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นต่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๓๓ เป็นกลุ่มดินทรายแบ่งละเอียดหรือดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนแม่น้ำหรือตะกอนน้ำพารูปพัด ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๓๕ เป็นกลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๓๖ เป็นกลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินกลางหรือเป็นต่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๓๗ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกปานกลาง ที่เกิดจากการสลายตัวหรือพัดพาตะกอนเนื้อหยาบ มาทับถมบนชั้นหินผุในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๓๘ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ มีปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลางการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง

กลุ่มชุดดินที่ ๔๐ เป็นกลุ่มดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดหรือเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๑ เป็นกลุ่มดินทรายหนาปานกลาง ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือตะกอนเนื้อหยาบ ทับอยู่บนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทรายแบ่ง ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดี อยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๔ เป็นกลุ่มดินทรายหนาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือตะกอนเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๘ เป็นกลุ่มดินตื้นถึงกอนหินหรือเศษหิน และอาจพบชั้นหินพื้นภายในความลึก ๑๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๔๙ เป็นกลุ่มดินตื้นถึงลูกรังหรือชั้นเชื่อมแข็งของเหล็กที่ทับอยู่บนชั้นดินเหนียว ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๕๖ เป็นกลุ่มดินลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น เศษหินหรือลูกรัง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินที่ ๖๒ เป็นพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ปัญหาของดินในจังหวัดบึงกาฬที่พบมากที่สุด คือ ดินตื้น เนื่องจากเป็นลูกรังหรือก้อนกรวดซึ่งเป็นดินที่ไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก มีธาตุอาหารน้อย ไม่อุ้มน้ำ ชั้นล่างดินนี้จะแน่นที่บรากพืช ขอนไขไปได้ยาก ไม่เจริญเติบโตได้อย่างปกติ การจัดการดินในพื้นที่เหล่านี้จะต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ควรเลือกทำการเกษตรในพื้นที่ ที่มีหน้าดินหนามากกว่า ๒๕ เซนติเมตร

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ (ฤดูกาล ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ ฯลฯ)

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดบึงกาฬ ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทย ตั้งแต่ ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้จังหวัด บึงกาฬมีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทร เข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝนประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

๑) ฤดูกาล

ฤดูกาลของจังหวัดบึงกาฬ พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้ เป็น ๓ ฤดูดังนี้ ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคม ถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งเป็นช่วงที่ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย โดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวันและเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของ บริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่แผ่ลงปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นที่มีอากาศร้อนอบอ้าว โดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทยประกอบกับในช่วง ดังกล่าวร่องความกดอากาศต่ำที่พาดอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาค ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม เป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี

๒) ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปีของจังหวัดบึงกาฬ อยู่ประมาณ ๒๕๗๘.๔ มิลลิเมตร โดยเฉพาะพื้นที่ ทางด้านตะวันออกของจังหวัดเป็นบริเวณที่มีปริมาณฝนมากกว่า ๑,๖๐๐ มิลลิเมตร และมีจำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ย ๑๒๗ วัน โดยเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปี

ตารางที่ ๑ : ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕ (๑๐ ปี)

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๕๕	๒,๗๘๕.๒
๒๕๕๖	๓,๓๔๒.๑
๒๕๕๗	๒,๕๗๑.๗
๒๕๕๘	๒,๖๓๖.๗
๒๕๕๙	๒,๓๔๑.๓
๒๕๖๐	๓,๑๗๑.๓
๒๕๖๑	๒,๗๖๐.๕
๒๕๖๒	๑,๘๔๓.๙
๒๕๖๓	๑,๙๗๙.๘
๒๕๖๔	๒,๒๖๔.๔
๒๕๖๕	๒,๕๗๘.๒

ที่มา : โครงการชลประทานบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๓) อุณหภูมิ

เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดบึงกาฬ ทำให้อากาศไม่ร้อนอบอ้าวมากนักในช่วงฤดูร้อน ส่วนในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศค่อนข้างหนาวเย็น โดยอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี ๒๖.๙ องศาเซลเซียส อุณหภูมิ ต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๓ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๖ องศาเซลเซียส เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศ ร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี ส่วนในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวที่สุดในเดือนมกราคมและธันวาคม

ตารางที่ ๒ : อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕ (๑๐ ปี)

ปี	อุณหภูมิ			ความชื้นสัมพัทธ์		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๕	๓๙.๗	๑๓.๗	๒๘.๐๑	๑๐๐	๓๐	๗๔.๒๓
๒๕๕๖	๔๒.๓	๑๐.๙	๒๗.๐๔	๙๘	๒๕	๗๒.๑๐
๒๕๕๗	๔๐.๔	๙.๖	๒๗.๗๔	๙๙	๒๔	๗๒.๕๗
๒๕๕๘	๔๑.๕	๑๑.๕	๒๘.๓๒	๙๙	๒๗	๗๒.๐๘
๒๕๕๙	๔๒.๘	๙.๑	๒๘.๐๖	๑๐๐	๑๙	๗๒.๐๖
๒๕๖๐	๔๐.๐	๑๐.๐	๒๗.๗๐	๑๐๐	๑๙	๗๓.๕๓
๒๕๖๑	๔๑.๒	๑๐.๐	๒๗.๗๑	๑๐๐	๒๑	๗๒.๕๔
๒๕๖๒	๔๑.๕	๑๐.๕	๒๘.๖๔	๑๐๐	๑๘	๗๐.๕๘
๒๕๖๓	๔๐.๘	๑๑.๗	๒๖.๖๐	๙๙	๓๑	๗๙.๐๕
๒๕๖๔	๓๘.๕	๘.๒	๒๖.๔๙	๑๐๐	๓๓	๗๖.๘๓
๒๕๖๕	๓๗.๓	๙.๖	๒๖.๐	๑๐๐	๒๑	๗๘.๐๗

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาหนองคาย (พ.ศ. ๒๕๖๕)

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ (แม่น้ำ คลอง บึง ฯลฯ)

แม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำสายหลักของจังหวัดบึงกาฬ มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีลักษณะของภูมิประเทศยาวไปตามลำน้ำ ซึ่งมีความยาวตั้งแต่อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง โดยมีความยาวของแม่น้ำโขงทั้งสิ้น ประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ตารางที่ ๓ : ลุ่มน้ำสาขาในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ

ลำดับที่	ลุ่มน้ำสาขา	ในเขตพื้นที่อำเภอ
๑	ห้วยคอง	อ.เมืองบึงกาฬ อ.โซ่พิสัย อ.พรเจริญ
๒	ห้วยฮี้	อ.เซกา
๓	แม่น้ำสงครามตอนบน	อ.โซ่พิสัย
๔	แม่น้ำสงครามตอนล่าง	อ.โซ่พิสัย อ.ศรีวิไล อ.พรเจริญ อ.เซกา อ.บึงโขงหลง
๕	แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	อ.ศรีวิไล อ.โซ่พิสัย อ.เซกา อ.บึงโขงหลง อ.เมืองบึงกาฬ อ.บุ่งคล้า

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๓ (อุดรธานี)

ตารางที่ ๔ : พื้นที่ลุ่มน้ำสาขา

รหัสลุ่มน้ำสาขา	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ลุ่มน้ำสาขา	
		ตร.กม.	ไร่
๐๒๒๓	แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	๒,๓๕๖.๘๕	๑,๔๗๓,๐๓๓.๐๕
๐๒๒๔	แม่น้ำสงครามตอนบน	๓,๒๗๐.๘๑	๒,๐๔๔,๒๕๔.๗๒
๐๒๒๕	แม่น้ำสงครามตอนล่าง	๓,๐๖๕.๖๐	๑,๙๑๖,๐๐๐.๙๖
๐๒๒๖	ห้วยคอง	๗๐๙.๓๑	๔๔๓,๓๒๐.๔๔
๐๒๒๗	ห้วยฮี	๗๔๓.๖๐	๔๖๔,๗๕๐.๐๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๓ (อุดรธานี)

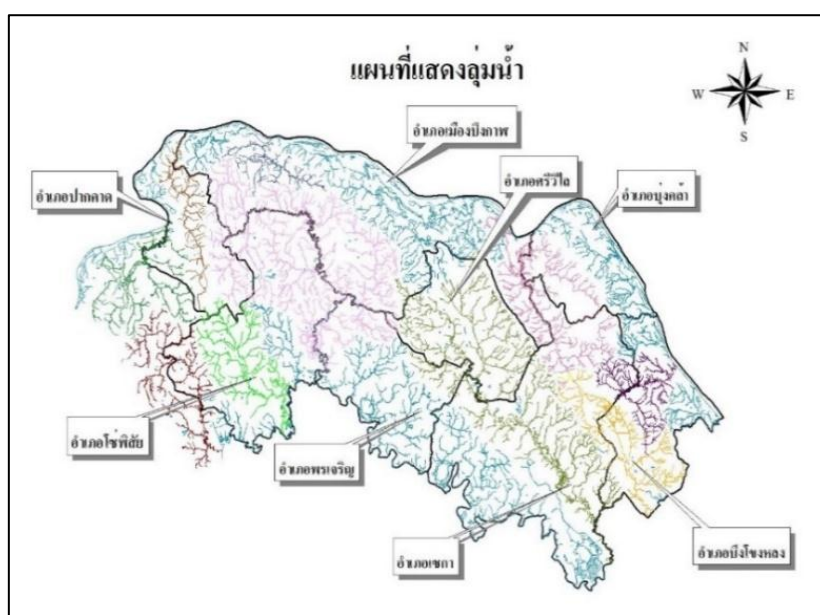
(๑) ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ (บางส่วน) ตั้งอยู่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำโขงในเขตอำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ และอำเภอบุ่งคล้าเป็นส่วนใหญ่ ประกอบด้วย ลำน้ำสายย่อยสายสั้นๆ ที่ไหลลงแม่น้ำโขง เช่น ห้วยปากคาด ห้วยอาฮง ห้วยเซียม ห้วยกำแพง ห้วยบางบาตร และห้วยหนิง เป็นต้น ครอบคลุมพื้นที่ ๑,๕๘๖.๑๙ ตร.กม.

(๒) ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำสงครามตอนบน (บางส่วน) ตั้งอยู่ในเขตอำเภอโซ่พิสัย เป็นพื้นที่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำสงครามตอนบน ลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงครามที่สำคัญ คือ ห้วยกะมัน และห้วยคำแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๔๑๗.๙๑ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

(๓) ลุ่มน้ำสาขาห้วยคอง ตั้งอยู่ในเขต อำเภอโซ่พิสัย อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอพรเจริญ และอำเภอปากคาด โดยห้วยคองเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงคราม ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๗๑๑.๙๐ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

(๔) ลุ่มน้ำสาขาห้วยน้ำฮี (บางส่วน) โดยห้วยน้ำฮีเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำสงครามตอนล่าง อยู่ในเขตอำเภอศรีวิไล อำเภอเซกา อำเภอพรเจริญ และอำเภอบึงโขงหลง ครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมด ของลุ่มน้ำสาขาห้วยน้ำฮี โดยเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตจังหวัดบึงกาฬประมาณ ๖๗๕.๐๐ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๘ ของพื้นที่ทั้งหมด

(๕) ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำสงครามตอนล่าง (บางส่วน) ตั้งอยู่ในเขต อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙๑๔.๗๕ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๔ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

รูปที่ ๒ : แผนที่แสดงลุ่มน้ำในจังหวัดบึงกาฬ

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ (ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ ฯลฯ)

สถานการณ์ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดบึงกาฬ มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาที่มีความสูงชัน จึงมีป่าธรรมชาติที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ จำแนกได้ คือ ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าไผ่ ป่าที่ฟื้นฟูตามธรรมชาติ ป่าทุ่ง สังกมพิช ลานหิน พรรณไม้สำคัญที่พบในป่าดิบแล้ง ได้แก่ ยางปาย ตะเคียน เต็ง เปล้าใหญ่ ซ้อหิน พรรณไม้สำคัญที่พบในป่าดิบชื้น ได้แก่ ไม้จำพวกไม้ยาง ตะเคียนทอง ตะเคียนหิน พะยูง มะค่าโมง ชิงชัน ไม้ก่อ ส่วนไม้พื้นล่างเป็นไม้จำพวกหวาย ปาล์ม พรรณไม้สำคัญที่พบในป่าเต็งรัง ได้แก่ ยางเหียง เต็ง รัง ตั้วขาว ไม้พื้นที่ล่างเป็นไม้พุ่ม และหญ้า ส่วนพรรณไม้สำคัญที่พบในป่าเบญจพรรณ ได้แก่ กระจบก ตะแบกแดง ตะแบกgray ประคูน นนทรี เป็นต้น

สภาพพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬ

พบพื้นที่ป่าไม้ ๑๗๓,๒๗๓.๔๐ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๙๓ ของพื้นที่จังหวัด โดยพบพื้นที่ป่าไม้ในทุกอำเภอของจังหวัดนี้พื้นที่ป่าไม้พบอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงชมพู ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงเขกา ป่าดงสีชมพู ป่าภูทอกใหญ่ภูวัว และป่าดงช้าบอนเซกา ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงดิบกะลาป่าภูสิงห์ และป่าดงสีชมพู ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงภูวัว ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงสีชมพูโพธิ์สัย ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงหนองตอ และป่าดงสีชมพู เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัวและอุทยานแห่งชาติภูสิงห์

ตารางที่ ๕ : สถิติข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬ ย้อนหลัง ๕ ปี

ปี พ.ศ.	พื้นที่ป่า (ไร่)	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
๒๕๖๑	๑๗๕,๖๐๙.๐๐	+๑๒๓.๐๔	+๐.๐๗
๒๕๖๒	๑๗๔,๘๑๒.๖๓	-๗๙๖.๓๗	-๐.๔๕
๒๕๖๓	๑๗๓,๙๓๐.๒๗	-๘๘๒.๓๖	-๐.๕๐
๒๕๖๔	๑๗๓,๒๗๓.๔	-๖๕๖.๘๗	-๐.๓๗
๒๕๖๕	๑๗๗,๘๒๘.๓๘	+๔,๕๕๔.๙๘	+๒.๖๓

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

จากการสำรวจพื้นที่ป่าตามโครงการสำรวจสภาพ และจัดทำแผนที่พื้นที่ป่าไม้ในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ พบว่าปัจจุบันสภาพป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬมีเนื้อที่ ๑๗๗,๘๒๘.๔๓๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๓ ของเนื้อที่จังหวัด โดยได้มีการประกาศกำหนดพื้นที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๖ ป่า ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ได้ถูกบุกรุกเป็นที่ดินทำกินและสวนยางพารา ทำให้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติลดลง เมื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬ พบว่า สภาพพื้นที่ป่าไม้โดยรวมของจังหวัดมีจำนวน เพิ่มขึ้น ๔.๕๕๔.๙๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๖๓ ในรอบปีที่ผ่านมา

สถานการณ์ทรัพยากรสัตว์ป่า

พื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมาย โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา กำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง (บางส่วน) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๒ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๑๔๗,๓๒๑.๖๗ ไร่ (โดยวิธีคำนวณ GIS) ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยมอบให้สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๐ (อุดรธานี) เป็นผู้ควบคุมดูแล พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๔ แห่ง

๑) **เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว** มีเนื้อที่ตามประกาศกฎหมายเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘ เนื้อที่ ๑๑๖,๕๖๒ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการรังวัดผังหลักเขตรอบพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกับหน่วยพิทักษ์ป่าถ้ำผูน

ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติดงภูวัญ ยังมีความอุดมสมบูรณ์และมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ จึงได้ผนวกพื้นที่บริเวณนี้เข้าเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัญ เนื้อที่ประมาณ ๘,๑๐๐ ไร่ รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑๒๔,๖๖๒ ไร่

สภาพภูมิประเทศ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัญ มีเนื้อที่ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอบุ่งคล้า อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือสุดของภาคเกือบติดพรมแดนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีอาณาเขต ๒ ด้าน ขนานไปกับแม่น้ำโขง อยู่ห่างจากชายแดนประมาณ ๒ กิโลเมตร อยู่ห่างจากตัวจังหวัดหนองคาย ตามเส้นทางสาย ๒๑๒ ประมาณ ๑๘๕ กิโลเมตร มีความสูงจากระดับน้ำทะเล อยู่ระหว่างความสูงประมาณ ๑๖๐ - ๔๔๘ เมตร มีสถานที่ที่น่าสนใจ คือ บริเวณห้วยภูด้านตะวันออก บนยอดภูเป็นลานหินโล่งกว้าง ที่ถูกน้ำกัดเซาะจนมีลวดลายสวยงามมาก มีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๓๓๐ เมตร สามารถมองเป็นทิวทัศน์ที่เป็นป่าได้โดยรอบ เห็นได้ไกลถึงป่าในฝั่งลาว เช่น ภูควาย ภูงู ภูหมาก้าวของลาวได้ชัดเจน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัญแบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. บนหลังภูวัญ มีลักษณะเป็นหน้าผาสูงชันทางด้านทิศตะวันออก และลาดไปทางทิศตะวันตก เนื้อที่ประมาณ ๘๔ ตารางกิโลเมตร จุดสูงสุด คือ ภูวัญหลังถ้ำสูง ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเล ๔๔๘ เมตร ลักษณะหินบนภูวัญ โดยทั่วไปเป็นหินทราย

๒. ตอนล่างรอบ ๆ ภูวัญ เนื้อที่ประมาณ ๑๐๒.๕ ตารางกิโลเมตร สภาพเป็นป่าดิบแล้งผสมป่าเบญจพรรณ

สภาพทางธรณีวิทยาและปฐพีวิทยา สภาพดินพื้นล่างส่วนใหญ่เป็นดินทรายและดินลูกรังทางด้านน้ำตกชะแนนมีพื้นที่บางส่วนเป็นดินเหนียวปนดินร่วน พื้นที่หลังเขาส่วนใหญ่เป็นพื้นที่หินทรายและดินทราย สภาพการพังทลายปานกลางส่วนของหินบนหลังภูวัญ ส่วนให้เป็นหินทรายมีลักษณะเป็นลานหิน

ทรัพยากรน้ำ เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำที่สำคัญหลายสาย มีลำห้วยสำคัญที่มีน้ำไหลตลอดปี ๓ สาย แต่ละสายไหลลงสู่ห้วยบังบาตร และไหลลงสู่แม่น้ำโขงอีกทอดหนึ่ง

ทรัพยากรป่าไม้ (ชนิดป่าและพันธุ์ไม้) สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบแล้ง ป่าทุ่งหญ้า ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าไผ่ กระจัดกระจายทั่วไป พันธุ์ไม้สำคัญที่พบ มีดังนี้ ไม้ยาง ตะเคียนทอง ตะเคียนหิน พยุง มะค่าโมง กะบาก ไม้ก่อ ส่วนไม้พื้นล่างเป็นไม้จำพวกหวาย ปาล์ม และไม้ไผ่

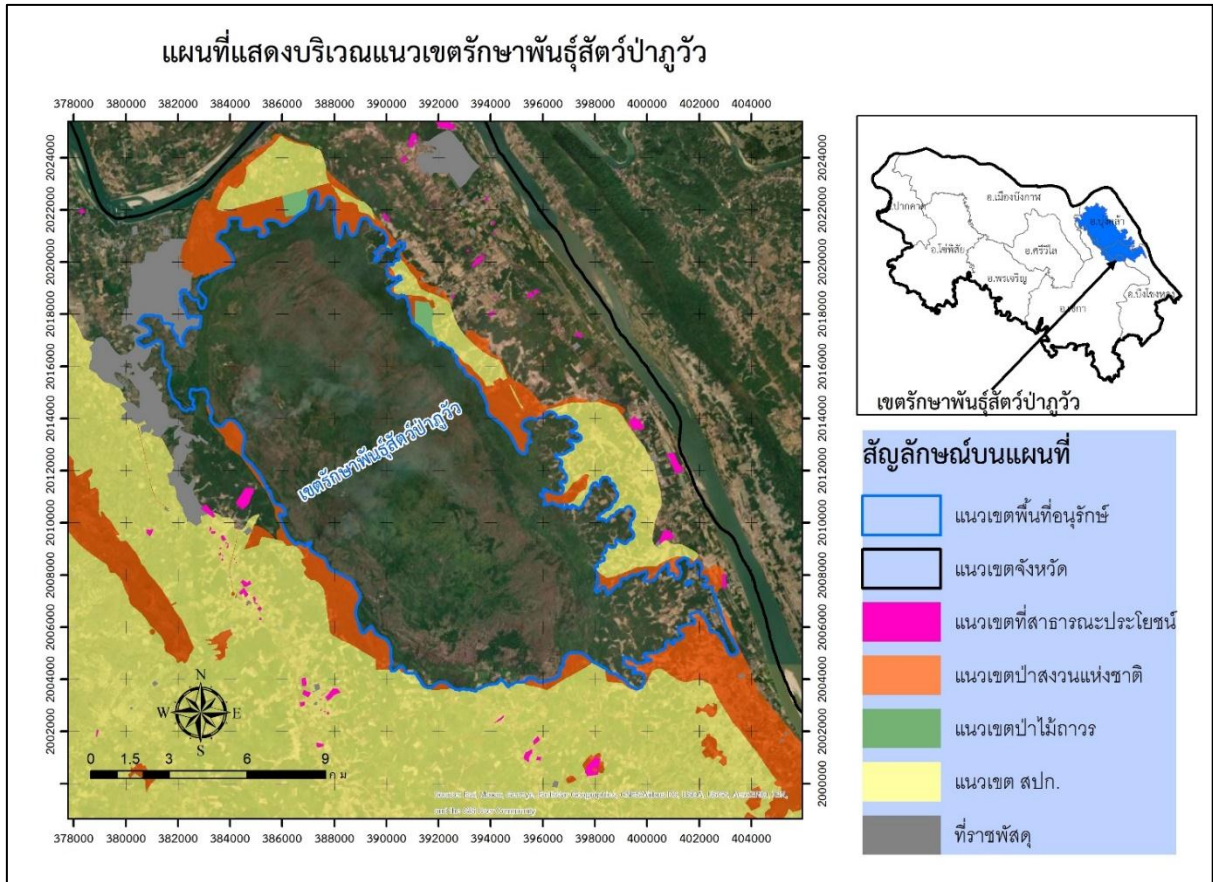
สัตว์ป่า จากการสำรวจครั้งล่าสุดพบว่า ยังคงมีสัตว์ชุกชุมหลายชนิด เช่น ช้าง เสือโคร่ง เสือดาว หมูชะมด ไก่ฟ้า ไก่ป่า ลิง ชะนีและนกนานาชนิด เนื่องจากมีป่าดงดิบในเขตจำกัดประมาณ ๔๐ ตารางกิโลเมตรเท่านั้น สัตว์ใหญ่จึงไม่สามารถขยายพันธุ์เพิ่มได้มาก แต่ในอดีตป่าภูวัญเคยมีสัตว์ป่าจำพวก เก้ง กวาง ช้างป่า เสือ เลียงผา กระตัง วัวแดง อยู่อย่างชุกชุม แต่ถูกล่าจนเกือบจะสูญพันธุ์ บางชนิดก็สูญพันธุ์จากพื้นที่ไปแล้ว จากการสำรวจล่าสุด เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๖ พบว่ายังมีสัตว์ป่าอีกหลายชนิดที่ยังหลงเหลืออยู่ สามารถจำแนกประเภทสัตว์เป็น ๔ ประเภท ได้แก่

- สัตว์ป่าประเภทนก มีจำนวนประมาณ ๒๐๖ ชนิด นกที่พบมาก ได้แก่ นกกระเจี๊ยบธรรมดาต่าง ๆ นกกระแตแต้แวด นกพญาปากกว้างหางยาว

- สัตว์ป่าประเภทสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประมาณ ๙๔ ชนิด สัตว์ที่พบมาก ได้แก่ ช้างป่า กระจง หมูป่า อีเห็น ลิง และเก้ง

- สัตว์ป่าประเภทสะเทินน้ำสะเทินบก มีจำนวนประมาณ ๒๘ ชนิด ที่พบมาก ได้แก่ คางคก บ้าน กบนา เขียดจะนา

- สัตว์ป่าประเภทสัตว์เลื้อยคลาน มีจำนวนประมาณ ๑๐๐ ชนิด สัตว์ที่พบมาก ได้แก่ เต่า จึงจกดินลายจุด กิ้งก่าภูวัญ แย้ ตะกวด เขียดงูเกาะเต่า จึงเหลนห้วยภูวัญ สำหรับสัตว์ที่มีลักษณะเด่นในพื้นที่ ได้แก่ ช้าง และกิ้งก่าภูวัญ และสัตว์ที่มีจำนวนมาก ได้แก่ นก แต่เนื่องจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัญ มีพื้นที่ป่าดงดิบในเขตจำกัด ประมาณ ๔๐ ตารางกิโลเมตร สัตว์ป่าส่วนใหญ่จึงไม่สามารถเพิ่มขยายพันธุ์ได้มาก

รูปที่ ๓ : แผนที่แสดงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวี่

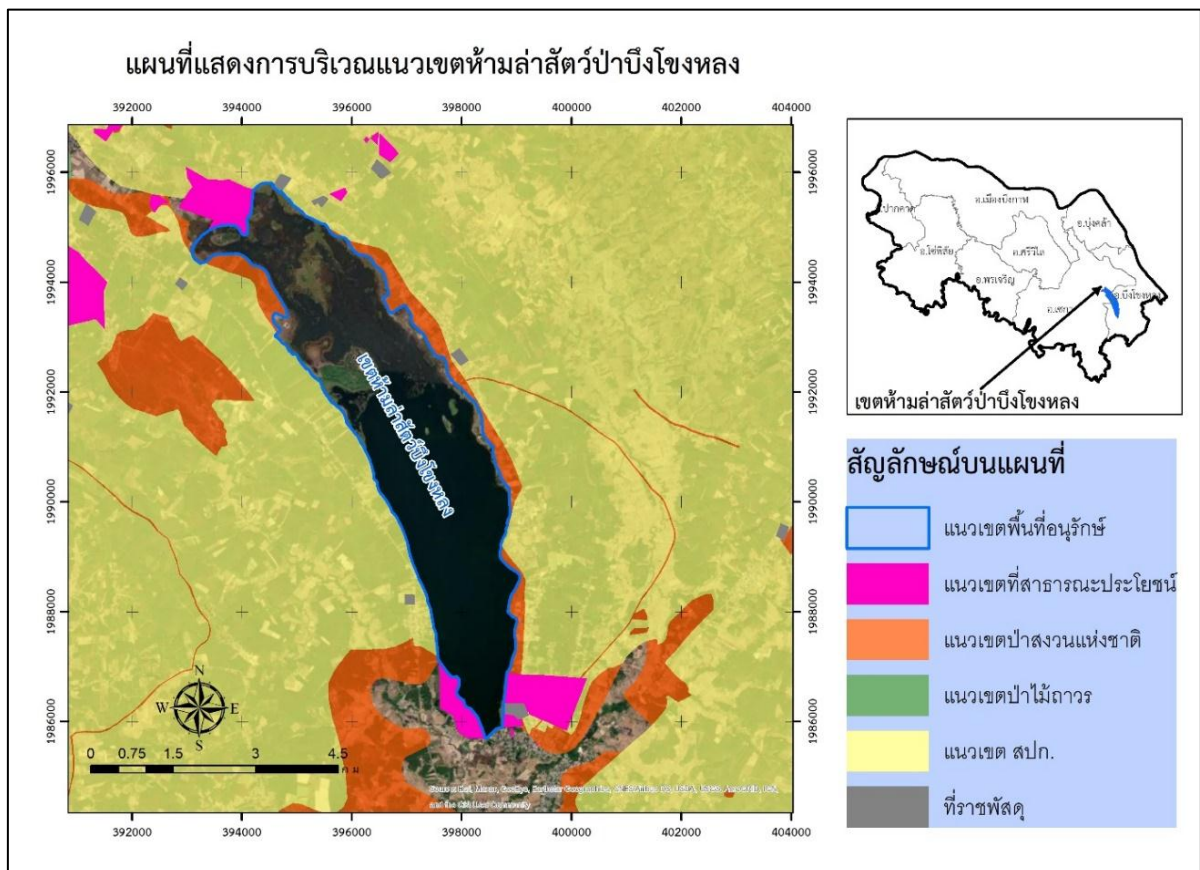
๒) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง มีเนื้อที่ตามประกาศกฎหมายเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๒๕ เนื้อที่ ๖,๘๔๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเซกาและอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ พื้นที่บึงโขงหลงเป็นบึงธรรมชาติ มีลักษณะแคบและยาว ตัวบึงมีเนื้อที่ประมาณ ๒๒.๑๔ ตารางกิโลเมตร น้ำลึก ๕๐ - ๑๐๐ เซนติเมตร ส่วนที่ลึกที่สุดประมาณ ๖ เมตร กว้างประมาณ ๒ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร และสูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ ๑๖๐ - ๑๗๐ เมตร มีความลาดชัน ๒% บึงโขงหลงวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ จากตำบลบ้านดอง อำเภอเซกา ถึงอำเภอบึงโขงหลง ภายในบึงมีลักษณะคล้ายเกาะ คือ เป็นดอน ๓ ดอน ได้แก่ ดอนแก้ว-ดอนโพธิ์ ดอนน่อง ดอนสวรรค์ บนเกาะเหล่านี้มีป่าดิบแล้งที่ค่อนข้างสมบูรณ์ พื้นที่โดยรอบส่วนใหญ่ค่อนข้างราบเรียบ มีชุมชนเมืองอาศัยอยู่ตอนล่างของบึง พื้นที่ดินรอบบึงเป็นที่นา เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีน้ำขังตลอดทั้งปี ในปัจจุบันได้มีการก่อสร้างทำนบกั้นน้ำเพื่อเสริมขอบบึงธรรมชาติ และประตูระบายน้ำทางด้านใต้น้ำจากบึงโขงหลง ไหลลงสู่แม่น้ำสงคราม ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำโขงอีกต่อหนึ่ง บึงโขงหลงเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบน้ำท่วมถึงของแม่น้ำสงคราม น้ำจากบึงไหลลงลำห้วยอี แล้วลงสู่แม่น้ำสงครามก่อนออกสู่แม่น้ำโขง จัดว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิด ทั้งนกประจำถิ่นและนกอพยพ

เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) เป็นอันดับที่ ๑,๐๙๘ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านดอง ตำบลโสกก่าม อำเภอเซกา ตำบลบึงโขงหลง ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง มีเนื้อที่ ๑๓,๘๓๗.๕ ไร่ เป็นแหล่งประมงที่สำคัญ

แหล่งท่องเที่ยวดูนกน้ำจำนวนนับพัน ๆ ตัวที่อพยพในฤดูหนาว ตอนเหนือของบึงเป็นที่ตั้งโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

จากรายงานสถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ พบนกอพยพจำนวน ๑๔๘ ชนิด ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พบเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๗ ชนิด เนื่องจากมีนกอพยพเข้ามาในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง สำหรับสถานภาพการคุกคาม พบนกที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ ๒ ชนิด คือ นกกระสาแดง และนกขมิ้นขาว สถานภาพใกล้ถูกคุกคาม ได้แก่ นกกระแตหัวเทา นกอีลุ่ม นกแสก เขี้ยวปีกแดง สัตว์ป่าในพื้นที่บึงโขงหลง สามารถจำแนกประเภทสัตว์ ได้ดังนี้

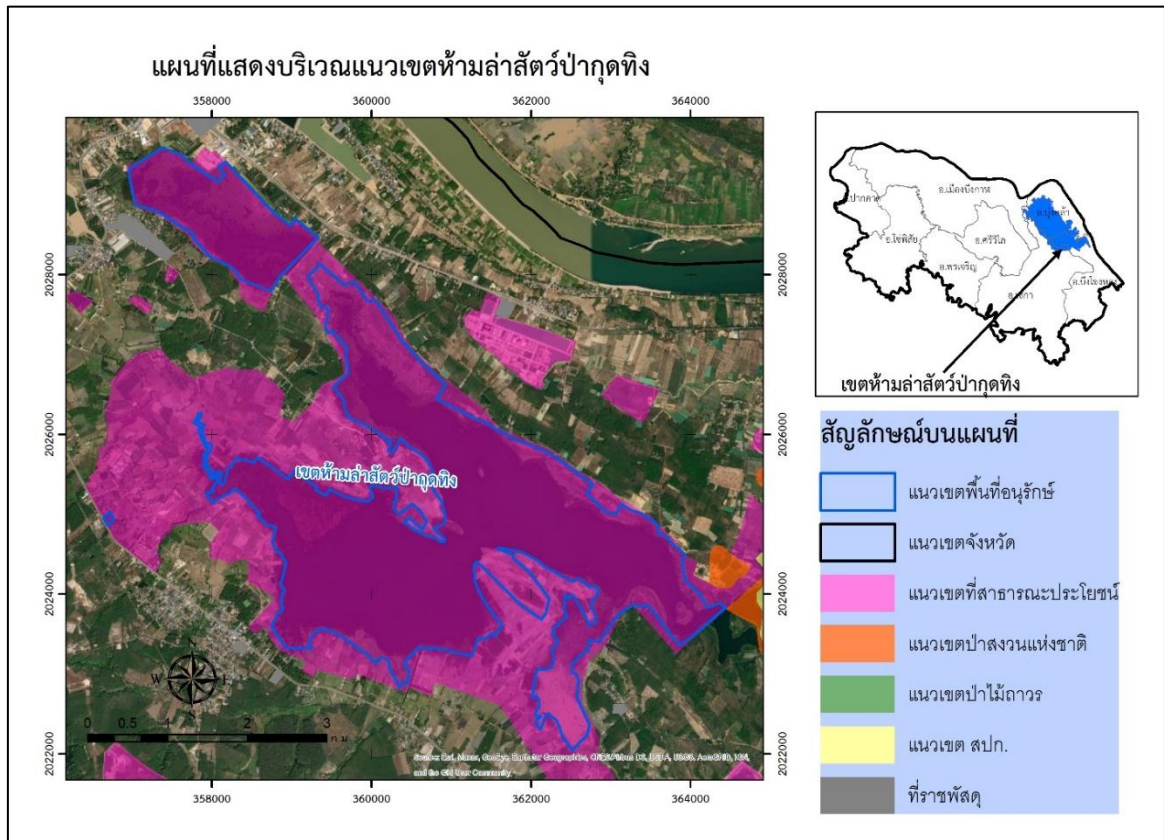
- ประเภทปลา พบได้ประมาณ ๘๐ ชนิด เช่น ปลาช่อน ปลาดุกด้าน ปลาสวายนกเขา ปลากระสูบจุด และปลาชนิดที่หายากสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ เช่น ปลาชีวะแคะสามจุด ปลาบูกูดึง
- ประเภทสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก พบ ๖ ชนิด เขียดบัว เขียดหลังขีด เขียดโม้ กบนา อึ่งอ่างบ้าน คางคกบ้าน
- ประเภทสัตว์เลื้อยคลาน พบ ๑๐ ชนิด เช่น งูสิง งูเหลือม กิ้งก่าหัวแดง จิ้งเหลนน้อยหางยาว เต่านา
- ประเภทสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม พบ ๓ ชนิด อีเห็น กระจอกหลากสี กระเรียนธรรมดา

รูปที่ ๔ : แผนที่แสดงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง

๓) **เขตห้ามล่าสัตว์ป่ากุดทิง** มีเนื้อที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื้อที่ ๙,๐๗๘.๒๕ ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ ในท้องที่ตำบลบึงกาฬ ตำบลโนนสมบูรณ์ และตำบลโคกก่อ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ กุดทิงมีรูปร่างคล้ายกับปีกผีเสื้อ มีระบบนิเวศที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำโขง จึงทำให้มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ระดับความลึกของแหล่งน้ำแห่งนี้ ประมาณ ๒ – ๕ เมตร และในฤดูน้ำหลากอาจลึกมากถึง ๑๐ เมตร ความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย ๑๘๐ เมตร

บึงกุตทิง พื้นที่ชุ่มน้ำแห่งบึงกาฬ ได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญระดับโลก พื้นที่แรมซาร์ (Ramsar Site) แห่งที่ ๑๑ ของประเทศไทย และในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับวันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก (World Wetland Day) และได้รับการประกาศให้เป็นแหล่งชุ่มน้ำของโลก อันดับที่ ๑๙๒๖ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ด้วยกุตทิงมีระบบนิเวศที่หลากหลาย มีสภาพพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำโขง จึงทำให้มีความหลากหลายของชนิดสัตว์น้ำ เช่น ปลาน้ำจืด พบอย่างน้อย ๑๒๓ ชนิด ในจำนวนนี้เป็นปลาประจำถิ่น และปลาอพยพ ที่มาจากแม่น้ำโขง และมากกว่า ๕๖ ชนิดเป็นปลาเศรษฐกิจ กุตทิงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาน้ำจืดขนาดเล็ก เป็นอันดับ ๓ ของโลก และเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังที่เล็กที่สุดของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ปลาชีวแคระ และยังพบปลาที่อยู่ในสถานะภาพล่อแหลมต่อการถูกคุกคาม ได้แก่ ปลาอีสง หรือปลาเอน ซึ่งพบปลาเฉพาะถิ่นของแม่น้ำโขงอีก ๙ ชนิด นอกจากนี้ กุตทิงยังเป็นแหล่งพันธุกรรมที่สำคัญของ กุ้งน้ำจืด ๓ ชนิด คือ กุ้งฝอยเล็ก กุ้งฝอยใหญ่ และกุ้งฝอยแดง สัตว์น้ำอื่นๆ เช่น ปู แมลงน้ำ หอย และกบเขียด พบมากกว่า ๒๐ ชนิด พื้นที่ชุ่มน้ำแห่งนี้ยังเป็นแหล่งพักพิงของนกอพยพและนกประจำถิ่นอีกหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็น นกเป็ดน้ำ เหยี่ยว และนกอื่นๆ อีกมากกว่า ๑๐๐ ชนิด โดยเฉพาะเป็ดน้ำ ๒ ชนิด กว่า ๓,๐๐๐ ตัวส่วนมากเป็นเป็ดแดง และเป็ดลาย มีเป็ดดำหัวดำ ซึ่งอยู่ในสถานะภาพถูกคุกคามของโลก และเหยี่ยวที่หาคู่ได้ยาก อีก ๒ ชนิด คือ เหยี่ยวทุ่งแถบเหนือ และเหยี่ยวทุ่งพันธุ์ยุโรป

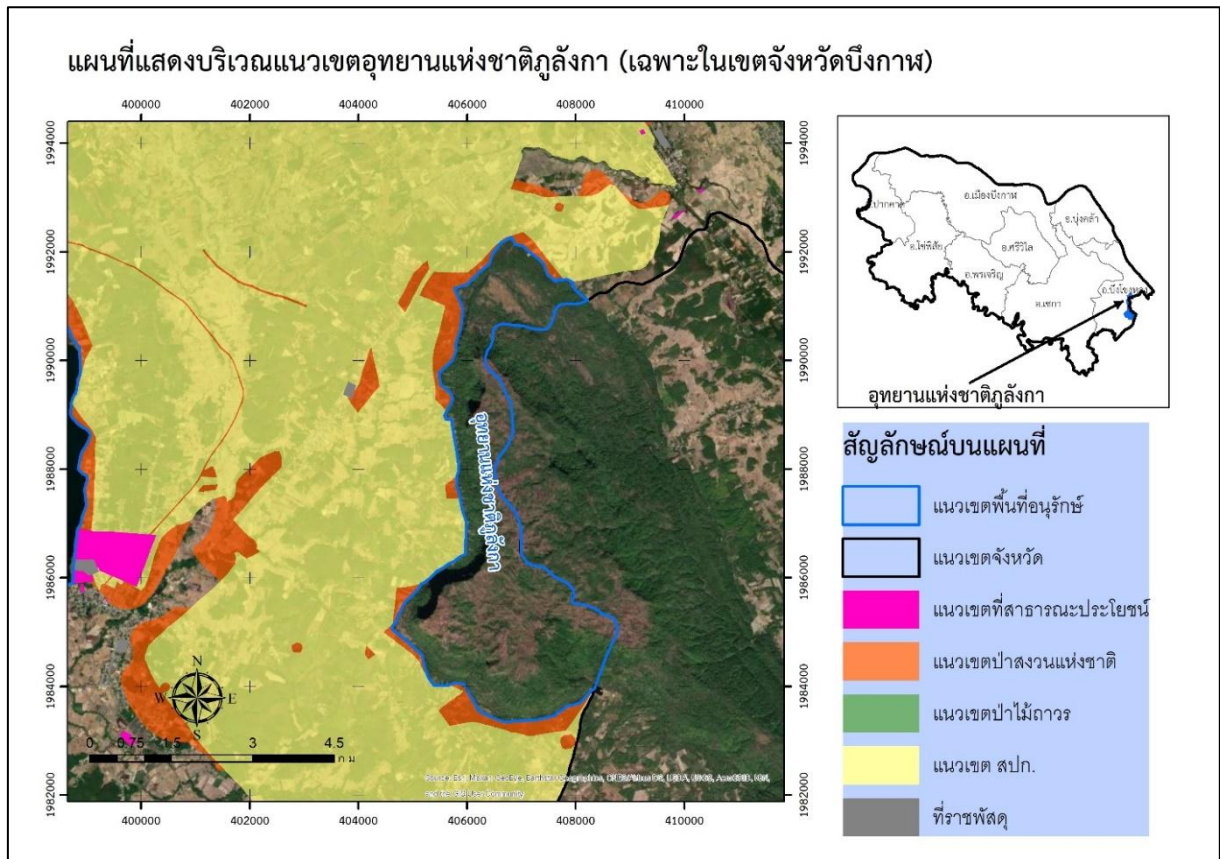

รูปที่ ๕ : แผนที่ขอบเขตพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่ากุตทิง

๔) อุทยานแห่งชาติภูถ้ำกลั๊ว มีพื้นที่ประมาณ ๓๑,๒๕๐ ไร่ หรือประมาณ ๕๐ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม และอำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าดิบเขา ป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณ และป่าแดงที่สมบูรณ์ มีสัตว์ป่าชุกชุม เป็นต้นกำเนิดของลำห้วยหลากสาย และมีจุดเด่นทางธรรมชาติ เช่น หน้าผา ถ้ำ น้ำตก อยู่หลายแห่ง ซึ่งมีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

มีสัตว์ป่าหลายชนิด มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม และยังมีความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อม

ลักษณะภูมิประเทศ มีลักษณะเป็นภูเขา ทับซ้อนกัน ๓ ลูก ทอดยาวตามกับทิศใต้และสลับด้วยเทือกเขาขนาดเล็กหลายลูกสลับซับซ้อนกัน พร้อมทั้งทอดยาวตามแนวลำน้ำโขง มีความสูงจากระดับน้ำทะเลที่จุดสูงสุดประมาณ ๕๖๓ เมตร เทือกเขาเหล่านี้เป็นต้นกำเนิดของลำห้วยหลายสายที่ก่อเกิดผลประโยชน์ให้ราษฎรในพื้นที่รอบ ๆ เขตอุทยานฯ ภูลังกา ได้ทำการเกษตรกรรมและไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม

รูปที่ ๖ : แผนที่ขอบเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูลังกา

ลักษณะภูมิอากาศ ในพื้นที่มีสภาพภูมิอากาศ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว จะมีสภาพอากาศใกล้เคียงกับบริเวณอื่น ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนสภาพอากาศบนยอดเขาจะมีลักษณะเป็นหิน ฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวจัด ประมาณ ๐ - ๕ องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๕ - ๓๖ องศาเซลเซียส ฤดูฝนมีปริมาณน้ำมาก ประมาณ ๑,๘๖๐ มิลลิเมตรต่อปี

พันธุ์ไม้และสัตว์ป่า พรรณไม้ ประกอบด้วยดอกไม้ป่าและดอกไม้ป่าที่มีอยู่โดยทั่วไป เฉพาะกล้วยไม้ป่า รองเท้านารี เคยมีการกว้านซื้อเพื่อนำส่งนอกประเทศมาแล้วจนเกือบจะสูญพันธุ์เท่าที่พบในปัจจุบัน ส่วนมากจะเป็นกล้วยไม้ตระกูลหวายและแดงอุบล นอกจากนั้น ภูลังกายังเป็นแหล่งสมุนไพรต่าง ๆ และว่านนานาชนิด สัตว์ป่าภูลังกาในปัจจุบัน เท่าที่พบและได้ข้อมูลจากชาวบ้าน ปรากฏว่า ยังมีสัตว์ประเภทเลี้ยงลูกด้วยนม เช่น หมูป่า ลิง อีเห็น และแก้ง อยู่เป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้ ยังมีสัตว์ปีกจำพวกนกต่าง ๆ หลายชนิด พร้อมทั้ง กระรอก กระแต บ่าง ที่เด่น ๆ อีกจำพวกหนึ่ง คือ สัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ กระต่าย และงูอีกหลาย ๆ ชนิด

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

ตารางที่ ๖ : แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ.๒๕๖๕

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
๑.อำเภอเมืองบึงกาฬ	๑๒	๑๓๑	-	๑	๕	๕
๒. อำเภอเซกา	๙	๑๓๖	-	-	๔	๘
๓. อำเภอโซ่พิสัย	๗	๙๕	-	-	๑	๗
๔. อำเภอพรเจริญ	๗	๕๘	-	-	๓	๔
๕.อำเภอปากคาด	๖	๖๔	-	-	๑	๖
๖. อำเภอบึงโขงหลง	๔	๕๗	-	-	๒	๓
๗. อำเภอศรีวิไล	๕	๕๑	-	-	๑	๔
๘. อำเภอบุ่งคล้า	๓	๒๕	-	-	-	๓
รวม	๕๓	๖๑๗	๑	๑	๑๗	๔๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

จังหวัดบึงกาฬมีประชากร ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๔๒๑,๖๘๔ คน แบ่งเป็นชาย ๒๑๑,๑๕๘ คน หญิง ๒๑๐,๕๒๖ คน อำเภอเมืองบึงกาฬเป็นอำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด อำเภอบุ่งคล้า เป็นอำเภอที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางที่ ๗ : แสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

อำเภอ	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวนครัวเรือน
๑. อำเภอเมืองบึงกาฬ	๔๖,๓๔๖	๔๖,๕๖๗	๙๒,๙๑๓	๓๕,๔๗๕
๒. อำเภอเซกา	๔๓,๖๑๙	๔๓,๒๕๖	๘๖,๘๗๕	๒๘,๖๗๑
๓. อำเภอโซ่พิสัย	๓๕,๙๙๘	๓๕,๕๘๑	๗๑,๕๗๙	๒๒,๒๑๑
๔. อำเภอพรเจริญ	๒๒,๐๒๙	๒๒,๑๓๗	๔๔,๑๖๖	๑๓,๕๕๑
๕. อำเภอปากคาด	๑๗,๓๙๔	๑๗,๓๖๗	๓๔,๗๖๑	๑๒,๖๔๖
๖. อำเภอบึงโขงหลง	๑๘,๙๐๔	๑๘,๘๕๑	๓๗,๗๕๕	๑๒,๗๘๑
๗. อำเภอศรีวิไล	๑๙,๘๕๓	๑๙,๗๓๗	๓๙,๕๙๐	๑๓,๖๙๓
๘. อำเภอบุ่งคล้า	๗,๐๑๕	๗,๐๓๐	๑๔,๐๔๕	๔,๓๔๐
รวม	๒๑๑,๑๕๘	๒๑๐,๕๒๖	๔๒๑,๖๘๔	๑๔๓,๖๖๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านสังคม จังหวัดบึงกาฬ มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพื้นที่เรียวยาวตามลำน้ำโขงซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวของชายแดนประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง ประชาชนทั้งสองฝั่งได้มีการติดต่อไปมาหาสู่ในฐานะเครือญาติการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าเพื่อการเกษตรบริเวณชายแดนไทย-ลาว ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านระดับท้องถิ่นเป็นไปด้วยดี มีการประสานความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดน

ระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่อง จังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วยชาติพันธุ์หลายกลุ่มมาอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งไทย-ลาว ไทยพวน ภูไท ไทโซ่ ไทญ้อ ชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม ชาวไทยเชื้อสายจีน ทำให้อุดมไปด้วยมรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งยังปรากฏเด่นชัด หลายอย่างกำลังใกล้สูญหาย

ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและวัฒนธรรมในจังหวัดบึงกาฬ มีความคล้ายคลึงกันกับจังหวัดอื่น ๆ ของภาคอีสาน ซึ่งมาจากการบ่มเพาะสืบเนื่องต่อกันมาอย่างยาวนานและมีรากฐานมาจากความเชื่อ ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อเปรียบเสมือนกฎระเบียบของชาวอีสานที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ หล่อหลอมนิสัยใจคอการประพฤติปฏิบัติตนของชาวอีสานฮิตสิบสอง คองสิบสี่ เป็นแนวทางการดำรงชีวิต เช่น เดือนอ้ายบุญเข้ากรรม เดือนยี่บุญคุณลาน เดือนสามบุญข้าวจี เดือนสี่บุญเผวด เดือนห้าบุญสงกรานต์ หรือบุญตรุษสงกรานต์ เป็นต้น ในจังหวัดบึงกาฬ มีกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่ม จึงมีวัฒนธรรมประเพณีที่แสดงถึงความเชื่อและนับถือผี ปรากฏเป็นประเพณีถือปฏิบัติกันในหลายพื้นที่ เช่น ประเพณีเลี้ยงผีปู่ตาของไทยญ้อ ประเพณีกำฟ้าของไทยพวน ประเพณีสักการะเจ้าพ่อคำแดง ประเพณีสักการะศาลเจ้าปู่อ้อลือ ประเพณีสักการะเจ้าแม่สองนาง ฯลฯ ซึ่งประเพณีวัฒนธรรม ที่โดดเด่นและมีชื่อเสียง ดังนี้

๑) การแข่งขันเรือยาวประเพณี ไทย-ลาว ประเพณีการแข่งขันเรือยาว เป็นวิถีชีวิตของผู้คน ในแถบลุ่มน้ำโขงทั้งฝั่งไทยและ สปป.ลาว เนื่องจากการสัญจรไปมาหาสู่ และการใช้เรือในการดำรงชีวิต การจับปลาในแหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อ และวัฒนธรรม ประเพณี ที่มีความคล้ายคลึงและใกล้เคียงกันมาก ซึ่งเมื่อก่อนสายน้ำเป็นแหล่งทำมาหากินร่วมกันของประชาชนทั้งสองฟากฝั่ง ไม่ได้เป็นเส้นเขตแดน กันอาณาเขต เหมือนในปัจจุบัน

การแข่งขันเรือยาวนอกจากเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีของแต่ละชุมชนทั้งสองฟากฝั่ง ในช่วงเดือนกันยายน ถึง ตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูน้ำหลาก ซึ่งชาวบ้านว่างเว้นจากการเพาะปลูก อยู่ในช่วง เทศกาลออกพรรษา ซึ่งเป็นการสร้างเสริมความแข็งแรงของร่างกาย ให้เกิดความสนุกสนาน และเชื่อว่าเป็นการถวายให้กับเจ้าแม่สองนางและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องรักษา ผู้คนที่ใช้ชีวิตในลำนน้ำที่สำคัญนี้ ซึ่งจะปรากฏประเพณีการแข่งขันเรือยาวในชุมชนที่อยู่ตลอดลำนน้ำโขง

การแข่งขันเรือยาวประเพณีของจังหวัดบึงกาฬ มีความพิเศษ นอกจากจะเป็นการแข่งขันกับ ชุมชนจากฝั่ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ ผู้ชนะเลิศจากสนามต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วมแข่งขัน โดยมีรางวัลล่อใจที่มีมูลค่าค่อนข้างสูงและมีค่าลากจูงเรือที่เหมาะสมจากสนามแข่ง ทั่วประเทศ นอกจากนั้น ยังมีคาราวานร้านค้าจากทั่วสารทิศให้ประชาชนที่เดินทางมาร่วมงานได้จับจ่ายใช้สอย โดยการแข่งเรือยาวประเพณี ไทย-ลาว ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปัจจุบันได้ดำเนินการเป็นครั้งที่ ๒๐ ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๖ - ๑๕ กันยายน ๒๕๖๒

สำหรับเรือยาวที่ใช้ในการแข่งขัน เป็นเรือที่ขุดขึ้นจากท่อนซุงทั้งต้น ซึ่งส่วนมากทำมาจาก ไม้ตะเคียนซึ่งท้องถิ่นเรียกว่า “ไม้แคน” ซึ่งแต่ละชุมชนจะมีผู้ที่มีความชำนาญการในการขุดและแต่งเรือ ให้สามารถวิ่งไปในลำนน้ำได้อย่างรวดเร็ว โดยมีพระภิกษุสงฆ์ เป็นศูนย์รวมจิตใจและเป็นเสมือนผู้จัดการเรือ ดูแลรักษาเรือบริหารจัดการให้มีการซ่อมฝิพาย รวบรวมผู้คนในชุมชนในการให้การสนับสนุน รวมทั้ง การให้กำลังใจหลังจากที่มีการแข่งขันเสร็จ

๒) ประเพณีสงกรานต์หลวงพ่อบึงใหญ่ หลวงพ่อบึงใหญ่ เป็นพระพุทธรูปที่มีความสำคัญ ยิ่งต่อพี่น้องประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ รวมทั้ง พี่น้องจาก สปป.ลาว เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะพุทธศิลป์ เป็นศิลปะล้านช้างยุคแรกประดิษฐานในอุโบสถวัดโพธารามบ้านท่าไคร้ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ด้วยความเคารพนับถือและศรัทธา ชาวบ้านได้ร่วมใจกันบูรณะอุโบสถวัดโพธาราม เป็นครั้งที่สามซึ่งชาวบ้าน ยังคงยึดมั่นในธรรมเนียมปฏิบัติ ไม่อนุญาตให้สุภาพสตรี เข้าไปสักการะในอุโบสถ

การสงกรานต์หลวงพ่อบึงใหญ่ จะกำหนดให้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ของทุกปี เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนที่มาจากทั่วสารทิศได้พบปะกับครอบครัวในวันสงกรานต์หลังจากนั้น

ก็จะได้เดินทางมาสักการะและสร่งน้ำหลวงพ่อบพระใหญ่ในงานประเพณีสร่งน้ำหลวงพ่อบพระใหญ่ จากสาเหตุที่ไม่อนุญาตให้สุภาพสตรีเข้าไปสักการะในอุโบสถ จึงต้องมีวิธีการให้สุภาพสตรีได้สร่งน้ำหลวงพ่อบพระใหญ่ โดยการสร้าง โหงหด หรือ ฮางหด ที่ทำจากไม้ไผ่ (ปัจจุบันเป็นท่อ พีวีซี) ให้รดน้ำผ่านรางไม้ไผ่ดังกล่าว ไหลไปสร่งหลวงพ่อบพระใหญ่ ซึ่งเป็นวิธีการสร่งน้ำพระพุทธรูปแบบโบราณ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการบูรณะอุโบสถให้มีความใหญ่และสูงจากพื้นเดิมมาก ทางวัดได้ทำบันไดขนาดใหญ่ไว้เพื่อให้ประชาชนได้สร่งน้ำหลวงพ่อบพระใหญ่ได้สะดวกมากขึ้น

ตารางที่ ๘ : ประเพณีสำคัญของจังหวัดบึงกาฬ

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม/งานประเพณีที่สำคัญ	สถานที่จัดกิจกรรม
๓๑ ธันวาคม ถึง ๑ มกราคม ของทุกปี	วันขึ้นปีใหม่/งานหนาวดี ๆ ที่บึงกาฬ	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
ธันวาคม ของทุกปี	วันยางพารา จังหวัดบึงกาฬ	สนามหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองบึงกาฬ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓	วันมาฆบูชาและงานบุญข้าวจี	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
มีนาคม ของทุกปี	วันเทศน์มหาชาติ (บุญผะเหวด)	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
๒๓ มีนาคม ของทุกปี	วันสถาปนาจังหวัดบึงกาฬ	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
๒๕ มีนาคม - ๒ เมษายน ของทุกปี	งานกาชาด	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
๑๓ - ๑๕ เมษายน ของทุกปี	วันสงกรานต์	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
๑๙ - ๒๑ เมษายน ของทุกปี	ประเพณีสร่งน้ำหลวงพ่อบพระใหญ่ (แห่น้ำจัน)	วัดโพธาราม ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ
พฤษภาคม ของทุกปี	บุญบั้งไฟ	อปท. ในจังหวัดบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖	วันวิสาขบูชา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
มิถุนายน ของทุกปี	บุญซำฮะ	ทุกหมู่บ้านในจังหวัดบึงกาฬ
กรกฎาคม ของทุกปี	ประเพณีแห่เทียนพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๘	วันอาสาฬหบูชา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘	วันเข้าพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
สิงหาคมของทุกปี	ประเพณีทอดเทียนพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนกันยายน	การแข่งขันเรือยาวประเพณีไทย-ลาว-เวียดนาม	บริเวณถนนข้าวเม่าริมโขง
แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๙	บุญข้าวประดับดิน	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
เดือน ๑๐	บุญสลากภัต	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
วันออกพรรษา ของทุกปี	ชมปรากฏการณ์บั้งไฟพญานาค	วัดอสงสิลาवास ตำบลหอคำ อำเภอเมืองบึงกาฬ, ตำบลท่าสีกอ อำเภอบึงโขงหลง และตำบลปากคาด อำเภอปากคาด
ตุลาคม ของทุกปี	เทศกาลบูชาพญานาค/ไหลเรือไฟท้องถิ่น	อำเภอบุงคล้า/อำเภอบึงโขงหลง

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม/งานประเพณีที่สำคัญ	สถานที่จัดกิจกรรม
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑	ประเพณีออกพรรษา	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
ตุลาคม ของทุกปี	ประเพณีแห่แม่พระ (ศาสนาคริสต์)	บ้านห้วยเล็บบมือ ตำบลหนองเติน อำเภอ บึงคล้า
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒	บุญกฐิน	วัดทุกแห่งในจังหวัดบึงกาฬ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒	ประเพณีลอยกระทง	ถนนข้าวเม่าริมโขง ตำบลบึงกาฬ
พฤศจิกายน ของทุกปี	ประเพณีสักการะศาลเจ้าแม่สอง นาง	ศาลเจ้าแม่สองนาง ตำบลบึงกาฬ
ธันวาคม ของทุกปี	บุญเข้ากรรม	วัดที่มีความพร้อมในด้านสถานที่ใน จังหวัดบึงกาฬ
๓๑ ธันวาคม ถึง ๑ มกราคม ของทุกปี	กิจกรรมส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่	วัดบุพพราชมัสสร์ ตำบล บึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบึงกาฬ (ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖)

๑.๔ ข้อมูลพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

ทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดสระบุรี แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ผ่านจังหวัดนครราชสีมา – จังหวัดขอนแก่น – จังหวัดอุดรธานี จนถึงจังหวัดหนองคายและจากจังหวัดหนองคายสู่จังหวัดบึงกาฬ ด้วยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ถนนชยางกูร) เป็นถนนเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผ่านอำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนวาปี อำเภอปากคาด รวมระยะทางทั้งสิ้นประมาณ ๗๕๑ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยประมาณ ๑๑ ชั่วโมง

ทางรถไฟ มีขบวนรถไฟจากกรุงเทพฯ-หนองคาย และขบวนรถด่วนดีเซลราง กรุงเทพฯ – อุดรฯ ทุกวัน จากสถานีรถไฟหนองคายเดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬโดยทางรถยนต์ ระยะทาง ๑๓๖ กิโลเมตร

เครื่องบิน การเดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ – อุดรธานี ลงที่ท่าอากาศยานอุดรธานี เดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬโดยทางรถยนต์ ใช้เส้นทางจังหวัดอุดรธานี – จังหวัดหนองคาย – อำเภอโพนพิสัย - อำเภอรัตนวาปี - อำเภอปากคาด - จังหวัดบึงกาฬ ระยะทาง ๑๙๐ กิโลเมตร

ตารางที่ ๙ : แสดงระยะทางจากอำเภอ ถึง จังหวัด

อำเภอ	ระยะทางจาก อำเภอ – จังหวัด (กม.)
๑. อำเภอเมืองบึงกาฬ	-
๒. อำเภอพรเจริญ	๔๕
๓. อำเภอโซ่พิสัย	๗๘
๔. อำเภอเซกา	๘๔
๕. อำเภอปากคาด	๔๕
๖. อำเภอบึงโขงหลง	๙๗
๗. อำเภอศรีวิไล	๒๔
๘. อำเภอบึงคล้า	๔๔

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๑๐ : การเดินทางภายในจังหวัด ระยะทางโดยประมาณ (หน่วย : กิโลเมตร)

อำเภอ	เมือง บึงกาฬ	ศรีวิไล	บุงคล้า	พรเจริญ	ปากคาด	โซ่พิสัย	บึงโขงหลง
อำเภอเมืองบึงกาฬ							
อำเภอศรีวิไล	๒๔						
อำเภอบุงคล้า	๔๔	๔๘					
อำเภอพรเจริญ	๔๕	๓๑	๗๒				
อำเภอปากคาด	๔๕	๔๔	๙๙	๖๑			
อำเภอโซ่พิสัย	๗๘	๖๐	๙๒	๔๐	๒๔		
อำเภอบึงโขงหลง	๙๗	๔๙	๔๐	๗๒	๑๓๖	๑๐๖	
อำเภอเซกา	๘๔	๓๓	๗๒	๔๓	๙๘	๗๗	๓๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ

แผนพัฒนาด้านคมนาคมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

๑. สะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - บอลิคำไซ)

ลำดับเหตุการณ์

- วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เริ่มก่อสร้างฝั่งไทย

- วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ เริ่มก่อสร้างฝั่ง สปป.ลาว

- วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ พิธีวางศิลาฤกษ์ โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทย และ นายพันคำ วิพาวัน นายกรัฐมนตรีแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ร่วมเป็นประธานในพิธีของทั้ง ๒ ฝั่ง

- คาดการณ์พร้อมเปิดให้บริการประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

รายละเอียด

จุดเริ่มต้นโครงการ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ บริเวณทางหลวงหมายเลข ๒๒๒ กม. ๑๒๓+๔๓๐ ตัดผ่านทางหลวงท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบึงกาฬ ทางหลวงชนบทหมายเลข บก. ๓๐๑๓ และ ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ ข้ามสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - บอลิคำไซ)

จุดสิ้นสุดโครงการ ทางหลวงหมายเลข ๑๓ (R๑๓) ในฝั่ง สปป.ลาว โดยสามารถเชื่อมต่อไปยังทางหลวงหมายเลข ๘ (R๘) ที่มุ่งสู่ประเทศเวียดนามและจีนตอนใต้ได้ ความยาวรวม ๑,๓๕๐ เมตร ตัวสะพานยาว ๘๑๐ เมตร ฝั่งไทย ๔๑๐ เมตร ฝั่ง สปป.ลาว ๑๓๐ เมตร ความยาวถนนรวม ๑๔.๙๙ กิโลเมตร ฝั่งไทย ๑๒.๑๓ กิโลเมตร ฝั่ง สปป.ลาว ๒.๘๖ กิโลเมตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดกับจังหวัดบึงกาฬ

การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๕ จังหวัดบึงกาฬ - แขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว จะทำให้จังหวัดบึงกาฬ เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์การขนส่งสินค้าไปยังประเทศเวียดนามและจีนตอนใต้ที่สั้นที่สุด ระยะทาง ๙๘๐ กิโลเมตร โดย ผ่านเส้นทางหมายเลข ๑๓ ไปยังจุดเชื่อมเส้นทางหมายเลข ๘ เข้าเมืองวินห์ ประเทศเวียดนามและจีนตอนใต้ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนการขนส่งและภาษีการผ่านแดนได้ ร้อยละ ๓ ทำให้ช่องทางนี้มีศักยภาพ ต่อการค้าและการลงทุนเป็นอย่างมาก กระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างไทย - ลาว อำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าจากไทยไปสู่ตลาดจีนตอนใต้ได้ คล่องตัวยิ่งขึ้น รวมทั้งเชื่อมโยงการขนส่ง สินค้าจากภาคอีสานของไทยออกสู่ทะเลที่เวียดนาม เพื่อขนส่งทางทะเลต่อไปยังภูมิภาคอื่น ๆ อาทิ เอเชียตะวันออก, ออสเตรเลีย, โอเชียเนีย และอเมริกา เป็นต้น อีกทั้งเพื่อเป็นโอกาสด้านการท่องเที่ยวตามเส้นทางที่เชื่อมต่อกันถึงกัน “๑ วัน เที่ยว ๓ ประเทศ (ไทย - ลาว - เวียดนาม)”

ที่มาข้อมูล : เอกสารเผยแพร่พิธีวางศิลาฤกษ์โครงการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-บอลิคำไซ) วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕

๒. ท่าอากาศยานบึงกาฬ

ลำดับเหตุการณ์

- วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ กิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๑
- วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ กิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๒
- คาดการณ์ต่อเอกสารเพิ่มประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
- คาดการณ์พร้อมเปิดให้บริการประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๗๒

รายละเอียด

ที่ตั้งของโครงการอยู่ในตำบลวิศิษฐ์ และตำบลโป่งเปือย อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ พื้นที่ประมาณ ๔,๔๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ระหว่างทางหลวงชนบทหมายเลข บก.๓๐๑๓ และทางหลวงเชื่อมโยง จังหวัดอุดรธานี-บึงกาฬ (ในอนาคต) มีระยะทางห่างจากตัวเมืองบึงกาฬ และสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (อยู่ระหว่างก่อสร้าง) ห่างจากที่ตั้งท่าอากาศยานบึงกาฬ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร มีพื้นที่อาคารที่พักผู้โดยสารพื้นที่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ตารางเมตร มีทางวิ่ง (รันเวย์) ขนาด ๔๕ เมตร ความยาวทางวิ่ง ๒,๙๙๐ เมตร สามารถรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ อาทิ แอร์บัส A๓๒๐ จำนวน ๑๘๐ ที่นั่ง และเครื่องบินแอร์บัส ๗๗๗-๒๐๐ จำนวน ๓๐๕ ที่นั่ง ลานจอดอากาศยาน และมีอาคารประกอบต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดกับจังหวัดบึงกาฬ

สนับสนุนและสร้างระบบเศรษฐกิจของจังหวัดให้ทัดเทียมกับจังหวัดอื่นๆ ที่มีชายแดนติดกับ สปป.ลาว ซึ่งด่านศุลกากรบึงกาฬได้ปฏิบัติตามนโยบายกรมศุลกากรที่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนระหว่างประเทศและพร้อมที่จะสนองแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการค้าการลงทุนของนักธุรกิจในพื้นที่ โดยการเร่งพัฒนาด้านการค้าชายแดนระหว่างแขวงบอลิคำไซ - จังหวัดบึงกาฬ เพื่อลดต้นทุนให้กับผู้ผลิต รวมทั้งผู้ประกอบการนำเข้า - ส่งออกผู้ขนส่งระหว่างประเทศเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะเป็นโครงการเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคมจากตะวันตกสู่ตะวันออก (East-West Corridor) ในอนาคต หากนานาประเทศพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อถึงกันตามนโยบายการเปิดประชาคมอาเซียน ท่าอากาศยานบึงกาฬ จะเป็นทางเชื่อมเข้า - ออกไปสู่เพื่อนบ้านในอาเซียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งคาดว่าจะมีการเดินทางและการขนส่งสินค้าผ่านแดนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีเม็ดเงินทั้งด้านการท่องเที่ยว ด้านการค้าและการลงทุนเข้าสู่พื้นที่และกระจายไปสู่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง โดยจังหวัดบึงกาฬมีท่าอากาศยานที่อยู่ใกล้เคียง ดังนี้ ๑. ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ มีท่าอากาศยานอุดรธานี ระยะทางประมาณ ๑๙๔ กิโลเมตร จากข้อมูลสถิติจำนวนผู้ใช้บริการและสถิติเที่ยวบินของท่าอากาศยานอุดรธานี ในปี ๒๕๖๐ จำนวนเที่ยวบินรวม ๑๗,๙๐๑ เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสาร ๒,๕๗๗,๕๒๔ คน ๒. ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ มีท่าอากาศยานนครพนม ระยะทางประมาณ ๑๘๘ กิโลเมตร ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนเที่ยวบินรวม ๒,๗๙๘ เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสาร ๔๑๙,๓๑๑ คน และ ๓. ท่าอากาศยานสกลนคร ระยะทางประมาณ ๑๙๐ กิโลเมตร ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนเที่ยวบิน ๒,๙๑๐ เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสาร ๓๗๘,๐๕๗ คน จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าท่าอากาศยานทั้ง ๓ แห่ง อยู่ห่างจากจังหวัดบึงกาฬ ประมาณ ๑๘๐ - ๒๐๐ กิโลเมตร ต้องใช้เวลาเดินทางเพื่อใช้บริการท่าอากาศยาน ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง

คาดการณ์ปริมาณผู้โดยสารและปริมาณเที่ยวบิน โดยประเมินว่าในปี ๒๕๗๒ หรือปีแรกของการเปิดให้บริการ จะมีจำนวนผู้โดยสาร ๑๔๙,๑๗๒ คนต่อปี และมีจำนวนเที่ยวบิน ๑,๒๔๔ เที่ยวบินต่อปี หลังจากนั้นจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยในปี ๒๖๐๒ คาดการณ์ปริมาณผู้โดยสารสูงสุด ๔๙๔,๒๕๔ คนต่อปี และมีจำนวนเที่ยวบิน ๔,๑๒๐ เที่ยวบิน

ที่มาข้อมูล : กรมท่าอากาศยาน

๓. ถนนทางหลวง อุดร-บึงกาฬ

ลำดับเหตุการณ์

- วันที่ ๕ - ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ สำรวจและออกแบบครั้งที่ ๑
- วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ สำรวจและออกแบบครั้งที่ ๒
- วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ณ สำรวจและออกแบบครั้งที่ ๓
- คาดการณ์การจัดสรรที่ดินประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๗
- คาดการณ์การก่อสร้างประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๘
- คาดการณ์พร้อมเปิดให้บริการประมาณปี พ.ศ. ๒๕๗๑

รายละเอียด

แนวเส้นทางสายใหม่ระหว่างอุดรธานี-บึงกาฬ ขนาด ๔ ช่องจราจร ระยะทางประมาณ ๑๕๕ กม. มีทางแยกต่างระดับ ๓ แห่ง สะพานข้ามแยก ๘ แห่ง มีจุดเริ่มต้นที่บริเวณทางหลวงหมายเลข ๒ อำเภอกุมภวาปี-จุดสิ้นสุดที่บริเวณทางเลี่ยงเมือง บึงกาฬ ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที ซึ่งจะสามารถลดระยะทางในการเดินทางลงจากปัจจุบันได้ประมาณ ๖๖ กม. และลดระยะเวลาในการเดินทางลงประมาณ ๒ ชั่วโมง เบื้องต้นประมาณการวงเงินลงทุนรวม ๑๙,๒๕๐ ล้านบาท แบ่งเป็นค่าก่อสร้างประมาณ ๑๖,๙๕๐ ล้านบาท ค่าเวนคืนที่ดินประมาณ ๒,๓๐๐ ล้านบาท โดยเวนคืนที่ดิน ๕,๖๖๘ ไร่ สิ่งปลูกสร้าง ๑๐ หลัง ทั้งนี้ โครงการมีอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเบื้องต้น (EIRR) ๑๙.๒๓% มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ๖,๑๑๒.๒๐ ล้านบาท มีอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C Ratio) ๑.๕๒ โครงการได้ศึกษาความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นเสร็จแล้วเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างออกแบบรายละเอียด คาดว่าจะออกแบบแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๖

ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดกับจังหวัดบึงกาฬ

ลดระยะทางในการเดินทางลงประมาณ ๖๖ กิโลเมตร ลดระยะเวลาในการเดินทางลงประมาณ ๒ ชั่วโมง เนื่องจากปัจจุบันเส้นทางหลักที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดอุดรธานีกับจังหวัดบึงกาฬที่มีอยู่ ๒ เส้นทาง มีระยะทางไกลและต้องใช้เวลาเดินทางมากกว่า ๓ ชม. ได้แก่

๑. เส้นทางมุ่งหน้าสู่จังหวัดหนองคายผ่านทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ผ่านตัวเมืองหนองคาย และใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ เลียบแม่น้ำโขงเพื่อมุ่งหน้าสู่จังหวัดบึงกาฬ มีระยะทางประมาณ ๒๒๑ กม. ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ ๓ ชั่วโมง ๒๕ นาที

๒. เส้นทางมุ่งหน้าสู่สกลนคร โดยใช้ทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ผ่านตัวเมืองอุดรธานี แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๑๖ เส้นทางมุ่งหน้าสู่จังหวัดสกลนคร ผ่านทางหลวงหมายเลข ๒๒ และทางหลวงหมายเลข ๒๒๒ มุ่งหน้าสู่จังหวัดบึงกาฬ มีระยะทางประมาณ ๒๓๐ กม. ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ ๓ ชั่วโมง ๓๐ นาที

นอกจากนี้ยังมีเส้นทางอื่นที่เป็นโครงข่ายถนนย่อยในพื้นที่ระหว่าง ๒ จังหวัด ซึ่งสามารถใช้เป็นทางเลือกในการเดินทาง โดยมีระยะทางมากกว่า ๒๐๐ กม. และไม่สะดวกในการเดินทางคมนาคมขนส่ง ในขณะที่คาดการณ์ว่าเมื่อมีการดำเนินการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-บอลิคำไซ) จะส่งผลให้เกิดความต้องการการเดินทางไปสู่จังหวัดบึงกาฬที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก

เริ่มใช้งาน

การดำเนินการศึกษาในปัจจุบันเป็นขั้นตอนการสำรวจและออกแบบโครงการ ซึ่งภายหลังจากศึกษาแล้วเสร็จ หากกรมทางหลวงได้รับงบประมาณก่อสร้าง จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการเวนคืนที่ดิน ซึ่งมีขั้นตอนการตรวจสอบสิทธิและ จ่ายค่าเวนคืนที่ดิน ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาอีกอย่างน้อย ๒ ปี เมื่อแล้วเสร็จจึงจะเริ่ม ก่อสร้าง ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาประมาณ ๓ ปีและคาดว่าจะเปิดใช้ได้เร็วที่สุดในปี พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๒

ที่มาข้อมูล : กรมทางหลวง

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

ตารางที่ ๑๑ : ผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ เป็นรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวน ผู้ใช้ (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)					
		รวม	บ้านอยู่อาศัย	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม	ส่วนราชการ	อื่นๆ	ไฟ ฟรี
รวมยอด	๑๓๑๖๑๖	๓๖๓,๐๖๐,๖๑๘	๑๗๐,๒๗๕,๖๘๑	๑๖๓,๗๓๓,๙๘๔	๒๕,๔๘๑,๐๑๓	๓,๕๖๙,๙๓๙	-
อำเภอเมืองบึงกาฬ	๒๙๐๕๒	๑๔๖,๒๗๐,๐๗๗	๔๓,๐๐๕,๓๖๙	๙๔,๑๓๕,๕๐๙	๗,๗๕๘,๗๔๖	๑๓๗๐,๔๕๑	-
อำเภอศรีวิไล	๑๒,๒๕๕	๒๖,๗๑๗,๗๕๔	๑๕,๖๒๐,๓๘๑	๘,๒๐๓,๖๓๓	๒,๖๐๔,๘๕๙	๒๘๘,๘๘๑	-
อำเภอบุ่งคล้า	๑๕,๗๐๙	๓๒,๒๓๖,๗๑๘	๑๙,๕๔๑,๙๔๔	๙,๔๔๑,๐๗๕	๒,๘๘๓,๗๘๔	๓๖๙,๙๑๓	-
อำเภอพรเจริญ	๒๐,๕๔๔	๔๔,๖๖๙,๔๐๒	๒๕,๙๙๕,๘๙๓	๑๓,๙๙๑,๕๖๕	๔,๓๕๘,๖๐๑	๓๒๓,๓๔๓	-
อำเภอปากคาด	๑๗,๙๕๗	๓๗,๗๒๒,๙๒๙	๒๒,๖๓๕,๗๗๒	๑๒,๒๘๘,๔๕๑	๒,๖๔๐,๗๓๓	๑๕๗,๙๑๓	-
อำเภอโซ่พิสัย	๑๖,๑๐๓	๒๙,๓๓๘,๕๙๑	๑๙,๘๓๘,๖๘๗	๖,๔๖๗,๙๓๕	๒,๕๔๖,๐๒๕	๔๘๕,๙๔๔	-
อำเภอบึงโขงหลง	๑๕,๕๒๘	๓๗,๑๕๒,๓๑๙	๑๘,๒๐๗,๐๔๙	๑๗,๐๑๒,๙๔๗	๑,๔๘๕,๓๑๘	๔๔๖,๙๗๔	-
อำเภอเซกา	๔,๔๖๘	๘,๙๕๒,๘๒๔	๕,๔๓๐,๕๘๔	๒,๑๙๒,๘๖๖	๑๒,๒๐๒,๘๕๕	๑๒๖,๕๒๐	-

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบึงกาฬ

๑.๔.๓ ด้านกักกันของจังหวัด

จังหวัดบึงกาฬ มีด่านพรมแดนถาวรและจุดผ่อนปรนการค้า รวม ๔ แห่ง ดังนี้

๑. ด่านพรมแดนบึงกาฬ เลขที่ ๑๒๕ หมู่ที่ ๒ ต.วิศิษฐ์ อ.เมือง จ.บึงกาฬ ตั้งอยู่บนเส้นทางอนุมัติติห่างจาก
ลานตรวจปล่อยสินค้าด่านศุลกากรบึงกาฬ เป็นระยะทาง ๗๐๐ เมตร เปิดเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ทุกวัน

๒. ด่านพรมแดนท่าเรือบึงกาฬ เลขที่ ๙๐ หมู่ที่ ๒ ต.วิศิษฐ์ อ.เมือง จ.บึงกาฬ ตั้งอยู่บนเส้นทางอนุมัติติห่างจาก
ด่านศุลกากรบึงกาฬเป็นระยะทาง ๒.๕ กิโลเมตร เปิดเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ทุกวัน

๓. จุดผ่อนปรนการค้าบุงคล้า อ.บุงคล้า จ.บึงกาฬ ตรงข้ามบ้านปากกระดิ่ง แขวงบอลิคำไซ อยู่ห่างจากด่าน
ศุลกากรบึงกาฬ ประมาณ ๓๙ กิโลเมตร เปิดวันอังคารและวันศุกร์ เวลา ๘.๓๐-๑๖.๓๐ น.

๔. จุดผ่อนปรนการค้าห้วยคต ต.ปากคาด อ.ปากคาด จ.บึงกาฬ ตรงข้ามบ้านทวย เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ
อยู่ห่างจากด่านศุลกากรบึงกาฬ ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร เปิดวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เวลา ๐๘.๐๐- ๑๖.๐๐ น.

ด้านพืช : ด่านตรวจพืชบึงกาฬ ต.วิศิษฐ์ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ ๓๘๐๐๐ อยู่ห่างจากด่านศุลกากรบึงกาฬ
ประมาณ ๒ กิโลเมตร เวลา ๐๘.๐๐-๑๘.๐๐ น.

ด้านประมง : ด่านตรวจประมงนครพนม อาคารศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service : OSS)
ใกล้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๓ (นครพนม-คำม่วน) ต.อาจสามารถ อ.เมืองนครพนม จ.นครพนม ๔๘๐๐๐

ด้านปศุสัตว์ (ด่านกักกันสัตว์หนองคาย) เลขที่ ๖๑ หมู่ที่ ๔ ต.หนองกอมเกาะ อ.เมืองหนองคาย จ.หนองคาย ๔๓๐๐๐

๑.๔.๔ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประปา จังหวัดบึงกาฬมีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาทั้งหมด ๘๘,๗๗๗ ราย มีกำลังผลิตที่ใช้
๘๖,๗๔๕ ลบ.ม./วัน ปริมาณน้ำผลิต ๒,๔๖๘,๙๖๗ ลบ.ม./เดือน ปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๘,๔๒๔,๔๒๔ ลบ.ม./
เดือน ปริมาณน้ำผลิตจำหน่าย ๑,๘๕๒,๑๐๕ ลบ.ม./เดือน มีน้ำใช้เพียงพอตลอดทั้งปี

ตารางที่ ๑๒ : ข้อมูลการประปาจังหวัดบึงกาฬ

เดือน	จำนวน ผู้ใช้ (ราย)	กำลังผลิตที่ ใช้ (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม./เดือน)	ปริมาณน้ำผลิต จ่าย (ลบ.ม./เดือน)	ปริมาณน้ำผลิต จำหน่าย (ลบ.ม./เดือน)
ม.ค.	๗๓๐๒	๑๐๒๐๐	๒๒๔๗๑๗	๒๒๓๖๗๖	๑๕๘๙๑๙
ก.พ.	๗๓๒๘	๘๖๐๐	๒๒๗๖๑๑	๒๒๕๑๖๔	๑๖๒๖๐๐
มี.ค.	๗๓๓๘	๖๖๖๐	๑๙๔๘๖๕	๑๙๒๔๐๔	๑๓๘๑๘๑

เดือน	จำนวน ผู้ใช้ (ราย)	กำลังผลิตที่ ใช้ (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม./เดือน)	ปริมาณน้ำผลิต จ่าย (ลบ.ม./เดือน)	ปริมาณน้ำผลิต จำหน่าย (ลบ.ม./เดือน)
เม.ย.	๗๓๔๙	๘๐๗๐	๒๓๑๙๕๙	๒๒๗๗๗๑	๑๖๗๔๕๗
พ.ค.	๗๓๖๔	๖๙๕๐	๒๐๔๖๘๘	๒๐๑๓๕๔	๑๔๕๙๙๘
มิ.ย.	๗๔๐๖	๗๒๘๐	๒๑๕๐๖๖	๒๑๑๘๑๓	๑๕๒๒๒๑
ก.ค.	๗๔๑๔	๖๑๐๐	๑๘๔๓๘๖	๑๗๙๕๑๓	๑๔๗๓๙๗
ส.ค.	๗๔๔๗	๖๒๕๐	๑๘๖๓๙๔	๑๘๒๔๘๐	๑๕๑๑๑๑
ก.ย.	๗๔๔๘	๖๕๐๐	๑๙๑๓๐๙	๑๘๗๘๕๑	๑๕๕๖๑๘
ต.ค.	๗๔๔๓	๖๓๖๕	๑๙๐๗๔๕	๑๘๕๑๒๕	๑๔๘๙๐๓
พ.ย.	๗๔๖๐	๖๙๙๐	๒๐๘๓๖๔	๒๐๔๒๘๐	๑๖๒๓๐๘
ธ.ค.	๗๔๗๘	๖๗๘๐	๒๐๘๘๖๓	๒๐๓๙๙๓	๑๖๑๓๙๒
รวม	๘๘๗๗๗	๘๖๗๔๕	๒๔๖๘๙๖๗	๒๔๒๕๔๒๔	๑๘๕๒๑๐๕

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดบึงกาฬ (มกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๕)

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๗.๐๙ ชะลอตัวจากปีก่อน (โดยมีช่วง คาดการณ์ที่ร้อยละ ๖.๐๖ - ๘.๑๑) มีปัจจัยสนับสนุนจากด้านอุปทานและด้านอุปสงค์ที่ชะลอตัว

ด้านอุปทานคาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ ๖.๗๒ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๕.๖๖ - ๗.๘๔) มีปัจจัยสนับสนุน จากภาคบริการคาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ ๘.๔๖ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๗.๒๒ - ๙.๗๐) จากการจัดเก็บ ภาษีมูลค่าเพิ่มโรงแรมและภัตตาคาร ภาษีมูลค่าเพิ่มขายส่งขายปลีกฯ ภาษีธุรกิจเฉพาะ คาดว่าจะชะลอตัว รวมถึงจำนวนนักท่องเที่ยวคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕๖.๒๕ ชะลอตัวจากปีก่อน เนื่องจาก จังหวัดบึงกาฬ มีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างหลากหลาย มีการจัดงานสถาปนาและงาน กาชาด จังหวัดบึงกาฬ ประกอบกับจังหวัดบึงกาฬมีความพร้อมในการเปิดรับนักท่องเที่ยว และมีการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งภายในจังหวัด ต่างจังหวัด และ ต่างประเทศ แม้ว่าจังหวัด บึงกาฬจะมีความพร้อมในการเปิดรับนักท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อ กระตุ้นการใช้จ่าย และมีจุดแข็ง ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงาม แต่เนื่องจากปัจจุบันประชาชน ส่วนใหญ่มีหนี้สินภาคครัวเรือนสูง มีการกู้เงินในสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน รวมทั้งใช้จ่ายใน ภาคการเกษตรและภาคทำธุรกิจ หากหนี้สินมากกว่ารายได้จะส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน เนื่องจาก ความสามารถในการจับจ่ายใช้สอย ของประชาชนลดลง ขาดสภาพคล่องทางการเงิน ส่งผลให้ประชาชน ระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งยังคง ต้องติดตามมาตรการช่วยเหลือเยียวยา รวมถึงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ จากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ภาคอุตสาหกรรม คาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ ๐.๙๓ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๕๙ - ๑.๖๖) จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม และทุนจดทะเบียนอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น จากการ ก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาวแห่งที่ ๕ และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด จะส่งผลให้มีความ ต้องการใช้กรด ทราบและคอนกรีตในพื้นที่ เพื่อการก่อสร้างเพิ่มมากขึ้น แต่อุตสาหกรรมประเภททำทราย หลายแห่งในจังหวัดถูกปิด เนื่องจากมีการออกตรวจ และดำเนินคดีเกี่ยวกับการจัดการอุตสาหกรรม พบ ผู้ประกอบการไม่รายงานข้อมูลตามแบบ สก.๓ ขณะที่โรงงานยางพารา ขนาดใหญ่ในจังหวัดบึงกาฬ สามารถ ผลิตและส่งออกผลผลิตไปจีนได้ตามปกติภาคเกษตรกรรมคาดว่าจะขยายตัว ร้อยละ ๒.๗๙ (โดยมีช่วง

คาดการณ์ที่ร้อยละ ๒.๐๐ – ๓.๖๖) จากปริมาณผลผลิตข้าวและยางพาราที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น โดยมีปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตร และปริมาณฝนที่มีมากขึ้น ส่งผลให้มีปริมาณน้ำเพียงพอสำหรับการเพาะปลูก ประกอบกับการดำเนินนโยบาย ด้านการเกษตรที่ต่อเนื่องของภาครัฐ ด้านปริมาณผลผลิตยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด มีแนวโน้ม จะลดตัวเกษตรกรส่วนใหญ่ผลิตยางก้อนถ้วยและยังคงมีผลผลิตยางพารารอออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๖ แนวโน้มเศรษฐกิจโลกจะลดตัว จะส่งผลให้ความต้องการยางพาราที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ลดลง (ที่มา สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ e-mail :bkn@cgd.go.th website :http://www.cgd.go.th/bgk)

ด้านอุปสงค์คาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ ๗.๖๑ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๖.๖๒ – ๘.๕๙) มีปัจจัยสนับสนุน จากการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ ๕.๔๓ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๔.๑๗ – ๖.๕๐) จากการ จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และจำนวนรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ชะลอตัว ขณะที่จำนวนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล จดทะเบียนใหม่และปริมาณการจำหน่ายน้ำประปาคาดว่าจะเพิ่มขึ้น ด้านการค้าชายแดนคาดว่าจะชะลอตัว ร้อยละ ๑๓.๔๕ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๑๒.๓๐ – ๑๔.๕๐) จากมูลค่าการนำเข้าสินค้าและมูลค่าการส่งออกสินค้า ชายแดนชะลอตัว โดยในช่วงต้นปีมูลค่าการนำเข้าสินค้าจะขยายตัวสูงจากสินค้านำเข้าประเภทมันสำปะหลัง (มันเส้น) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเป็นไปตามฤดูกาล ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๖.๐๔ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๕.๑๐ – ๖.๙๙) จากจำนวนสินเชื่อเพื่อการลงทุนขยายตัว ประกอบกับจำนวนรถยนต์ เพื่อการพาณิชย์ (รถกระบะ) และพื้นที่อนุญาตก่อสร้างคาดว่าจะเพิ่มขึ้น ขณะที่จำนวนเงินฝากรวมชะลอตัว ด้านการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๖.๙๖ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๖.๒๓ – ๗.๖๖) ซึ่งเป็นปัจจัย สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่ได้กำหนดกรอบวงเงินเพิ่มขึ้นทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำและงบประมาณรายจ่ายลงทุน ประกอบกับ มีการติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างต่อเนื่อง

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๐ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๓.๐๐ – ๕.๐๐) สำหรับการจ้างงานของจังหวัดบึงกาฬคาดว่าจะอยู่ที่ ๑๙๗,๘๔๘ คนหรือชะลอตัวร้อยละ ๒.๐๐ ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคการเกษตรที่รอฤดูกาล รองลงมา เป็นแรงงาน ในภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม

๑.๕.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ๑๙ สาขา

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดบึงกาฬ (GPP) ข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีมูลค่าเท่ากับ ๒๘,๖๗๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๖ พิจารณาจากขนาดของจังหวัด อยู่ในลำดับที่ ๗๑ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๘ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้ ๘๐,๑๕๙ บาท/คน/ปี พิจารณาจากความมั่งคั่งของประชากร อยู่ในลำดับที่ ๖๔ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ ๑๓ : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬ ณ ราคาประจำปี

รายการ	(ล้านบาท)				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ภาคเกษตร	๑๐,๕๑๐	๘,๒๙๙	๘,๘๓๕	๙,๑๐๙	๑๐,๒๙๒
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๐,๕๑๐	๘,๒๙๙	๘,๘๓๕	๙,๑๐๙	๑๐,๒๙๒
ภาคอุตสาหกรรม	๕,๙๙๑	๕,๒๒๓	๕,๒๗๐	๔,๘๐๔	๕,๗๒๒
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๙๔	๔๔๓	๔๑๔	๔๕๗	๕๒๗
การผลิต	๕,๖๙๗	๔,๗๘๐	๔,๘๕๖	๔,๓๔๗	๕,๑๙๕
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๒๙๓	๒๗๓	๓๐๖	๓๒๗	๓๖๕

รายการ	(ล้านบาท)				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๙	๓๖	๔๐	๕๐	๗๗
ภาคบริการ	๑๑,๒๘๑	๑๐,๗๖๕	๑๑,๕๗๓	๑๑,๖๓๔	๑๒,๖๕๖
การก่อสร้าง	๙๐๒	๙๒๙	๑,๑๐๙	๑,๑๑๙	๑,๑๒๗
การขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์	๒,๘๔๕	๒,๒๒๑	๒,๔๑๐	๒,๓๒๓	๓,๓๕๑
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔๑๘	๔๓๘	๔๙๘	๕๐๘	๖๖๙
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๕๗	๖๔	๗๑	๕๐	๒๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๑๖	๑๕๓	๒๑๒	๑๘๖	๑๙๘
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๐๗๗	๑,๑๘๗	๑,๑๗๒	๑,๒๑๗	๑,๑๕๐
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๑๙๑	๑,๐๘๐	๑,๑๙๐	๑,๔๑๔	๑,๑๙๙
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๐	๐	๐	๐	๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๑	๒๕	๒๙	๑๓	๑๐
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๑๓๐	๑,๒๑๓	๑,๒๙๔	๑,๓๐๗	๑,๓๒๗
การศึกษา	๒,๕๕๕	๒,๔๗๒	๒,๕๑๓	๒,๕๓๖	๒,๕๙๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๗๐๖	๗๕๐	๘๐๕	๗๐๑	๗๔๐
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๑	๒๕	๓๐	๒๗	๓๑
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๔๒	๒๒๕	๒๔๒	๒๓๒	๒๒๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product)	๒๗,๗๘๒	๒๔,๒๘๗	๒๕,๖๗๘	๒๕,๕๔๗	๒๘,๖๗๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๗๖,๘๙๘	๖๗,๓๘๓	๗๑,๔๑๗	๗๑,๒๓๕	๘๐,๑๕๙
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓๖๑	๓๖๐	๓๖๐	๓๕๙	๓๕๘

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๑.๖ ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ท่องเที่ยว แรงงาน ฯลฯ

๑.๖.๑ ท่องเที่ยว

ตารางที่ ๑๔ : ปฏิทินท่องเที่ยวประจำปี

เดือน	ประเพณี/กิจกรรม	สถานที่ท่องเที่ยวแนะนำประจำเดือน
มกราคม	หนาวดีๆที่บึงกาฬ	วัดโพธาราม อ.เมือง
กุมภาพันธ์	เทศกาลวาเลนไทน์ (จัดทะเบียน สมรสที่หินสามวาฬ)	ภูสิงห์ (หินสามวาฬ) อ.เมือง
มีนาคม	งานวันสถาปนาจังหวัดบึงกาฬ และงานกาชาดจังหวัดบึงกาฬ	โนนหนองเล็ง อ.พรเจริญ
เมษายน	งานวันสงกรานต์ถนนข้าวเม่า บึงกาฬ	หาดคาสมบูรณ อ.บึงโขงหลง
พฤษภาคม	บุญบั้งไฟของแต่ละอำเภอ	วันฉัตรชัย และวัดถ้ำพระวนาราม อ.ปากคาด
มิถุนายน	เปิดฤดูกาลผลไม้จังหวัดบึงกาฬ	สวนเกษตรในจังหวัดบึงกาฬ (ท่องเที่ยวเชิงเกษตร)
กรกฎาคม	งานประเพณีแห่เทียนพรรษา	น้ำตกถ้ำพระ และน้ำตกเจ็ดสี อ.เซกา

เดือน	ประเพณี/กิจกรรม	สถานที่ท่องเที่ยวแนะนำประจำเดือน
สิงหาคม	เที่ยวชมผลไม้บึงกาฬ ,ฤดูการทุเรียน	ถ้ำนาคา น้ำตกตาดวิมานทิพย์ และน้ำตกตาดกินรี อ.บึงโขงหลง
กันยายน	งานแข่งขันเรือยาวประเพณี ไทย - ลาว – เวียดนาม	วัดอสงสิลาวาส อ.เมือง
ตุลาคม	งานเทศกาลออกพรรษาบั้งไฟพญานาค	พิพิธภัณฑสถานชุมชนมีชีวิต อ.โซ่พิสัย
พฤศจิกายน	งานลอยกระทงบึงกาฬ	วัดป่าเมืองเหือง อ.เมือง
ธันวาคม	งานวันย่างพาราบึงกาฬ	วัดเจติยาศีรีวิหาร (ภูทอก) อ.ศรีวิไล

ตารางที่ ๑๕ : สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ

อำเภอ	สถานที่ท่องเที่ยว	เบอร์ติดต่อ
เมืองบึงกาฬ	ศาลเจ้าแม่สองนาง	๐๔๒-๔๙๑๐๙๗
	ถนนข้าวเม่าริมโขง	๐๔๒-๔๙๑๐๙๘
	วัดอสงสิลาวาส	๐๘๗ - ๒๒๘ ๘๗๖๘
	แก่งอาฮง	๐๘๗ - ๒๒๘ ๘๗๖๘
	วัดโพธาราม	๐๘๒ - ๒๑๐ ๘๐๔๗
	หนองกุดทิง	๐๔๒-๔๙๒๘๕๙
	วัดป่าเมืองเหือง	๐๖๓ - ๕๘๗ ๔๗๗๑
	ภูสิงห์ (หินสามวาฬ)	๐๘๐-๑๙๖๓๑๖๓๑
	ตลาดไทย - ลาว	๐๔๒-๔๙๑๐๙๘
	หาดสุขสำราญ	๐๔๒-๔๙๑๐๙๗
	ไร่กาแฟบางนรา	๐๘๖-๒๗๙๕๖๗๑ ,๐๙๘-๐๗๐๒๗๗๖
	สวนนรงค์ฟาร์ม	๐๖๒-๙๐๙๖๗๘๒
	โนนบักดาวสาวเอ้	๐๔๒-๐๒๕๕๕๕
บึงคล้า	หาดสีดา	๐๙๔-๒๕๘๖๐๓๖
	วัดทิวโขงงาม (ภูทอกน้อย)	๐๔๒-๔๙๙๑๘๘
	นาตกลาปูน	๐๘๙-๕๗๑๑๕๓๐
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	๐๘๖-๕๗๙๑๘๗๙
	ไร่มารีย์พิมาน	๐๙๔-๒๕๘๖๐๓๖
เซกา	วัดเซกาเจติยาราม (พระอารามหลวง)	๐๘๕ - ๗๕๙ ๗๖๙๒
	นาตกชะแนน	๐๘๖-๕๗๙๑๘๗๙
	นาตกกาพระ	๐๖๕-๓๔๕๕๔๓๓๑
	นาตกเจ็ดสี	๐๘๗-๒๑๔๖๓๙๓
	สวนสัมพรายเงิน	๐๙๖-๑๖๘๖๕๔๘
	สวนเมलों นายเกษตร	๐๙๖-๑๕๙๒๙๖๗
	บึงโขงหลง	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง
	หาดคาสุมบูรณ์	๐๙๗-๙๕๙๐๐๙๖
	ถ้ำนาคา	๐๘๔-๗๙๒๓๕๐๕
	นาตกตาดวิมานทิพย์	๐๘๔-๗๙๒๓๕๐๖

อำเภอ	สถานที่ท่องเที่ยว	เบอร์ติดต่อ
	นาตกตาดกินรี	๐๘๔-๗๙๒๓๕๐๗
	วังนาคิน	๐๘๔-๗๙๒๓๕๐๘
	หินโลมา	๐๘๔-๗๙๒๓๕๐๙
	ตาคันทักปุ้อลือ	๐๔๒-๔๑๖๐๒๕
	สวนทุเรียนรุ่งโรจน์	๐๖๒-๑๙๑๔๑๘๙
ศรีวิไล	วัดเจติยาศรีวิหาร (ภูทอก)	๐๙๑ - ๐๕๗ ๙๑๙๕
	ปฐพี ฟาร์ม(ฟาร์มควาย)	๐๖๒- ๘๙๔ ๙๒๔๔
	สวนอุนปรานียา	๐๖๒-๓๕๖๖๑๕๖
พรเจริญ	โนนหนองเล็ง	๐๙๓-๘๙๔๕๕๘๐
ปากคาด	วัดสว่างอารมณ์ (ถาศรีธน)	๐๙๘ - ๗๓๖ ๑๒๕๔
	สวนไต้หวันอินทผลัม๙๖	๐๙๑-๘๖๐๓๖๒๗
	สวนเงาะพลุทรัพย์	๐๘๕-๖๔๓๘๙๖๘
	วัดเทพระวาราม	๐๔๒-๐๑๘๒๒๒
	แก่งอาฮอง	๐๔๒-๐๑๘๒๒๓
	ไร่กิตติยา	๐๘๕-๖๔๓๘๙๖๘
	หาดแห่	๐๔๒-๐๑๘๒๒๓
	ไร่พิบูลย์	พิพิธภัณฑสถานชุมชนมีชีวิต
	นาตกทาลี	-
	ศรีแก้ว เมล่อน	๐๙๕-๑๘๑๑๐๘๙

๑.๖.๒ แรงงาน

ข้อมูลกำลังแรงงานจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕ มีประชากรอายุ ๑๕ ขึ้นไป ๒๘๘,๗๕๒ คน (ชาย ๑๔๐,๔๖๒ คน หญิง ๑๔๘,๒๙๐ คน) เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๙๔,๖๑๑ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๑๙๓,๐๖๘ คน ผู้ว่างงาน ๕๙๕ คน และผู้ที่รอฤดูกาล ๙๔๘ คน ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๙๕,๐๘๐ คน แบ่งได้เป็นผู้ที่ทำงานบ้าน ๑๘,๔๑๗ คน เรียนหนังสือ ๓๓,๘๙๙ คน เด็ก/คนชรา/คนป่วย/คนพิการ ๒๓,๕๘๘ คน และอื่น ๆ ๑๘,๒๓๗ คน ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด

ตารางที่ ๑๖ : แสดงโครงสร้างกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามเพศ

สถานภาพแรงงาน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๔๐,๑๐๑	๔๗.๙๑	๑๕๒,๒๙๖	๕๒.๐๙	๒๙๒,๓๙๖	๑๐๐
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๐๒,๐๔๐	๕๒.๗๖	๙๑,๓๓๒	๕๗.๒๔	๑๙๓,๓๗๒	๑๐๐
ผู้มีงานทำ	๑๐๐,๑๑๓	๕๒.๗๙	๘๙,๕๑๗	๕๗.๒๑	๑๘๙,๖๓๐	๑๐๐
ผู้ว่างงาน	๖๕๐	๗๖.๗๔	๑๙๘	๒๓.๒๖	๘๔๘	๑๐๐
ผู้ที่รอฤดูกาล	๑,๒๗๗	๔๔.๑๑	๑,๖๑๗	๕๕.๙๙	๒,๘๙๔	๑๐๐
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๓๘,๐๖๑	๓๘.๔๓	๖๐,๙๖๔	๖๒.๕๗	๙๙,๐๒๕	๑๐๐
ทำงานบ้าน	๑,๐๑๘	๕.๗๕	๑,๖๘๖	๙.๔๒	๒,๗๐๔	๑๐๐
เรียนหนังสือ	๑๒,๕๗๔	๕๐.๙๑	๑๒,๑๒๓	๔๙.๐๙	๒๔,๖๙๗	๑๐๐
เด็ก/คนชรา/คนป่วย/คนพิการ	๒๐,๑๖๑	๓๙.๙๖	๓๐,๒๘๕	๖๐.๐๔	๕๐,๔๔๖	๑๐๐
อื่น ๆ	๔,๓๐๘	๖๙.๗๔	๑,๘๐๙	๓๐.๒๖	๖,๑๑๗	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดบึงกาฬ (รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดบึง (มกราคม - มีนาคม) ๒๕๖๖

เมื่อพิจารณากำลังแรงงานตามอุตสาหกรรมพบว่า กำลังแรงงานในภาคเกษตรกรรม ๑๕๐,๗๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐๖ และนอกภาคเกษตรกรรม ๔๒,๓๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๓

ตารางที่ ๑๗ : จำนวนและร้อยละของกำลังแรงงานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามอุตสาหกรรม

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. ภาคเกษตรกรรม	๑๓๐,๖๙๐	๖๘.๙๒
๒. นอกภาคเกษตรกรรม	๕๘,๙๓๙	๓๑.๐๘
รวม	๑๘๙,๖๒๙	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดบึงกาฬ (รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดบึง (มกราคม - มีนาคม) ๒๕๖๖)

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ครุว์เรือนเกษตรกรรมและแรงงานภาคเกษตร

ตารางที่ ๑๘ : ครุว์เรือนเกษตรกรรมและแรงงานภาคเกษตร

อำเภอ	จำนวนครุว์เรือน	จำนวนครุว์เรือนเกษตรกรรม	ร้อยละครุว์เรือนเกษตรกรรม/ครุว์เรือนทั้งหมด	จำนวนแรงงานภาคเกษตร (ราย)
เมือง	๒๐,๔๘๓	๑๒,๐๘๙	๕๙	๒๘,๘๒๘
พรเจริญ	๑๑,๖๐๙	๖,๘๖๖	๕๙	๑๐,๒๙๙
โซพิสัย	๒๒,๔๗๔	๑๐,๓๙๔	๔๖	๑๕,๕๕๑
เซกา	๑๖,๔๘๐	๑๕,๕๔๑	๙๔	๒๓,๓๑๑
ปากคาด	๒๕,๗๐๑	๕,๓๗๙	๒๑	๘,๐๖๘
บึงโขงหลง	๗,๖๖๘	๕,๒๗๐	๖๙	๗,๙๐๕
ศรีวิไล	๑๒,๕๔๑	๖,๐๕๓	๔๘	๙,๐๗๙
บุ่งคล้า	๔,๒๗๔	๒,๕๗๓	๖๐	๓,๘๕๙
รวม	๑๒๑,๒๓๐	๖๔,๑๖๕	๕๓	๑๐๖,๙๕๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

ตารางที่ ๑๙ : การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัด/ อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	ข้าว (ไร่)	พืชไร่ (ไร่)	ไม้ผล(ไร่)	ยางพารา (ไร่)	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)	มัน สำปะหลัง (ไร่)	ไม้ยืนต้น (ไร่)	พืชผัก (ไร่)	ไม้ ดอกไม้ ประดับ (ไร่)	สมุนไพร (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ การเกษตร/ ทั้งหมด
เมือง บึงกาฬ	๔๒๐,๘๖๕.๐๐	๖๙,๓๒๑.๓๗	๓๘๖.๐๐	๙๙๖.๗๓	๒๒๙,๒๘๗.๐๐	๙,๑๓๘.๐๐	๑,๑๒๙.๐๐	๑,๘๔๔.๐๐	๔๘๓.๐๐	๑๕.๐๐	๑๐๗.๖๙	๓๑๒,๗๐๗.๗๙	๑๑.๖๒
พรเจริญ	๒๒๖,๕๑๑.๐๐	๔๙,๘๗๔.๑๘	๒๒๖.๕๘	๕๑๓.๗๐	๗๖,๖๔๖.๐๐	๑,๐๙๔.๐๐	๓๙๔.๐๐	๑๑,๓๙๕.๕๐	๓๕.๓๙	-	๒๖.๒๕	๑๔๐,๒๐๕.๖๐	๕.๒๑
โซ่พิสัย	๖๑๕,๗๘๙.๐๐	๙๑,๘๕๓.๕๗	๓๒๔.๐๘	๗๓๗.๑๖	๑๓๗,๘๔๖.๐๐	๖,๓๑๐.๐๐	๑,๗๙๓.๐๐	๒,๐๗๓.๐๐	๗๓.๓๕	๒.๐๐	๒๖.๐๐	๒๔๑,๐๓๘.๑๖	๘.๙๖
เซกา	๖๑๑,๕๑๘.๐๐	๑๓๘,๗๓๕.๕๘	๑,๖๕๑.๐๐	๑,๓๔๗.๖๑	๑๗๒,๑๙๖.๐๐	๑๐,๒๕๕.๐๐	๓,๕๗๘.๐๐	๑๕.๐๐	๖๓๗.๓๖	๙.๒๕	๕๗.๕๗	๓๒๘,๔๘๒.๓๗	๑๒.๒๑
ปากคาด	๑๓๖,๓๑๓.๐๐	๓๐,๙๔๕.๙๑	๑๐๙.๒๕	๗๑๘.๘๖	๗๒,๘๑๘.๐๐	๑,๗๓๐.๐๐	๓๙๘.๐๐	๓๓๒.๒๕	๓๘.๒๕	-	๑๒.๗๐	๑๐๗,๑๐๓.๒๒	๓.๙๘
บึงโขง หลง	๒๔๘,๘๔๕.๐๐	๔๒,๐๓๓.๑๔	๘๒๙.๒๕	๔๖๙.๗๕	๗๑,๔๕๑.๐๐	๒,๗๗๔.๐๐	๒๕๗.๐๐	๑,๐๓๐.๕๐	๒๒๓.๒๕	๖.๒๕	๒.๐๐	๑๑๙,๐๗๖.๑๔	๔.๔๒
ศรีวิไล	๒๘๑,๒๕๐.๐๐	๔๘,๘๙๒.๕๙	-	๓๐๑.๔๖	๘๔,๓๘๔.๐๐	๒,๒๔๕.๐๐	๓๔๕.๐๐	๕๓๗.๐๐	๗๘.๘๕	-	๒๕.๔๔	๑๓๖,๘๐๙.๓๔	๕.๐๘
บุ่งคล้า	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๓,๑๒๕.๓๓	๓๑.๒๕	๓๔๗.๕๗	๓๑,๗๒๗.๐๐	๑,๒๖๑.๐๐	๘๓.๐๐	-	๑๘๗.๐๐	-	๒.๐๐	๔๖,๗๖๔.๑๕	๑.๗๔
รวม	๒,๖๙๑,๐๙๑.๐๐	๔๘๔,๗๘๑.๖๗	๓,๕๕๗.๔๑	๕,๔๓๒.๘๔	๘๗๖,๓๕๕.๐๐	๓๔,๘๐๗.๐๐	๗,๙๗๗.๐๐	๑๗,๒๒๗.๒๕	๑,๗๕๖.๔๕	๓๒.๕๐	๒๕๙.๖๕	๑,๔๓๒,๑๘๖.๗๗	๕๓.๒๒

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

ตารางที่ ๒๐ : โครงการพัฒนาแหล่งน้ำตามแผนดำเนินการ ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐

ประเภทโครงการ	จำนวนโครงการ	ความจุเก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่	-	-	-
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง	๑	๕.๐๐	๖,๒๐๐
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก	-	-	-
- ประเภทฝายและประตูระบายน้ำ	๑๖	๑๒.๒๒	๕,๐๖๐
- ประเภทอ่างเก็บน้ำ	-	-	-
โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ	๑๕	-	๙,๐๑๕
รวมทั้งหมด	๓๒	๑๗.๒๒	๒๐,๒๗๕

ที่มา โครงการชลประทานบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๒๑ : โครงการพัฒนาแหล่งน้ำสะสมถึงปัจจุบัน

ประเภทโครงการ	จำนวนโครงการ	ความจุเก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่	๑	๑๓.๔๔	๗๐,๘๐๐
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง	๔	๑๙.๑๖	๒๒,๒๗๐
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก	๑๒๗	๕๙.๒๒	๕๖,๐๔๔
- ประเภทฝายและประตูระบายน้ำ	๗๕	๑๓.๙๗	๔๒,๘๙๔
- ประเภทอ่างเก็บน้ำ	๕๒	๔๕.๒๕	๑๓,๑๕๐
โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ	๕๑	-	๙๕,๔๗๑
รวมทั้งหมด	๑๘๓	๙๑.๘๒	๒๔๔,๕๘๕

ที่มา โครงการชลประทานบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด

ตารางที่ ๒๒ : ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด

ชนิดพืช	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
ยางพารา	๘๗๒,๕๕๕	๘๓๘,๘๘๙	๒๐๘,๘๘๓	๒๔๙	๕๐.๐๗
ข้าวเหนียว	๔๘๗,๙๒๐	๔๘๔,๓๖๒	๑๕๒,๘๒๗	๓๑๖	๑๒.๐๐
ข้าวนาปรัง	๑๕,๘๓๐	๑๕,๗๑๓	๘,๑๓๙	๕๑๘	๖.๐๐
มันสำปะหลัง	๘,๐๖๖	๘,๐๕๘	๒๓,๑๐๒	๒,๘๖๗	๒.๗
ปาล์มน้ำมัน	๓๕,๕๙๗	๓๓,๙๕๘	๖๖,๕๒๔	๑,๙๕๙	๖.๖๒
สับปะรด	๔๑๐	๔๑๐	๑,๕๙๕	๓,๘๙๐	๑๐
ทุเรียน	๑๐๑๖	๒๑๑.๕	๒๑๓.๐๒	๑,๐๐๗	๑๒๐
เงาะ	๑,๐๙๔	๗๘๘	๑,๐๙๗	๑,๓๙๒	๓๕

ที่มา : ระบบปฏิทินการผลิตสินค้าเกษตรรายเดือนระดับจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕ (ราคาขายพารา คัดจาง ยางแห้ง ปี ๒๕๖๕)

ตารางที่ ๒๓ : ตารางแสดงข้อมูลกลุ่มสถาบันเกษตรกร จังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร (เกษตร)		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน		เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน		Smart Farmer	Young Smart Farmer
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก		
เมืองบึงกาฬ	๘	๙๓	๑๑	๑๒๖	๘	๙๗	๑๒๗	๒,๑๕๔	๐	๐	๒๑	๙
พรเจริญ	๑๒	๑๓๖	๑๑	๑๑๕	๔	๔๑	๕๑	๙๘๑	๑	๒๕	๒๐	๓
โซ่พิสัย	๔	๔๐	๘	๘๐	๔	๔๐	๑๑๙	๓,๓๕๖	๒	๒๖๓	๒๐	๘
เซกา	๘	๙๔	๑๓	๑๖๐	๗	๙๔	๑๓๔	๒,๐๘๖	๑	๒๓	๒๐	๔
ปากคาด	๑๓	๑๓๐	๕	๕๐	๗	๗๒	๑๑๕	๑,๗๙๖	๐	๐	๒๐	๗
บึงโขงหลง	๕	๕๓	๔	๕๒	๓	๘๘	๕๐	๘๐๔	๐	๐	๒๐	๓
ศรีวิไล	๑	๑๘	๔	๔๓	๓	๓๓	๓๕	๖๖๕	๐	๐	๒๐	๓
บุงคล้า	๒	๒๓	๔	๖๐	๓	๕๐	๗๑	๑,๓๓๒	๐	๐	๒๐	๓
รวม	๕๓	๕๘๗	๖๐	๖๘๖	๓๙	๕๑๕	๗๐๑	๑๓,๑๗๔	๔	๓๑๑	๑๖๑	๔๐

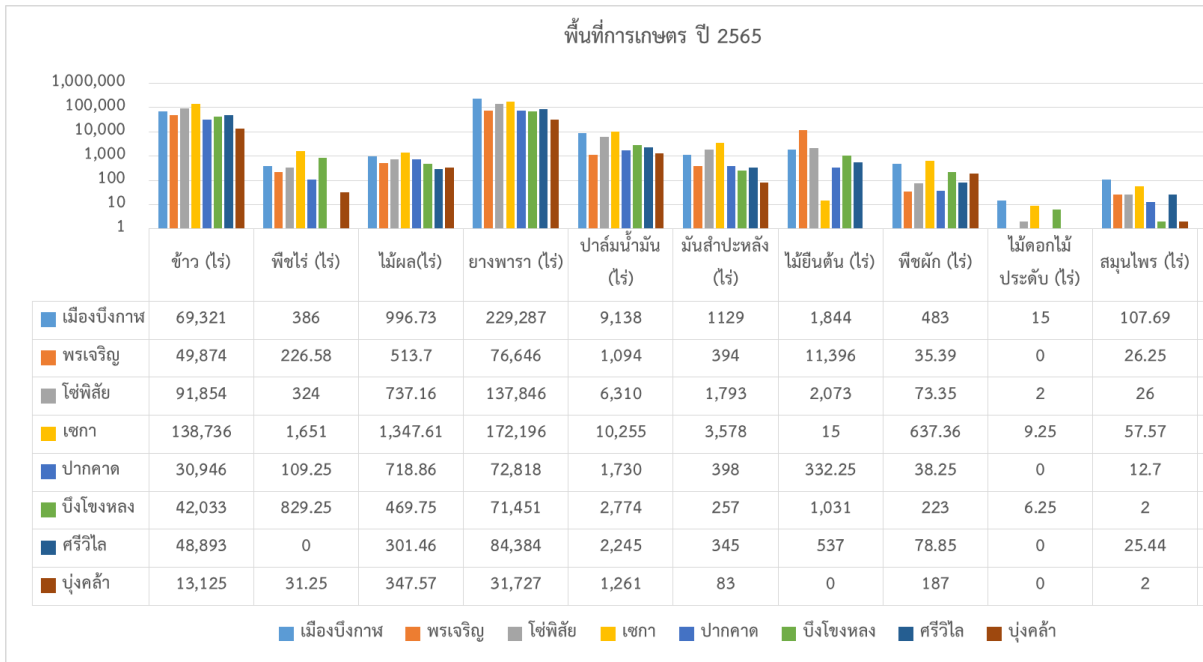
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๔ : ตารางข้อมูลพื้นที่ทำการเกษตรจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕

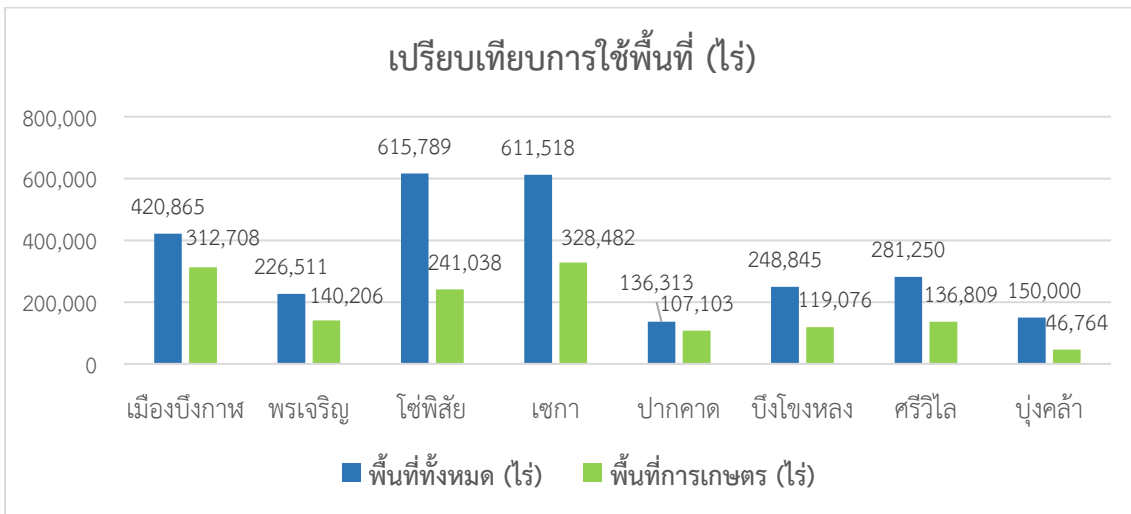
จังหวัด/อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	ข้าว (ไร่)	พืชไร่ (ไร่)	ไม้ผล(ไร่)	ยางพารา (ไร่)	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)	มันสำปะหลัง (ไร่)	ไม้ยืนต้น (ไร่)	พืชผัก (ไร่)	ไม้ดอกไม้ประดับ (ไร่)	สมุนไพร (ไร่)
เมืองบึงกาฬ	๔๒๐,๘๖๕	๓๑๒,๗๐๘	๖๙,๓๒๑	๓๘๖	๙๙๖.๗๓	๒๒๙,๒๘๗	๙,๑๓๘	๑๑๒๙	๑,๘๔๔	๔๘๓	๑๕	๑๐๗.๖๙
พรเจริญ	๒๒๖,๕๑๑	๑๔๐,๒๐๖	๔๙,๘๗๔	๒๒๖.๕๘	๕๑๓.๗	๗๖,๖๔๖	๑,๐๙๔	๓๙๔	๑๑,๓๙๖	๓๕.๓๙	๐	๒๖.๒๕
โซ่พิสัย	๖๑๕,๗๘๙	๒๔๑,๐๓๘	๙๑,๘๕๔	๓๒๔	๗๓๗.๑๖	๑๓๗,๘๔๖	๖,๓๑๐	๑,๗๙๓	๒,๐๗๓	๗๓.๓๕	๒	๒๖
เซกา	๖๑๑,๕๑๘	๓๒๘,๔๘๒	๑๓๘,๗๓๖	๑,๖๕๑	๑,๓๔๗.๖๑	๑๗๒,๑๙๖	๑๐,๒๕๕	๓,๕๗๘	๑๕	๖๓๗.๓๖	๙.๒๕	๕๗.๕๗
ปากคาด	๑๓๖,๓๑๓	๑๐๗,๑๐๓	๓๐,๙๔๖	๑๐๙.๒๕	๗๑๘.๘๖	๗๒,๘๑๘	๑,๗๓๐	๓๙๘	๓๓๒.๒๕	๓๘.๒๕	๐	๑๒.๗
บึงโขงหลง	๒๔๘,๘๔๕	๑๑๙,๐๗๖	๔๒,๐๓๓	๘๒๙.๒๕	๔๖๙.๗๕	๗๑,๔๕๑	๒,๗๗๔	๒๕๗	๑,๐๓๑	๒๒๓	๖.๒๕	๒
ศรีวิไล	๒๘๑,๒๕๐	๑๓๖,๘๐๙	๔๘,๘๙๓	๐	๓๐๑.๔๖	๘๔,๓๘๔	๒,๒๕๕	๓๔๕	๕๓๗	๗๘.๘๕	๐	๒๕.๔๔
บุงคล้า	๑๕๐,๐๐๐	๔๖,๗๖๔	๑๓,๑๒๕	๓๑.๒๕	๓๔๗.๕๗	๓๑,๗๒๗	๑,๒๖๑	๘๓	๐	๑๘๗	๐	๒
รวม	๒,๖๙๑,๐๙๑	๑,๔๓๒,๑๘๗	๔๘๔,๗๘๒	๓,๕๕๗	๕,๔๓๓	๘๗๖,๓๕๕	๓๔,๘๐๗	๗,๙๗๗	๑๗,๒๒๗	๑,๗๕๖	๓๒.๕	๒๕๙.๖๕

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๖

จากตารางจะเห็นว่า จังหวัดบึงกาฬ เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกร ที่พร้อมรับการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ดังนี้ กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร จำนวน ๕๓ กลุ่ม สมาชิก ๕๘๗ ราย, กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จำนวน ๖๐ กลุ่ม สมาชิก ๖๘๖ ราย, กลุ่มยุวเกษตรกร จำนวน ๓๙ กลุ่ม สมาชิก ๕๑๕ ราย กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๗๐๑ กลุ่ม สมาชิก ๑๓,๑๗๔ ราย เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๔ กลุ่ม สมาชิก ๓๑๑ ราย, Smart Farmer จำนวน ๑๖๑ รายและ Young Smart Farmer จำนวน ๔๐ ราย

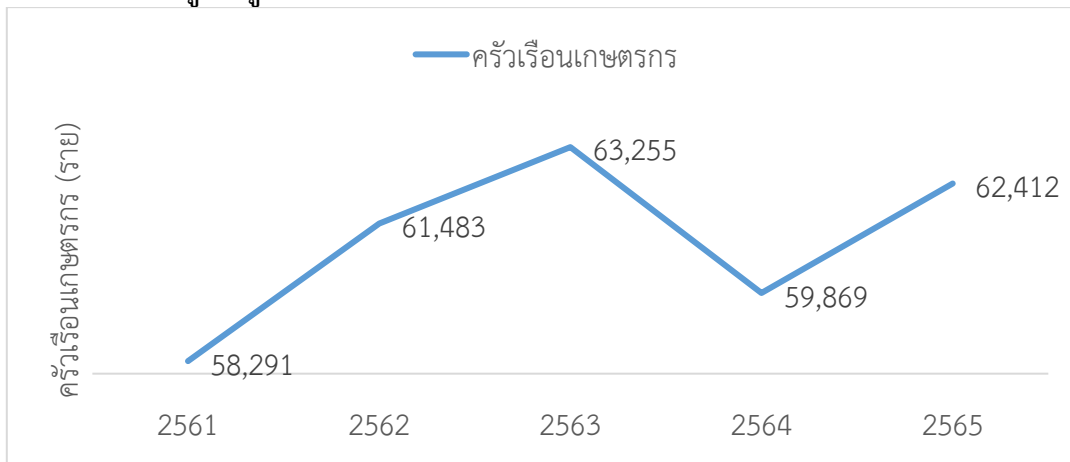
จากตารางจะเห็นว่า จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ทำการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ในพื้นที่ทั้ง ๘ อำเภอ มีพื้นที่จำนวน ๑,๔๓๒,๑๘๗ ไร่ ดังนี้ ยางพารา จำนวน ๘๗๖,๓๕๕ ไร่, ข้าว จำนวน ๔๘๘,๗๘๒ ไร่, ปาล์มน้ำมัน จำนวน ๓๔,๘๐๗ ไร่, ไม้ยืนต้น จำนวน ๑๗,๒๒๗ ไร่, มันสำปะหลัง จำนวน ๗,๙๗๗ ไร่, ไม้ผล จำนวน ๕,๔๓๓ ไร่, พืชไร่ จำนวน ๓,๕๕๗ ไร่, พืชผัก จำนวน ๑,๗๕๖ ไร่, พืชสมุนไพร จำนวน ๒๕๙.๖๕ ไร่ และไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน ๓๒.๕ ไร่

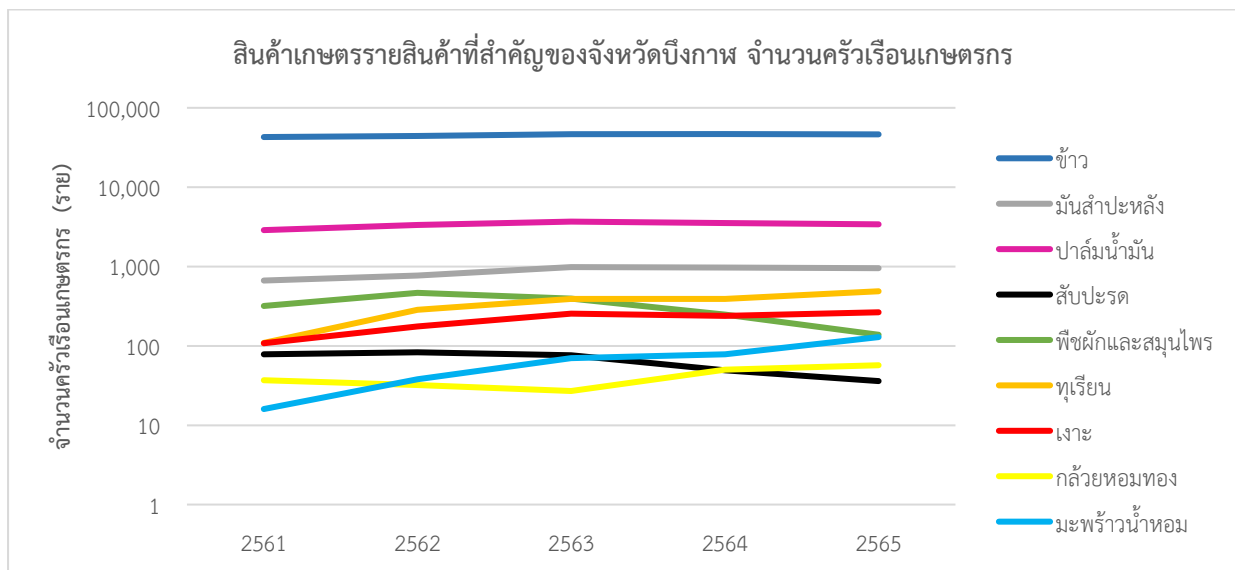
จากตารางการเปรียบเทียบการใช้พื้นที่จะเห็นว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๑,๐๙๑ ไร่ มีพื้นที่การเกษตร จำนวน ๑,๔๓๒,๑๘๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๒ ดังนี้

- อำเภอเมืองบึงกาฬ พื้นที่ทั้งหมด ๔๒๐,๘๖๕ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๓๑๒,๗๐๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๓๐
- อำเภอพรเจริญ พื้นที่ทั้งหมด ๒๒๖,๕๑๑ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๑๔๐,๒๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๙๐
- อำเภอโซ่พิสัย พื้นที่ทั้งหมด ๖๑๕,๗๘๙ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๒๔๑,๐๓๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๔
- อำเภอเซกา พื้นที่ทั้งหมด ๖๑๑,๕๑๘ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๓๒๘,๔๘๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๒
- อำเภอปากคาด พื้นที่ทั้งหมด ๑๓๖,๓๑๓ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๑๐๗,๑๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๗
- อำเภอบึงโขงหลง พื้นที่ทั้งหมด ๒๔๘,๘๔๕ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๑๑๙,๐๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๕
- อำเภอศรีวิไล พื้นที่ทั้งหมด ๒๘๑,๒๕๐ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๑๓๖,๘๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖๔
- อำเภอบึงคล้า พื้นที่ทั้งหมด ๑๕๐,๐๐๐ ไร่ พื้นที่การเกษตร จำนวน ๔๖,๗๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๘

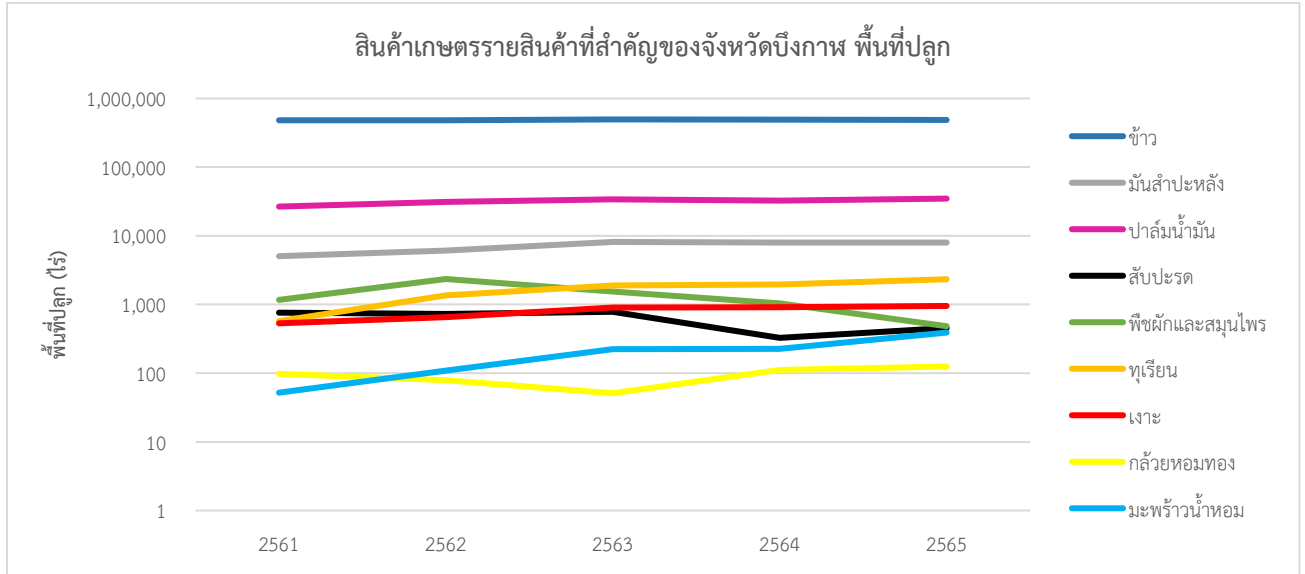
(๒) การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง/กราฟ และบทวิเคราะห์

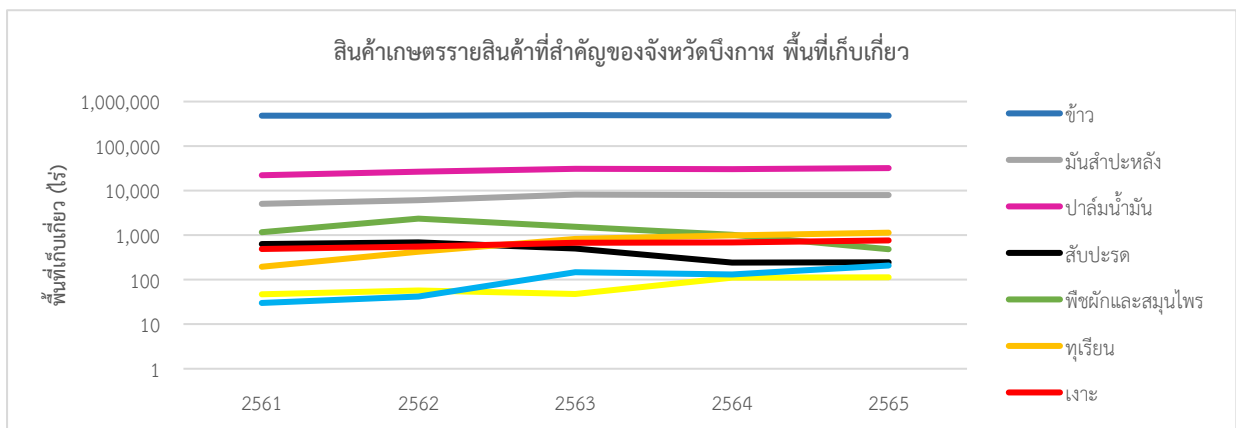
จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่แสดงให้เห็นในจังหวัด จะพบว่าในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ มีจำนวน ๖๒,๔๑๒ ราย และเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒๕ เมื่อพิจารณาจะพบว่าจำนวนครัวเรือนเกษตรกร มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนให้บริการต่างๆ ในระดับพื้นที่ การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เริ่มคลี่คลายลง ทำให้มีจำนวนครัวเรือนในภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น

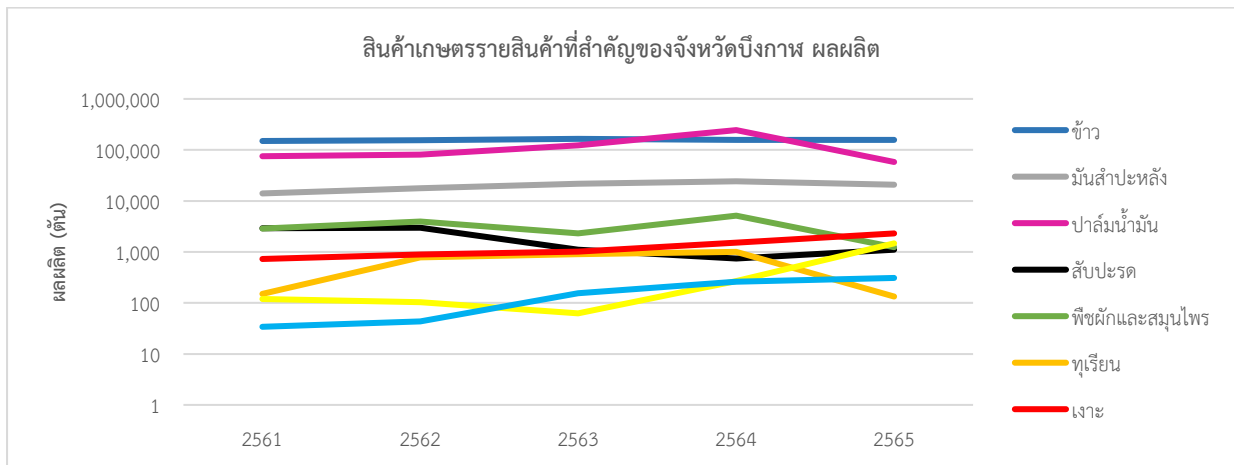
จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ข้าว	๕๒,๘๓๒	๕๓,๙๙๓	๕๖,๕๕๗	๕๖,๕๑๒	๕๖,๔๖๕
มันสำปะหลัง	๖๖๖	๗๗๓	๙๘๔	๙๖๗	๙๔๙
ปาล์มน้ำมัน	๒,๘๗๗	๓,๓๓๗	๓,๖๘๒	๓,๕๓๕	๓,๔๐๐
สับปะรด	๗๘	๘๓	๗๖	๔๙	๕๑
พืชผักและสมุนไพร	๓๑๙	๔๖๖	๓๙๓	๒๔๗	๑๓๘
ทุเรียน	๑๐๙	๒๘๕	๓๙๐	๓๙๑	๔๘๘
เงาะ	๑๐๘	๑๗๕	๒๕๔	๒๓๙	๒๖๕
กล้วยหอมทอง	๓๗	๓๒	๒๗	๕๐	๕๗
มะพร้าวน้ำหอม	๑๖	๓๘	๗๐	๗๘	๑๒๙

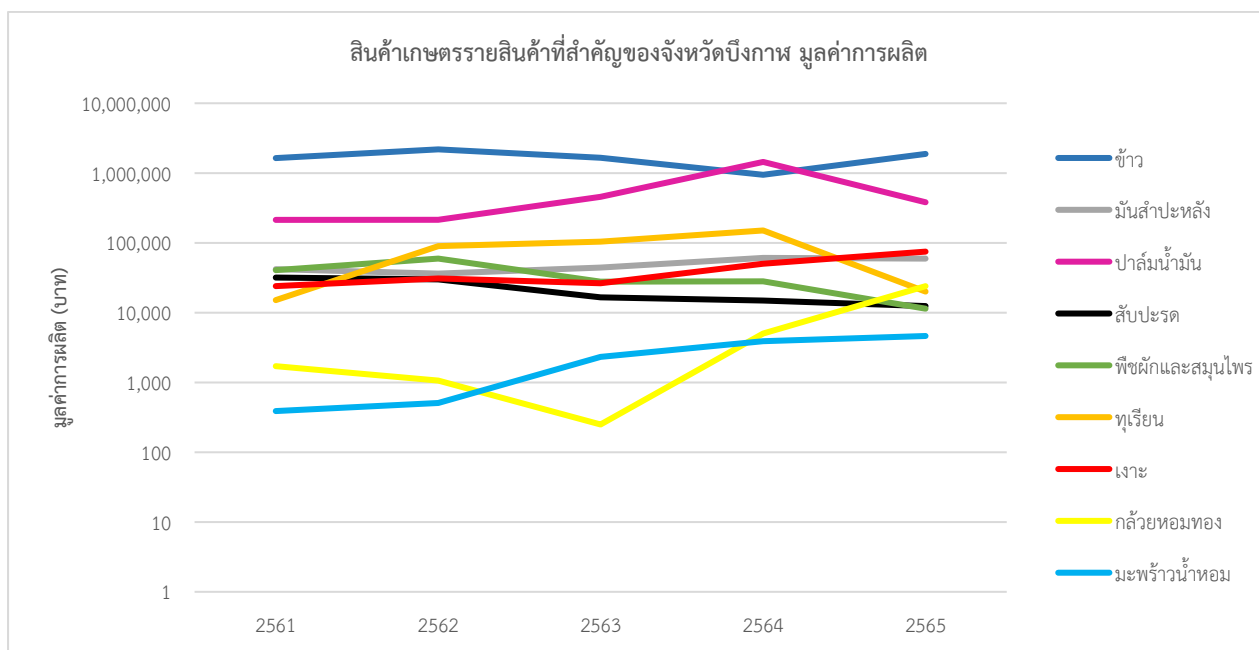
พื้นที่ปลูก (ไร่)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ข้าว	๔๘๒,๗๐๕	๔๘๑,๑๙๒	๔๙๕,๑๑๑	๔๙๓,๒๗๗	๔๘๔,๗๘๒
มันสำปะหลัง	๕,๐๕๔	๖,๐๗๔	๘,๑๓๘	๗,๙๖๕	๗,๙๗๗
ปาล์มน้ำมัน	๒๖,๖๖๐	๓๑,๒๕๕	๓๔,๐๘๖	๓๒,๓๘๕	๓๔,๘๐๗
สับปะรด	๗๖๐	๗๓๒	๗๘๓	๓๒๗	๔๕๔
พืชผักและสมุนไพร	๑,๑๖๔	๒,๓๕๐	๑,๕๔๘	๑,๐๔๒	๔๘๓
ทูเรียน	๕๗๓	๑,๓๖๐	๑,๘๘๙	๑,๙๕๖	๒,๓๓๑
เงาะ	๕๓๒	๖๕๕	๙๐๓	๙๑๖	๙๕๒
กัลยหอมทอง	๙๘	๗๙	๕๑	๑๑๑	๑๒๕
มะพร้าวน้ำหอม	๕๒	๑๐๙	๒๒๓	๒๒๕	๓๙๐

พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ข้าว	๔๘๒,๗๐๕	๔๘๑,๑๙๒	๔๙๕,๑๑๑	๔๙๓,๒๗๗	๔๘๔,๗๘๒
มันสำปะหลัง	๕,๐๕๔	๖,๐๗๔	๘,๑๓๘	๗,๙๖๕	๗,๙๗๗
ปาล์มน้ำมัน	๒๒,๑๔๓	๒๖,๖๒๖	๓๐,๖๙๘	๓๐,๕๗๙	๓๒,๐๔๐
สับปะรด	๖๓๖	๖๘๙	๕๐๓	๒๔๒	๒๔๔
พืชผักและสมุนไพร	๑,๑๖๔	๒,๓๔๙	๑,๕๔๗	๑,๐๒๘	๔๘๓
ทุเรียน	๑๙๕	๔๒๗	๘๑๖	๙๘๒	๑,๑๓๖
เงาะ	๔๘๙	๕๕๐	๖๗๕	๖๙๑	๗๖๒
กล้วยหอมทอง	๔๗	๕๗	๔๘	๑๑๑	๑๑๓
มะพร้าว น้ำหอม	๓๐	๔๒	๑๔๘	๑๓๒	๒๐๘

ผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ข้าว	๑๔๙,๖๓๙	๑๕๕,๙๐๖	๑๖๔,๘๗๒	๑๕๗,๓๕๕	๑๕๖,๕๘๕
มันสำปะหลัง	๑๔,๐๒๐	๑๗,๖๘๑	๒๑,๗๔๕	๒๔,๒๓๗	๒๐,๖๖๐
ปาล์มน้ำมัน	๗๕,๔๔๑	๘๑,๐๒๓	๑๒๓,๓๔๕	๒๔๔,๕๔๐	๕๗,๙๙๒
สับปะรด	๒,๘๙๒	๒,๙๗๙	๑,๕๐๙	๗๔๒	๑,๑๐๙
พืชผักและสมุนไพร	๒,๘๕๒	๓,๙๖๕	๒,๓๐๐	๕,๑๓๙	๑,๒๓๗
ทุเรียน	๑๕๑	๗๘๑	๘๙๘	๑,๐๐๓	๑๓๓
เงาะ	๗๒๗	๘๘๖	๑,๐๑๙	๑,๕๑๙	๒,๓๐๔
กล้วยหอมทอง	๑๒๐	๑๐๓	๖๒	๒๖๘	๑,๔๖๙
มะพร้าว น้ำหอม	๓๔	๔๔	๑๕๕	๒๕๙	๓๐๘

มูลค่าการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ข้าว	๑,๖๔๖,๐๒๔	๒,๑๘๒,๖๘๗	๑,๖๔๘,๗๒๐	๑,๕๗๓,๕๕๔	๑,๘๗๙,๐๑๕
มันสำปะหลัง	๔๒,๐๕๙	๓๖,๒๔๗	๔๔,๑๔๒	๖๐,๘๓๖	๕๙,๒๙๕
ปาล์มน้ำมัน	๒๑๔,๒๕๓	๒๑๓,๙๐๑	๔๕๕,๑๔๑	๑,๔๔๒,๗๘๘	๓๗๙,๘๕๐
สับปะรด	๓๑,๘๐๗	๒๙,๗๘๙	๑๖,๖๑๗	๑๔,๘๔๐	๑๒,๔๒๑
พืชผักและสมุนไพร	๔๐,๖๑๐	๕๙,๔๗๗	๒๗,๘๑๒	๒๗,๙๕๖	๑๑,๓๙๒
ทุเรียน	๑๕,๑๑๖	๘๙,๗๘๑	๑๐๔,๑๒๒	๑๕๐,๓๙๓	๒๐,๐๐๒
เงาะ	๒๓,๙๘๐	๓๑,๐๑๒	๒๖,๔๘๓	๕๐,๑๒๑	๗๔,๘๖๕
กล้วยหอมทอง	๑,๗๐๕	๑,๐๖๘	๒๕๐	๕,๐๑๐	๒๓,๙๕๐
มะพร้าวน้ำหอม	๓๘๙	๕๐๖	๒,๓๑๘	๓,๘๘๑	๔,๖๒๗

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ ๒๕๖๖)

จากตารางแสดงจำนวนครัวเรือนเกษตรกร พื้นที่ปลูก ปริมาณผลผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ จะเห็นว่า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพการเกษตรที่สำคัญคือ การทำสวนยางพารา การทำนา การทำสวนปาล์มน้ำมัน และการเพาะปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง สับปะรด พืชผักสมุนไพร และมีบางส่วนที่ปลูกไม้ผล เช่น ทุเรียน เงาะ กล้วยหอมทอง มะพร้าวน้ำหอม การทำการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๑,๐๙๑ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมจำนวน ๑,๔๓๒,๑๘๗ ไร่ การทำการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ มีการปลูกพืชหลากหลายผสมผสาน เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง ข้าว ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มะพร้าวน้ำหอม กล้วยหอมทอง ฯลฯ) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมและมีศักยภาพในการผลิต ชนิดพืชมีความหลากหลายและโดดเด่น มีการบริโภคและแปรรูปเพิ่มมูลค่า อีกทั้งตลาดยังมีความต้องการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีเกษตรกร กลุ่มสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพในการขยายเรื่องตลาด สามารถเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพการ

ผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลายและโดดเด่น เนื่องจากบึงกาฬมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงธรรมชาติ เชิงศรัทธา ความเชื่อและวัฒนธรรม

การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดบึงกาฬที่สำคัญ ในรอบ ๕ ปี (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕) มีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาอยู่ในเกณฑ์ดี จึงใจให้เกษตรกรขยายเนื้อที่เพาะปลูก ซึ่งปัญหาด้านการเกษตรในปัจจุบัน เช่น ปริมาณผลผลิตไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ความไม่สม่ำเสมอของผลผลิต สถานการณ์ภาพรวมภาคเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ ยังเป็นระบบการผลิตที่ยังต้องพึ่งพิงปัจจัยการผลิตจากภายนอก ทำให้มีต้นทุนสูง ขณะที่พื้นที่การเกษตรมีจำกัด และถูกใช้ไปเพื่อกิจการอื่นมากขึ้น ส่วนผลผลิตต่อไร่ค่อนข้างผันผวนเนื่องจากสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และโรคแมลงศัตรูพืชระบาด

แนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตภาคเกษตรมีความสำคัญ เป็นภาคการผลิตที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในหลายด้าน คือ เป็นแหล่งอาหาร เป็นสินค้าส่งออก พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในแต่ต่างประเทหมีส่วนสำคัญในการลดความยากจน สร้างงาน ลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อนช่วยรักษาสภาพแวดล้อม สินค้าเกษตรจะเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค สินค้าเกษตรและอาหารเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มของประชากรและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีการกำหนดคุณภาพและมาตรฐานด้านต่างๆ มากขึ้น แนวโน้มผู้บริโภคยุคใหม่ที่รักสุขภาพและกระแสการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยโดยเฉพาะสินค้าเกษตรอินทรีย์ เป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น สินค้าต้องมีความแตกต่างหลากหลาย เฉพาะเจาะจงกับลูกค้า และสินค้าที่มุ่งเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม โลกเข้าสู่ยุคของเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเกษตร สินค้าอาหารจะถูกผลิต ด้วยระบบอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีด้านอาหารเสริม อาหารปลอดภัย หรือ อาหารที่ทำให้อายุยืน (สมุนไพรรักษาโรค) มีมากขึ้น ประชากร ภาคเกษตรลดลงและคนชราเพิ่มมากขึ้น การเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการอันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนของรายได้จากภาคเกษตร ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศและภัยธรรมชาติ ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรลดลงและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

จากสถานการณ์และแนวโน้มดังกล่าว ฯ จึงเห็นควรเสนอแนวทางการพัฒนาการผลิตของเกษตรกรให้ได้มาตรฐานสินค้าเกษตร ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เผยแพร่ข้อมูล/องค์ความรู้เพื่อส่งเสริมการปลูก พัฒนาประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต รักษาพื้นที่ปลูกเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มทางเลือกให้เกษตรกร ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืช รวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลพืช เพื่อเป็นแผนในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงานมาเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยี ทำให้ต้องพัฒนาคนควบคู่กับการพัฒนาเทคโนโลยี

วิเคราะห์สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ			
ชนิดพืช	สถานการณ์ปัจจุบัน	ปัญหา	แนวทางการการพัฒนา
๑. ข้าวนาปี	<p>- จากสถานการณ์การผลิตข้าวที่มีพื้นที่ปลูก ๔๘๔,๗๘๒ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๑๑๙ ก.ก.ต่อไร่ มีมูลค่าเฉลี่ย ๑.๗๙ ล้านบาท/ปี เกี่ยวข้องกับเกษตรกร ๔๖,๔๖๕ ครัวเรือน (ข้อมูลปี ๒๕๖๕) เกษตรกร มีความรู้/ประสบการณ์ในการทำนา ตลอดจนมีสถาบัน/องค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตข้าว มีประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>- สภาพดินอุดมสมบูรณ์ มีน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูกข้าว</p> <p>- มีการเก็บเมล็ดพันธุ์ใช้เองในพื้นที่ กระบวนการผลิตระบบการผลิตเชิงเดี่ยว มีการใช้ปุ๋ยเคมี/สารเคมี</p> <p>- แนวโน้มผู้บริโภคนิยมที่รักสุขภาพ และกระแสการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย โดยเฉพาะสินค้าเกษตรอินทรีย์ เป็นที่ต้องการของตลาด</p>	<p>- มีการแข่งขันสูงทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ และต้นทุนการผลิต ทำให้เกษตรกรรายย่อยประสบปัญหาในการผลิต และการจำหน่ายสินค้าเกษตร</p> <p>- การแปรรูปสินค้ามีน้อย</p> <p>- ต้นทุนการผลิตสูง ผลิตข้าวได้น้อย ข้าวคุณภาพต่ำ ส่งผลให้ราคาข้าวตกต่ำ</p>	<p>- การส่งเสริมการผลิตข้าวครบวงจร เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรผลิตข้าวตามระบบมาตรฐาน GAP และเกษตรอินทรีย์ การลดต้นทุนการผลิตข้าว ส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยมีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการผลผลิตและการตลาดร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายการผลิตข้าวอินทรีย์ของจังหวัด</p>
๒. ปาล์ม น้ำมัน	<p>- พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งหมด ประมาณ ๓๗,๘๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๙ โดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๘๐ มม./ปี</p> <p>- การปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากราคาปาล์มน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา การดูแลรักษาไม่ยุ่งยากเท่ากับพืชชนิดอื่น จึงเป็นเหตุจูงใจให้เกษตรกรหันมาความสนใจในการปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มมากขึ้น</p> <p>- เกษตรกรใส่ปุ๋ยโดยใช้วิธีแบบดั้งเดิมไม่มีการวิเคราะห์ธาตุอาหารเพื่อให้ปุ๋ยอย่างเหมาะสมและลดต้นทุน</p>	<p>- ต้นทุนการผลิตสูงเนื่องจากปัจจัยการผลิตมีต้นทุนต่อหน่วยสูง เช่น ต้นพันธุ์ ปุ๋ย ค่าจ้าง แรงงาน ฯลฯ</p> <p>- ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ ผลผลิตต่อไร่ และอัตราเปอร์เซ็นต์น้ำมันต่ำ</p> <p>- เกษตรกรประสบปัญหาศัตรูพืช</p> <p>- การเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันใช้วิธีจ้างเหมาในการตัดปาล์ม ทำให้มีการตัดปาล์มดิบผสมกับปาล์มสุกส่งผลให้โรงสกัดผลิตน้ำมันปาล์มที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด</p> <p>- พื้นที่การปลูกปาล์มบางส่วนมีลักษณะไม่เหมาะสมกับการผลิตปาล์มน้ำมัน</p>	<p>- ส่งเสริมให้เกษตรกรรู้จักวางแผนการผลิตตามความต้องการของตลาด</p> <p>- พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้มียุทธศาสตร์ความรู้ในการจัดการผลิตปาล์มน้ำมัน เช่น การใช้เทคโนโลยีการผลิต การปรับปรุงปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม ระบบการให้น้ำ การวิเคราะห์ดิน-ใบปาล์มน้ำมัน การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์เพื่อลดต้นทุนการผลิต การเก็บเกี่ยวตามมาตรฐานทะเลลายปาล์ม การผลิตปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล</p>
๓. ทูเรียน	<p>- พื้นที่มีศักยภาพสามารถปลูกทุเรียนได้คุณภาพดี พื้นที่ปลูกทุเรียนของจังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่รวมทั้งหมดประมาณ</p>	<p>- การผลิตทุเรียนของเกษตรกรของเกษตรกรนั้น ยังไม่มีการรวมตัวที่ชัดเจนทำให้เกษตรกรขาดความเข้มแข็งใน</p>	<p>- ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทุเรียนแก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬเกษตรกร</p>

	<p>๑,๙๓๐.๕๒ ไร่ ราว ๓๙๖๐ ครัวเรือน ปริมาณผลผลิต ๙๗๗ ตัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นพืชเศรษฐกิจที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างสูง มีศักยภาพในการขยายตลาด การส่งออกได้มากมายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ประมาณ ๓๗๕,๗๖๙ บาทต่อครัวเรือน ซึ่งสูงกว่ารายได้ของเกษตรกรที่ปลูกข้าวและพืชไร่ - ผลผลิตทุเรียนของจังหวัดบึงกาฬ ร้อยละ ๘๐ เป็นทุเรียนบริโภคภายในประเทศเป็นหลัก - จังหวัดบึงกาฬ มีกลุ่มแปลงใหญ่ทุเรียนจำนวน ๖ แปลง เนื้อที่ ๒,๐๖๕ ไร่ มีผลผลิตแล้วกว่า ๒๐๐ ไร่ ผลผลิต ๑.๔ ตัน/ไร่ - มีศักยภาพในการส่งออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกไปยังประเทศจีนซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่ ดังนั้นถ้าสามารถทำให้ทุเรียนบึงกาฬส่งออกประเทศจีนได้เพิ่มมากขึ้น ก็จะเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ และทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น 	<p>การต่อรองราคาและการบริหารจัดการผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้สารเคมีในภาคการเกษตรที่ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกวิธี - เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนยังไม่มีความรู้ด้านทุเรียนมากนัก - ทุเรียนสามารถพัฒนาในการแข่งขันในตลาด สามารถสร้างรายได้มากขึ้นกว่าการจำหน่ายให้แก่พ่อค้าคนกลาง 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ศักยภาพพื้นที่ และศักยภาพของเกษตรกร
<p>๔. มะพร้าว น้ำหอม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่การผลิตจำนวน ๓๖๑.๑๘ ไร่ มีผลผลิต จำนวน ๑๖๑ ตัน รายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวน้ำหอม ประมาณ ๑๔,๙๐๗ บาทต่อครัวเรือน - มะพร้าวเป็นพืชที่มีศักยภาพของพื้นที่เหมาะสมกับการปลูกมะพร้าวน้ำหอมได้เป็นอย่างดี - เป็นพืชที่สัมพันธ์กับเศรษฐกิจ สามารถนำมาแปรรูปได้หลากหลาย และยังเป็นสินค้าที่ตลาดผู้บริโภคมีความต้องการสูงทั้งภายในและภายนอกประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตมะพร้าวมีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด - ผลิตภาพไม่สม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการขยายพื้นที่การปลูกมะพร้าวน้ำหอม เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ - เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
<p>๕. กล้าย หอมทอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ปลูกกล้าย ๑๑๖.๒๕ ไร่ โดยเฉลี่ยทำการเพาะปลูกไร่ละ ๔๐๐ ตัน ปริมาณผลผลิตที่ได้คิดเป็น ๑๖๙ ตัน ครอบคลุมครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๘ อำเภอ ของจังหวัดบึงกาฬ เกษตรกรทำการผลิตกล้ายหอมแล้วมีช่องทางการจำหน่าย ๒ ช่องทาง คือรูปแบบบริษัท ทำการรับซื้อเพื่อส่งต่อไปขายสู่ห้างสรรพสินค้าต่างๆ รวมทั้งเซเว่นอีเลเว่น โดยการรับซื้อนั้นเป็นการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตกล้ายหอมทองยังมีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด - มีโรคแมลง ศัตรูพืชรบกวน 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการขยายพื้นที่การปลูกกล้ายหอมทอง เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ - การยกระดับมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

	<p>ติดต่อกันไว้ อาจจะทำกรับซื้อแบบ เหมายกสวนหรือรับซื้อตามแต่ที่เจ้าของ สวนจะขาย และ รูปแบบจัดจำหน่ายเอง เกษตรกรจะหาช่องทาง จัดจำหน่าย เองอาจจะเป็นส่งพ่อค้าคนกลาง หรือเปิด ร้านขายเองตามตลาดใกล้บ้าน - พื้นที่จังหวัดบึงกาฬมีศักยภาพในการ ผลิตกล้วยหอมทองได้ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศ เอื้อต่อการเพาะปลูก - กระบวนการผลิตมีการนำเอาเทคโนโลยี เบื้องต้นในการให้น้ำ เช่น ระบบน้ำหยด พร้อมให้ปุ๋ย - มีการแปรรูปค่อนข้างน้อย</p>		
--	--	--	--

๒.๔.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด

ตารางที่ ๒๕ : ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ข้อมูลผลผลิต		ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
			จำนวน	หน่วย นับ		
โคเนื้อ	๔,๐๖๑	๔๖,๙๓๔	๖,๘๖๒	ตัว	๙๘.๑๑	๖๑,๖๙๙,๔๑๗
กระบือ	๑,๙๔๙	๑๖,๕๖๙	๑,๒๔๗	ตัว	๙๗.๕๒	๖๘,๑๐๐,๑๖๖
สุกร	๗ ฟาร์ม	๒๐,๘๔๖	๒๖,๓๗๙	ตัว	๗๕.๔๘	๑๘๓,๗๔๐,๙๖๔

ที่มา : ระบบปฏิบัติการผลิตสินค้าเกษตรรายเดือนระดับจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๕

ตารางที่ ๒๖ : รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดโคเนื้อ ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	โคเนื้อ																		
	โคพื้นเมือง					โคพันธุ์แท้					โคลูกผสม					โคขุน		รวม	
	ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		รวม (ตัว)		ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		รวม (ตัว)		ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		รวม (ตัว)					
		แรกเกิด ถึงโคสาว	ตั้งท้อง แรก ขึ้นไป	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)		แรกเกิด ถึงโค สาว	ตั้งท้อง แรก ขึ้นไป	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)		แรกเกิด ถึงโคสาว	ตั้งท้อง แรก ขึ้นไป	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๘,๗๐๓	๑๑,๓๖๓	๙,๒๖๙	๒๙,๓๓๕	๔,๐๓๒	๒๕๕	๔๐๘	๓๙๘	๑,๐๖๑	๒๓๖	๓,๘๔๑	๖,๑๒๔	๖,๙๘๕	๑๖,๙๕๐	๒,๕๔๒	๓๐๓	๕๑	๔๗,๖๔๙	๖,๒๘๕
เมือง บึงกาฬ	๓,๗๗๖	๔,๔๘๖	๓,๔๓๔	๑๑,๖๙๖	๑,๐๓๘	๙๕	๑๔๖	๑๐๘	๓๔๙	๕๙	๑,๑๑๓	๑,๔๗๙	๑,๓๑๖	๓,๙๐๘	๓๓๐	๗๔	๑๒	๑๖,๐๒๗	๑,๒๖๗
พรเจริญ	๗๐๓	๕๓๒	๖๒๔	๑,๘๕๙	๔๒๘	๓๑	๓๓	๖๖	๑๓๐	๓๗	๔๓๗	๔๑๘	๑,๒๔๑	๒,๐๙๖	๔๔๐	๐	๐	๔,๐๘๕	๘๕๘
โซ่พิสัย	๘๗๕	๑,๑๑๓	๙๕๙	๒,๙๔๗	๔๖๒	๒๕	๓๙	๓	๖๗	๑๔	๖๖	๘๗	๔๔	๑๙๗	๔๘	๐	๐	๓,๒๑๑	๔๘๓
เซกา	๖๑๙	๑,๔๑๑	๑,๐๒๗	๓,๐๕๗	๕๑๗	๓๗	๗๔	๙๕	๒๐๖	๕๑	๙๙๓	๒,๐๑๓	๒,๑๕๒	๕,๑๙๘	๗๘๔	๖๘	๑๗	๘,๕๒๙	๑,๑๙๘
ปากคาด	๔๐๒	๖๐๗	๘๓๗	๑,๘๔๖	๓๕๗	๐	๐	๐	๐	๐	๓	๗	๘	๑๘	๔	๖๐	๑	๑,๙๒๔	๓๕๙
บึงโขงหลง	๑,๒๑๖	๒,๑๗๗	๑,๖๕๘	๕,๐๕๑	๗๕๙	๑๒	๒๐	๑๘	๕๐	๘	๒๒๒	๓๔๓	๓๓๕	๙๐๐	๑๒๗	๕๖	๙	๖,๐๕๗	๘๘๑
ศรีวิไล	๖๗๘	๖๗๐	๕๔๓	๑,๘๙๑	๒๙๔	๑๘	๔๙	๔๙	๑๑๖	๓๓	๘๔๙	๑,๕๔๗	๑,๔๔๐	๓,๘๓๖	๖๙๓	๒๘	๑๐	๕,๘๗๑	๙๔๘
บุ่งคล้า	๔๓๔	๓๖๗	๑๘๗	๙๘๘	๑๗๗	๓๗	๔๗	๕๙	๑๔๓	๓๔	๑๕๘	๒๓๐	๔๐๙	๗๙๗	๑๑๖	๑๗	๒	๑,๙๔๕	๒๙๑

ที่มา สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๗ : รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดโคนมและกระบือ ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	โคนม							กระบือ							
	ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)				รวม		พื้นเมือง			นม		รวม		
		แรกเกิด ถึง ๑ ปี	๑ ปี ถึง ตั้งท้องแรก	โคกำลัง รีดนม	โคแท้งนม	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)			
									แรกเกิดถึง กระบือ สาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป		แรกเกิดถึง กระบือ สาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๑๕๘	๔๗๕	๙๑	๔๒๖	๓๓๓	๑,๔๘๓	๓	๖,๗๐๖	๘,๒๙๐	๗,๕๕๘	๔๐	๗๗	๘๒	๒๒,๗๕๓	๒,๘๕๐
เมืองบึงกาฬ	๑๔	๐	๐	๐	๐	๑๔	๑	๒,๓๗๓	๒,๔๐๗	๑,๙๙๗	๑๔	๑๘	๑๐	๖,๘๑๙	๕๐๑
พรเจริญ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๖๐๔	๔๔๓	๗๔๔	๕	๖	๔๐	๑,๘๔๒	๓๕๑
โซ่พิสัย	๕	๑	๐	๐	๐	๖	๑	๔๘๙	๖๑๖	๕๙๖	๑๐	๘	๐	๑,๗๑๙	๒๒๑
เซกา	๑๓๙	๔๗๔	๙๑	๔๒๖	๓๓๓	๑,๔๖๓	๑	๙๖๒	๑,๙๔๑	๑,๘๙๐	๓	๑๕	๗	๔,๘๑๘	๖๕๓
ปากคาด	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒๒๒	๓๗๐	๓๙๐	๐	๐	๐	๙๘๒	๑๖๕
บึงโขงหลง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๗๔๑	๑,๓๑๐	๘๕๑	๐	๑	๐	๒,๙๐๓	๓๙๘
ศรีวิไล	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๗๓๕	๘๓๕	๗๗๑	๓	๑๘	๑๑	๒,๓๗๓	๓๕๓
นุงคล้า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕๘๐	๓๖๘	๓๑๙	๕	๑๑	๑๔	๑,๒๙๗	๒๐๘

ที่มา สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๘ : รายงานจำนวนปลุสัตัวชนิดสุกร ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	สุกร											
	พื้นเมือง		สุกรพันธุ์					สุกรขุน			รวม	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	พ่อพันธุ์ (ตัว)	แม่พันธุ์ (ตัว)	ลูกสุกรเพศผู้ (ตัว)	ลูกสุกรเพศเมีย (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	สุกรขุน (ตัว)	ลูกสุกรขุน (ราย)	เกษตรกร (ตัว)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๒,๘๑๓	๒๕๐	๔๐๗	๒,๕๕๖	๒๘๓	๔๐๑	๕๑๒	๑๓,๑๕๖	๓,๖๑๒	๒๒๐	๒๓,๒๒๘	๙๘๗
เมืองบึงกาฬ	๑,๒๔๘	๘๒	๑๖๐	๗๓๘	๑๓๙	๑๑๓	๑๕๙	๒,๓๖๔	๑,๑๑๕	๗๙	๕,๘๗๗	๒๖๖
พรเจริญ	๑๓๐	๒๐	๒๓	๓๐๔	๔๒	๕๕	๗๔	๑,๔๙๗	๓๗๓	๒๗	๒,๔๒๔	๑๑๘
โซ่พิสัย	๑๘๔	๒๐	๔๓	๔๙๕	๙๑	๑๘๐	๘๓	๓,๓๗๕	๓๙๗	๒๓	๔,๗๖๕	๑๘๘
เซกา	๔๐	๙	๒๐	๒๑๒	๐	๒๕	๒๘	๔๗๖	๒๔๒	๑๒	๑,๐๑๕	๔๔
ปากคาด	๑๕๒	๒๔	๕๓	๒๙๙	๐	๑๐	๕๔	๑,๙๓๓	๕๘๗	๓๔	๓,๐๓๔	๙๙
บึงโขงหลง	๖๘๒	๕๘	๘๐	๒๑๓	๐	๐	๕๙	๒,๔๖๘	๔๓๕	๒๓	๓,๘๗๘	๑๖๑
ศรีวิไล	๒๘๗	๒๓	๘	๒๒๙	๕	๑๒	๔๒	๗๒๕	๓๙๑	๑๙	๑,๖๕๗	๗๐
บุ่งคล้า	๙๐	๑๔	๒๐	๖๖	๖	๖	๑๓	๓๑๘	๗๒	๓	๕๗๘	๔๑

ที่มา สำนักงานปลุสัตัวจังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๙ : รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดไก่ ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	ไก่																	
	ไก่พื้นเมือง		ไก่สามสาย		ไก่เนื้อ		ไก่ไข่		ไก่ปุ๋ย-ย่า พันธุ์ ผลิตลูกไก่เนื้อ		ไก่ฟอ-แม่ พันธุ์ ผลิตลูกไก่เนื้อ		ไก่ปุ๋ย-ย่า พันธุ์ ผลิตลูกไก่ไข่		ไก่ฟอ-แม่ พันธุ์ ผลิตลูกไก่ไข่		รวม	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๑,๕๕๒,๑๔๘	๒๑,๓๐๕	๑,๔๒๖	๓๔	๒๓,๓๙๒	๑๓๔	๕๐,๘๕๖	๘๔๘	๒๒๒	๑๕	๕๓๑	๒๑	๔๔	๔	๔๓๗	๗	๑,๖๒๙,๐๕๖	๒๑,๖๓๕
เมือง บึงกาฬ	๕๖๒,๘๖๓	๔,๓๙๔	๔๒๑	๗	๖,๖๓๒	๔๔	๘,๔๓๗	๙๙	๒๒๒	๑๕	๓๙๒	๘	๔๔	๔	๒๗๐	๒	๕๗๙,๒๘๑	๔,๔๒๙
พรเจริญ	๘๒,๓๑๓	๒,๓๕๗	๕๗	๔	๓,๒๖๕	๘	๖,๕๔๕	๑๙๒	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๙๒,๑๘๐	๒,๕๐๐
โซ่พิสัย	๒๓๖,๓๑๒	๓,๐๕๔	๕๓๓	๖	๘๘๖	๑๑	๔,๘๗๒	๑๙๗	๐	๐	๑๐๑	๑๐	๐	๐	๖	๑	๒๔๒,๗๑๐	๓,๐๖๘
เซกา	๑๘๕,๑๒๑	๓,๑๕๙	๔๒	๓	๔๗๘	๗	๙,๗๗๔	๖๕	๐	๐	๓๕	๒	๐	๐	๐	๐	๑๙๕,๔๕๐	๓,๑๘๕
ปากคาด	๙๐,๖๙๒	๒,๔๘๘	๑๖	๑	๔๐	๑	๘,๑๔๒	๔๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๙๕	๒	๙๘,๙๘๕	๒,๕๐๐
บึงโขงหลง	๑๗๖,๗๘๔	๑,๘๑๘	๕๐	๑	๑๑,๕๑๑	๓๙	๙,๐๕๘	๑๓๙	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๖๓	๑	๑๙๗,๔๖๖	๑,๘๗๔
ศรีวิไล	๑๘๘,๑๑๔	๓,๒๓๐	๓๐๗	๑๒	๔๑๔	๑๗	๓,๑๓๐	๖๓	๐	๐	๓	๑	๐	๐	๓	๑	๑๙๑,๙๗๑	๓,๒๕๗
บุ่งคล้า	๒๙,๙๔๙	๘๐๕	๐	๐	๑๖๖	๗	๘๙๘	๔๗	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓๑,๐๑๓	๘๒๒

ที่มา สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓๐ : รายงานจำนวนปลุ่สัตว์ชนิดเปิด ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	เปิด									
	เปิดเทศ		เปิดเนื้อ		เปิดไข่		เปิดเนื้อไล่ทุ่ง		เปิดไข่ไล่ทุ่ง	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๑๘๔,๙๓๕	๕,๒๔๙	๑๖,๗๗๑	๑๔๘	๒๐,๗๐๑	๒๐๙	๒๖๖	๖	๘๒	๒
เมืองบึงกาฬ	๕๕,๐๘๗	๗๕๔	๑,๕๐๑	๑๘	๖,๐๒๑	๓๘	๘	๑	๔๐	๑
พรเจริญ	๑๑,๓๐๔	๖๔๖	๑,๒๓๖	๖๖	๒,๕๗๙	๑๙	๐	๐	๐	๐
โซ่พิสัย	๔๒,๐๐๔	๙๙๕	๑๑,๙๕๐	๑๗	๑,๕๒๗	๖๒	๐	๐	๐	๐
เซกา	๑๖,๔๗๐	๖๓๘	๑๖๓	๓	๓,๙๔๐	๒๕	๒	๑	๐	๐
ปากคาด	๖,๓๖๕	๔๑๑	๓๒๐	๒	๑,๓๔๑	๗	๐	๐	๐	๐
บึงโขงหลง	๑๖,๑๓๑	๔๕๔	๑,๑๒๖	๑๘	๔,๐๑๕	๓๙	๐	๐	๔๒	๑
ศรีวิไล	๓๒,๒๐๔	๑,๑๒๔	๓๖๘	๑๓	๒๓๘	๑๑	๒๔๔	๓	๐	๐
บุ่งคล้า	๕,๓๗๐	๒๒๗	๑๐๗	๑๑	๑,๐๔๐	๘	๑๒	๑	๐	๐

ที่มา สำนักงานปลุ่สัตว์จังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓๑ : รายงานจำนวนปลุสัตัวชนิดแพะ ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	แพะ													
	รวม		แพะเนื้อ					แพะนม					รวม	
			ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		รวม (ตัว)		ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		รวม (ตัว)			
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)		แรกเกิด ถึงแพะสาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)		แรกเกิด ถึงแพะ สาว	ตั้งท้อง แรก ขึ้นไป	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๒๒๒,๗๕๕	๕,๔๕๗	๑,๑๖๕	๑,๓๙๐	๒,๑๔๓	๔,๖๙๘	๒๐๘	๑๘	๑๐	๒๓	๕๑	๔	๔,๗๔๙	๒๐๙
เมืองบึง กาฬ	๖๒,๖๕๗	๗๘๑	๖๐๔	๓๖๗	๗๒๖	๑,๖๙๗	๕๑	๑๖	๘	๒๓	๔๗	๓	๑,๗๔๔	๕๑
พรเจริญ	๑๕,๑๑๙	๗๒๔	๔๖	๒๗๗	๑๐๖	๔๒๙	๑๙	๒	๒	๐	๔	๑	๔๓๓	๒๐
โซ่พิสัย	๕๕,๔๘๑	๑,๐๒๒	๑๐๘	๑๑๔	๒๑๘	๔๔๐	๒๕	๐	๐	๐	๐	๐	๔๔๐	๒๕
เซกา	๒๐,๕๗๕	๖๕๐	๙๐	๑๖๖	๒๗๗	๕๓๓	๓๘	๐	๐	๐	๐	๐	๕๓๓	๓๘
ปากคาด	๘,๐๒๖	๔๑๗	๘๑	๑๗๖	๒๐๖	๔๖๓	๒๕	๐	๐	๐	๐	๐	๔๖๓	๒๕
บึงโขง หลง	๒๒,๓๑๔	๔๘๗	๑๔๙	๘๙	๔๒๙	๖๖๗	๒๓	๐	๐	๐	๐	๐	๖๖๗	๒๓
ศรีวิไล	๓๓,๐๕๔	๑,๑๔๑	๓๗	๑๘๒	๑๑๘	๓๓๗	๑๖	๐	๐	๐	๐	๐	๓๓๗	๑๖
บุ่งคล้า	๖,๕๒๙	๒๓๕	๕๐	๑๙	๖๓	๑๓๒	๑๑	๐	๐	๐	๐	๐	๑๓๒	๑๑

ที่มา สำนักงานปลุสัตัวจังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓๒ : รายงานจำนวนปศุสัตว์ชนิดแกะและนกกระทา ปี ๒๕๖๖

จังหวัด	แกะ						นกกระทา						
	ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)			รวม		พันธุ์เนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	พันธุ์ไข่ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	รวม		
		แรกเกิด ถึงแพะ สาว	ตั้งท้อง แรก ขึ้นไป	รวม (ตัว)									
				จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)					เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
บึงกาฬ	๑๖	๑๒	๓๖	๔๘	๔๘	๖๔	๔	๘๒	๒	๖,๑๒๖	๑๒	๖,๒๐๘	๑๔
เมืองบึงกาฬ	๘	๕	๓๓	๓๘	๑	๔๖	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐
พรเจริญ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓,๘๐๓	๖	๓,๘๐๓	๖
โซ่พิสัย	๗	๐	๓	๓	๑	๑๐	๒	๐	๐	๑,๑๐๐	๒	๑,๑๐๐	๒
เซกา	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๗๑๒	๑	๗๑๒	๑
ปากคาด	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๔๖	๑	๒๘๐	๑	๓๒๖	๒
บึงโขงหลง	๑	๗	๐	๗	๑	๘	๑	๓๖	๑	๐	๐	๓๖	๑
ศรีวิไล	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕๐	๑	๕๐	๑
บุ่งคล้า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๘๑	๑	๑๘๑	๑

ที่มา สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด

ตารางที่ ๓๓ : ด้านการประมงของจังหวัด

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	ข้อมูลผลผลิต		ราคาเฉลี่ย (บาท/ หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
			จำนวน	หน่วย นับ		
กบ	๑๐๕	๑๒.๔๓	๑๒.๘	ตัน	๑๐๐.๐๐	๑,๒๘๐,๐๐๐
ปลา ดุก	๑,๘๗๙	๑,๖๕๔.๙๑	๑๔๙.๔๘๕	ตัน	๗๐	๑๐,๔๖๓,๙๕๐
ปลา ตะเพียน	๑,๖๑๑	๑,๒๐๙.๑๕	๑๘๙.๕๕	ตัน	๗๐	๑๓,๒๖๗,๘๐๐
ปลานิล	๓,๒๗๔	๓,๐๔๑.๔๐	๔๖๕.๕๖	ตัน	๗๐	๓๒,๕๘๙,๒๐๐

ระบบปฏิบัติการผลิตสินค้าเกษตรรายเดือนระดับจังหวัดปีงบประมาณ ปี ๒๕๖๕

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

“สับปะรดบึงกาฬ” ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑ คำขอเลขที่ ๖๑๑๐๐๑๗๕ ทะเบียนเลขที่ สข ๖๕๑๐๐๑๘๓ ซึ่งมีลักษณะเป็นพันธุ์ปัตตาเวีย ที่มีผลกลมมน ขนาดใหญ่ ส่วนโคนผลและปลายผลมีความกว้างเสมอกัน ตาค่อนข้างสั้น เนื้อแน่นละเอียดสีเหลืองเข้ม สม่ำเสมอตลอดผล มีกลิ่นหอมเฉพาะตัว รสชาติหวานอมเปรี้ยวเล็กน้อย ฉ่ำน้ำ ไม่กักดลิน ปลุกและผลิตในพื้นที่ จังหวัดบึงกาฬ

โดยปัจจุบัน ยังไม่มีผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิต และผู้ประกอบการค้า เพื่อใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “สับปะรดบึงกาฬ”

ตารางที่ ๓๔ : สินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดพืช	เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บ เกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/เนื้อ ที่เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	ราคาต่อเกษตรกร ขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
สับปะรด	๔๑๐	๔๑๐	๑,๕๙๕	๓,๘๙๐	๑๐

ที่มา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ, ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “สับปะรดบึงกาฬ”

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

จังหวัดบึงกาฬมีการรับรองมาตรฐาน GAP จำนวน ๔๔๗ ราย จำนวนพื้นที่ ๒,๖๒๐ ไร่ และมีการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๗๔ ราย จำนวนพื้นที่ ๖๕๑ ไร่

ตารางที่ ๓๕ : มาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	จำนวนผลผลิต (กิโลกรัม)
GAP			
กระท่อม	๒๖	๗๓.๘๒๕	๕,๖๔๓
กระเทียม	๒๑	๔.๖๒๕	๑๑,๕๐๔
กล้วย	๓๕	๘๔.๒๕	๓๑๗,๑๖๕
กะหล่ำปลี	๑	๐.๑๒๕	๑,๕๐๐
กาแฟโรบัสต้า	๑	๑๐	๑,๐๐๐
กุยช่าย	๒	๑	๑,๐๐๐
แก้วมังกร	๒	๐.๗๕	๒๒๐

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	จำนวนผลผลิต (กิโลกรัม)
ข้าวโพด	๑๐	๒๑	๑๓,๕๒๓
คะน้า	๕๐	๑๗.๓๗๕	๑,๗๘๔
เงาะ	๑๗	๖๑.๓	๓๓,๑๓๒
ต้นหอม	๓๖	๘.๕	๗,๕๑๕
ต้นอ่อนฟิช	๗	๐.๗๖	๗๐
ตะไคร้	๑	๑.๕	๗
แตงโม	๒	๖.๕	๑๕,๑๘๐
ถั่วลิสง	๖	๒.๗๕	๑
ทุเรียน	๑๕	๔๗	๑๔,๐๔๖
น้อยหน่า	๑	๓	๓๐๐
บล็อกโคลี	๑๙	๔.๗๕	๒๓
ผักกาดหอม(สลัด)	๔๖	๑๐.๖	๒,๔๐๐
ผักกูด	๑	๐.๕	๐
ผักบุ้ง	๑๖	๔	๒,๗๕๔
ผักเสี้ยน	๑	๐.๓๒๕	๕๔๐
ไผ่ตงหวาน	๑	๒	๑,๐๐๐
ฝรั่ง	๑๓	๑๖.๓๗๕	๖,๘๐๗
พริก	๑๔	๑.๗๕	๒,๑๐๐
พุทรา	๓	๗	๕,๖๐๐
ฟักทอง	๒	๑๐.๐๗	๓๐,๕๐๐
มะเขือเทศ	๔๖	๑๓๒.๓	๕๘,๒๓๘
มะนาว	๑	๑	๓
มะพร้าว	๒	๔	๑๖,๐๐๐
มะม่วง	๑	๒	๘๐
มะม่วงหาวมะนาวโห่	๑	๑	๙๐๐
มะละกอ	๒	๐.๕	๖,๐๐๐
มังคุด	๑๓	๗๓	๓,๔๒๑
มันเทศ	๔	๒.๕	๑๘
เมล่อน	๔	๒.๗๕	๑๘๕
ส้มเขียวหวาน	๓	๒๕	๑,๐๕๐
ส้มโอ	๔	๘	๖,๘๐๐
สับปะรด	๗	๘๔.๒๕	๓๐๙
เห็ด	๒๕	๑๖.๑	๑๙,๑๓๔
องุ่น	๕	๓	๑,๕๐๐
อ้อยคั้นน้ำ	๑	๐.๒๕	๔,๐๐๐
อินทผลัม	๒	๒.๕	๓,๙๐๐
ไฮโดรโปนิคส์	๗	๐.๓๑๕	๓๑๑
เกษตรกรอินทรีย์			
พืชผสมผสาน(๑๐๐%)	๗	๒๕.๑๕	๓,๕๐๐
พืชผสมผสาน(ระยะปรับเปลี่ยน)	๕	๑๙.๘๕	๒,๑๐๐

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย (๒๕๖๖), สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ (๒๕๖๖)

๒.๔.๖ สินค้า OTOP ของจังหวัด

ตารางที่ ๓๖ : สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัด

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ
๑. ผ้าขาวม้าย้อมสีธรรมชาติ	กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านศรีวิชัย	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ เปลือกไม้ในท้องถิ่น
๒. ผ้าขาวม้าย้อมสีธรรมชาติ	กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านสะจ้อ	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ เปลือกไม้ในท้องถิ่น
๓. ผ้าทอมือย้อมคราม	กลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านดงสาร	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ ครามในท้องถิ่น
๔. เสื้อผ้าฝ้าย	กลุ่มประดิษฐ์ผ้าฝ้ายทอมือ ฝ้ายเทพบึงกาฬ	เส้นฝ้ายจากอุดรธานี และ เปลือกไม้ในท้องถิ่น
๕. กระเป๋าสานจากต้นคล้า	กลุ่มกระเป๋าสานจากต้นคล้า	วัตถุดิบในท้องถิ่น
๖. ลูกหยีเชื่อม	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหอคำ	น้ำเข้า จาก สปป.ลาว
๗. ผ้าขาวม้า	กลุ่มสองมือพิมพ์	วัตถุดิบในท้องถิ่น
๘. น้ำพริกปลาหาง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนน	ปลาในท้องถิ่น จ.บึงกาฬ
๙. พวงกุญแจปลามงคล	โก่ตอกโอเดีย คราฟท์	วัสดุในท้องถิ่น จ.บึงกาฬ
๑๐. ข้าวเม่ากระยาสารทัญญูพืช	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มข้าวเม่าแปรรูปหอมทอง	วัตถุดิบในท้องถิ่น

ที่มา : กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๔.๗ การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๓๗ : การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๕												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
พืชไร่													
ข้าวนาปี										๗.๓	๘๖.๔	๖.๓	
ข้าวนาปรัง		๕.๗๐	๓๙.๗๒	๕๔.๔๘						๐.๑๐			
ปาล์มน้ำมัน	๘.๓๔	๗.๕๖	๗.๒๕	๖.๘๙	๗.๙๔	๑๑.๓๕	๑๑.๕๙	๑๕.๐๑	๘.๔๕	๘.๑๖	๓.๑๘	๓.๖๕	
สับปะรด	๓.๙๓	๑.๕๗		๐.๒๗	๗.๘๕	๓๙.๒๖	๓๙.๒๖				๓.๙๓	๓.๙๓	
เงาะ					๑๒.๙๔	๗๐.๘๐	๑๒.๔๙	๓.๗๗					
ปศุสัตว์													
โคเนื้อ	๙.๕๗	๗.๕๓	๘.๐๑	๘.๗๖	๘.๐๓	๘.๑๓	๘.๓๑	๗.๘๒	๘.๑	๘.๑๑	๘.๐๕	๙.๕๘	
กระบือ	๙.๘๔	๗.๒๐	๗.๙๘	๘.๙๙	๘.๒๑	๗.๙๔	๘.๑๗	๗.๗๔	๘.๐๙	๘.๒๑	๗.๙๐	๗.๗๓	
สุกร	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	
ประมง													
กบ	๖.๗๒	๓.๗๖	๓.๖๗	๓.๒๘	๕.๗๐	๑๐.๓๑	๑๒.๑๑	๑๒.๗๓	๑๓.๖๗	๘.๒๐	๑๑.๘๘	๗.๙๗	
ปลาดุก	๑๒.๓๘	๖.๒๒	๑๒.๗๑	๑๑.๔๔	๖.๔๒	๙.๑๓	๑๐.๐๗	๘.๗	๘.๔	๖.๗	๓.๕๕	๔.๒๘	
ปลาตะเพียน	๘.๓๙	๙.๒๓	๑๑.๔๐	๙.๒๖	๗.๔๐	๑๐.๖๖	๑๐.๗๑	๘.๘๒	๘.๕๘	๗.๕๙	๓.๘๕	๔.๑๑	
ปลานิล	๑๐.๔๓	๔.๑๘	๑๓.๓๕	๑๒.๔๕	๓.๘๙	๙.๑๙	๗.๙๕	๙.๕๗	๑๐.๔๗	๑๑.๒๙	๓.๕๕	๓.๖๘	

ที่มา : ระบบปฏิบัติการผลิตสินค้าเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๕)

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ตารางที่ ๓๘ : สหกรณ์ จัดทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

ลำดับ	อำเภอ	จังหวัด	ชื่อสหกรณ์	ประเภทสหกรณ์	จำนวนสมาชิก	รูปสำคัญสหกรณ์
สหกรณ์ภาคการเกษตร						
๑	เขกา	บึงกาฬ	สหกรณ์ สกย.อุตสาหกรรมยางพาราเขกา จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๓๖๔	สหกรณ์การเกษตรอุตสาหกรรม
๒	บึงคล้า	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางโคกกว้างพัฒนา จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๔๘๔	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓	ปากคาด	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางชาวสวนบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๖๐	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔	เขกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางชุมชนปงไฮ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๑๕๗	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๕	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลโคสี จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๓๑๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๖	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลนาสวรรค์ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๕๔๕	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๗	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลนาสะแบง จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๕๙	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๘	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลนาแสง จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๖๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๙	ปากคาด	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลโนนศิลา จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๑๙๔	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๐	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลโนนสว่าง จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๙๐	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๑	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลวิศิษฐ์ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๗๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๒	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลหนองเล็ง จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๑๓๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๓	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลหอคำ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๔๗๘	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๔	เขกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางท่าเชียงเครือ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๔๖๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๕	ปากคาด	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางนาแดง จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๒๒	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๑๖	บึงโขงหลง	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางโนนสวนปอ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๐๘	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๗	โซ่พิสัย	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบัวตูม จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๔๒๔	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๘	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านชัยพร-หนองยาว จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๑,๒๕๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๑๙	เขกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านดงสว่างยางศรีทอง จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๑๗	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๒๐	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านนาเจริญ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๓๐๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๑	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านนาสิงห์ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๙๑๗	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๒	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านโนนสง่า จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๗๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา

ลำดับ	อำเภอ	จังหวัด	ชื่อสหกรณ์	ประเภทสหกรณ์	จำนวนสมาชิก	รูปสำคัญสหกรณ์
๒๓	เมือง บึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านโป่งเปือย-สมัย สำราญ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒๓๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๔	บึงโขง หลง	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบึงโขงหลง จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๕๓๙	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๕	บึงค้อ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางบึงค้อ-ภูวัว จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๓๗๔	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๖	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางพาราทรัพย์วังทอง จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑๓๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๗	เมืองบึง กาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางโพธิ์ทอง-ทองสาย ร่วมใจ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑๕๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๘	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางศรีพนา จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑๗๕	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๒๙	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางศรีวิไลยางพารา จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๓๑๗	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๐	บึงค้อ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางหนองเตินยางพารา จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑๘๔	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๑	พร เจริญ	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางหนองหัวช้าง จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒๓๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๒	ปาก คาด	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางห้วยก้านเหลือง จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒๒๑	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๓	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางห้วยผักขะยางทอง พัฒนา จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๓๓๓	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๔	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางห้วยลึก-ชุมภูพร จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑๔๗	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๕	โซ่พิสัย	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางห้วยสะอาด จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒๔๗	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๖	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์กองทุนสวนยางหัวแฮด - ป่าก่อ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒๐๑	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๓๗	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรกองทุนสวนยางตำบล ท่ากกแดง จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๘๐	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิดยางพารา
๓๘	พร เจริญ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรเกษตรกรรมก้าวหน้า จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๗๒	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๓๙	เมือง บึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรเครือข่ายสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๘๗๐	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๐	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรเซกา จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒,๐๓๒	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๑	โซ่พิสัย	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรโซ่พิสัย จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๒,๗๒๗	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๒	บึงโขง หลง	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรบึงโขงหลง จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑,๑๘๕	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๓	บึงค้อ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรบึงสำราญหาญ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๔๒	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๔	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรปาล์มน้ำมันอำเภอเซกา จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๓๙๑	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๕	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและ ยางพาราศรีวิไล จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑๐๔	สหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน
๔๖	พร เจริญ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรพรเจริญ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๑,๙๐๖	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๗	เมือง บึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ. ก.ส. บึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์ การเกษตร	๔๖,๖๙๙	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด ลูกค้า ธกส.

ลำดับ	อำเภอ	จังหวัด	ชื่อสหกรณ์	ประเภทสหกรณ์	จำนวนสมาชิก	รูปสำคัญสหกรณ์
๔๘	เซกา	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรมหาชนท่าสะอาด จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๒๗๐	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๔๙	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรเมืองบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๔,๕๐๖	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๕๐	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรเมืองยางบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๔๐	สหกรณ์ผู้ปลูก/ผลิตยางพารา
๕๑	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรศรีวิไล จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๘๘๖	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๕๒	พรเจริญ	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรศรีสำราญ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๙๑	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๕๓	โซ่พิสัย	บึงกาฬ	สหกรณ์การเกษตรหนองนาคำ-พัฒนาพร จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๑๐๓	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๕๔	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์เกษตรอินทรีย์ อู่คำ จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๕๗	สหกรณ์การเกษตรทั่วไป
๕๕	บุงคล้า	บึงกาฬ	สหกรณ์ผู้ใช้น้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านหนองเดินท่า จำกัด	สหกรณ์การเกษตร	๖๙	สหกรณ์ผู้ใช้น้ำในเขตกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร						
๑	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์ออมทรัพย์ครูบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์ออมทรัพย์	๑,๔๓๙	สหกรณ์ออมทรัพย์ครู
๒	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจภูธรจังหวัดบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์ออมทรัพย์	๗๗๑	สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจ
๓	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขบึงกาฬ จำกัด	สหกรณ์ออมทรัพย์	๓๐	สหกรณ์ออมทรัพย์ส่วนราชการ (ระดับจังหวัด)
๔	โซ่พิสัย	บึงกาฬ	สหกรณ์เครดิตยูเนียนดอนแก้วมั่นคง จำกัด	สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๓๘๗	สหกรณ์เครดิตยูเนียน
๕	บึงโขงหลง	บึงกาฬ	สหกรณ์เครดิตยูเนียนโพธิ์หมากแข้ง จำกัด	สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๓,๙๙๐	สหกรณ์เครดิตยูเนียน
๖	เมืองบึงกาฬ	บึงกาฬ	สหกรณ์เครดิตยูเนียนภูสิงห์มิ่งมิตร จำกัด	สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๘,๓๕๖	สหกรณ์เครดิตยูเนียน
๗	ศรีวิไล	บึงกาฬ	สหกรณ์เครดิตยูเนียนศรีวิไล จำกัด	สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๖๙๔	สหกรณ์เครดิตยูเนียน

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (ระบบโปรไฟล์สหกรณ์ กรมส่งเสริมสหกรณ์ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๓๙ : ระดับชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์

ระดับชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์	สถานะ
๑	๔	ดำเนินกิจการ
๒	๕๔	ดำเนินกิจการ
๓	๔	ดำเนินกิจการ
๔	๑๐	เลิก/ชำระบัญชี

ที่มา : ประกาศผลการจัดระดับชั้นสหกรณ์ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรมส่งเสริมสหกรณ์

สหกรณ์ชั้น ๑ คือสหกรณ์ที่มีความสามารถในการบริการสมาชิกได้มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๗๐ และมีประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับมาตรฐานขึ้นไป มีชั้นคุณภาพการควบคุมภายใน ระดับดีถึงดีมาก และไม่มีข้อบกพร่องจากการดำเนินงาน หรือมีข้อบกพร่องแต่ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วเสร็จสมบูรณ์

สหกรณ์ชั้น ๒ คือสหกรณ์ที่มีคุณสมบัติของสหกรณ์ชั้น ๑ ไม่ครบทั้ง ๔ ด้าน

สหกรณ์ชั้น ๓ คือสหกรณ์ที่มีความสามารถในการบริการสมาชิกได้ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ และมีประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับต้องปรับปรุง มีชั้นคุณภาพการควบคุมภายใน ต้องปรับปรุงหรือไม่มีระบบการควบคุมภายใน หรือเป็นสหกรณ์ที่เกิดข้อบกพร่องและยังไม่เริ่มดำเนินการแก้ไข

สหกรณ์ชั้น ๔ คือสหกรณ์ที่นายทะเบียนสหกรณ์สั่งเลิกกิจการแล้ว อยู่ในระหว่างการชำระบัญชี

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกร

ตารางที่ ๔๐ : กลุ่มเกษตรกรและจำนวนสมาชิก

อำเภอ	กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน		เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน		จำนวน Smart Farmer	จำนวน YSF
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก		
เมืองบึงกาฬ	๘	๙๓	๑๑	๑๒๖	๘	๙๗	๑๒๗	๒,๑๕๔	๐	๐	๑๑	๙
พรเจริญ	๑๓	๑๔๖	๑๑	๑๑๕	๔	๔๑	๕๑	๙๘๑	๑	๒๕	๑๑	๓
โซ่พิสัย	๔	๔๐	๘	๘๐	๔	๔๐	๑๑๙	๓,๓๕๖	๒	๒๖๓	๑๐	๘
เซกา	๘	๙๔	๑๓	๑๖๐	๗	๙๔	๑๓๔	๒,๐๘๖	๑	๒๓	๑๕	๔
ปากคาด	๑๓	๑๓๐	๕	๕๐	๔	๔๒	๑๑๕	๑,๗๙๖	๐	๐	๑๒	๗
บึงโขงหลง	๕	๕๓	๔	๕๒	๓	๘๘	๕๐	๘๐๔	๐	๐	๑๐	๓
ศรีวิไล	๑	๑๘	๔	๔๓	๓	๓๓	๓๕	๖๖๕	๐	๐	๑๐	๓
บุงคล้า	๒	๒๓	๔	๖๐	๓	๕๐	๗๑	๑,๓๓๒	๐	๐	๑๐	๓
รวม	๕๔	๕๙๗	๖๐	๖๘๖	๓๖	๔๘๕	๗๐๒	๑๓,๑๗๔	๔	๓๑๑	๘๙	๔๐

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๔๑ : กลุ่มเกษตรกร จัดทะเบียนภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๗

ลำดับ	จังหวัด	อำเภอ	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนสมาชิก
๑	บึงกาฬ	พรเจริญ	กลุ่มเกษตรกรกองทุนข้าวเปลือกบ้านหนองลาด	ทำนา	๑๒๙
๒	บึงกาฬ	ปากคาด	กลุ่มเกษตรกรทำนาค้าง	ทำนา	๓๘
๓	บึงกาฬ	เซกา	กลุ่มเกษตรกรทำน่าน้ำจั้น	ทำนา	๓๑๑
๔	บึงกาฬ	เมืองบึงกาฬ	กลุ่มเกษตรกรทำนาบึงกาฬ	ทำนา	๙๐
๕	บึงกาฬ	เซกา	กลุ่มเกษตรกรทำนาบึงไฮ	ทำนา	๑๘๓
๖	บึงกาฬ	โซ่พิสัย	กลุ่มเกษตรกรทำนาศรีชมภู	ทำนา	๕๓
๗	บึงกาฬ	เซกา	กลุ่มเกษตรกรทำนาโสกก้าม	ทำนา	๑๐๐
๘	บึงกาฬ	บุงคล้า	กลุ่มเกษตรกรทำนาหนองเต็น	ทำนา	๑๔๙
๙	บึงกาฬ	เมืองบึงกาฬ	กลุ่มเกษตรกรทำนาหนองเลิง	ทำนา	๖๔
๑๐	บึงกาฬ	โซ่พิสัย	กลุ่มเกษตรกรทำสวนคำไผ่-ถ้ำจันท์ร่วมใจพัฒนา	ทำสวน	๑๐๔
๑๑	บึงกาฬ	เซกา	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพารา กยท.ตำบลบ้านต้อ	ทำสวน	๗๓
๑๒	บึงกาฬ	เซกา	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราคำบอน	ทำสวน	๑๒๒
๑๓	บึงกาฬ	โซ่พิสัย	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราคำปลั่งเจริญ	ทำสวน	๘๒
๑๔	บึงกาฬ	เมืองบึงกาฬ	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราคำปลั่งเปื่อย	ทำสวน	๔๓

ลำดับ	จังหวัด	อำเภอ	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนสมาชิก
๑๕	บึงกาฬ	พรเจริญ	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราโนนสวรรค์-โพนแก้ว	ทำสวน	๑๒๒
๑๖	บึงกาฬ	โซพิสัย	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราบ้านท่าสาท ตำบลโซ่	ทำสวน	๑๐๗
๑๗	บึงกาฬ	เมืองบึงกาฬ	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางพาราร่วมใจพัฒนาตำบลโคสี	ทำสวน	๑๕๘
๑๘	บึงกาฬ	โซพิสัย	กลุ่มเกษตรกรทำสวนหนองพันทา	ทำสวน	๓๘
๑๙	บึงกาฬ	เซกา	กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์เซกา	เลี้ยงสัตว์	๔๑
๒๐	บึงกาฬ	พรเจริญ	กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางบ้านสร้างคำ	อื่นๆ	๓๕

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ (ระบบโปรไฟล์สหกรณ์ กรมส่งเสริมสหกรณ์ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๔๒ : ระดับชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร

ระดับชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร	จำนวนกลุ่มเกษตรกร	สถานะ
๑	๐	ดำเนินการ
๒	๒๐	ดำเนินการ
๓	๐	ดำเนินการ
๔	๗	เลิก/ชำระบัญชี

ที่มา : ประกาศผลการจัดระดับชั้นกลุ่มเกษตรกร บึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรมส่งเสริมสหกรณ์

กลุ่มเกษตรกรชั้น ๑ คือกลุ่มเกษตรกรที่มีความสามารถในการบริการสมาชิกได้มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๗๐ และมีประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับมาตรฐานขึ้นไป มีชั้นคุณภาพการควบคุมภายใน ระดับดีถึงดีมาก และไม่มีข้อบกพร่องจากการดำเนินงาน หรือมีข้อบกพร่องแต่ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วเสร็จสมบูรณ์

กลุ่มเกษตรกรชั้น ๒ คือกลุ่มเกษตรกรที่มีคุณสมบัติของกลุ่มเกษตรกรชั้น ๑ ไม่ครบทั้ง ๔ ด้าน

กลุ่มเกษตรกรชั้น ๓ คือกลุ่มเกษตรกรที่มีความสามารถในการบริการสมาชิกได้ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ และมีประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับต้องปรับปรุง มีชั้นคุณภาพการควบคุมภายใน ต้องปรับปรุงหรือไม่มีระบบการควบคุมภายใน หรือเป็นกลุ่มเกษตรกรที่เกิดข้อบกพร่องและยังไม่เริ่มดำเนินการแก้ไข

กลุ่มเกษตรกรชั้น ๔ คือกลุ่มเกษตรกรที่นายทะเบียนสหกรณ์ส่งเลิกกิจการแล้ว อยู่ในระหว่างการชำระบัญชี

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด

๒.๖.๑ อาสาสมัครเกษตรกร (อกม.)

ตารางที่ ๔๓ : จำนวนอาสาสมัครเกษตรกร (อกม.)

อำเภอ	จำนวน (ราย)
เมืองบึงกาฬ	๑๓๑
พรเจริญ	๕๘
โซพิสัย	๙๕
เซกา	๑๓๖
ปากคาด	๖๔
บึงโขงหลง	๕๗
ศรีวิไล	๕๑
ปุงคล้า	๒๕
รวม	๖๑๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๖.๒ อาสาสมัครด้านบัญชี

ตารางที่ ๔๔ : อาสาสมัครด้านบัญชี

อำเภอ	จำนวนครู บัญชีอาสา (ราย)	รายละเอียดเพิ่มเติม
เมืองบึงกาฬ	๖	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
พรเจริญ	๘	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
โซ่พิสัย	๖	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
เซกา	๑๐	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
ปากคาด	๑๑	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
บึงโขงหลง	๑๓	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
ศรีวิไล	๖	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
บุ่งคล้า	๔	อาสาสมัครเกษตรด้านบัญชีได้รับการผ่านอบรมจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์บึงกาฬ
รวม	๖๔	

๒.๗ ข้อมูลจำนวนประชาชนชาวบ้านของจังหวัด

ตารางที่ ๔๕ : จำนวนประชาชนชาวบ้านของจังหวัด

อำเภอ	จำนวน(ราย)
บึงกาฬ	-
พรเจริญ	-
โซ่พิสัย	-
เซกา	-
ปากคาด	-
บึงโขงหลง	-
ศรีวิไล	-
บุ่งคล้า	๑
รวม	๑

ที่มา:สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่น ที่เกี่ยวข้อง เช่น แหล่งแปรรูป แหล่งกระจายสินค้า ฯลฯ

๒.๘.๑ แหล่งแปรรูป แหล่งกระจายสินค้า

ตารางที่ ๔๖ : ข้อมูลสินค้าเกษตรแปรรูป

ที่	สินค้าเกษตรแปรรูป	ชื่อแหล่งแปรรูป	ที่อยู่แหล่งแปรรูป	ตลาดกระจายสินค้า
๑	แปรรูปปลาต้ม,ปลาร้าบอง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านห้วยสงคราม	๗๑ หมู่ ๑๒ ต.โซ่ อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ	ตลาดชุมชน, จำหน่ายหน้าร้าน
๒	แปรรูปปลาต้ม, ปลาร้า, แจ่วปลาร้า, ปลาแดดเดียว	กลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงบ้านสมสะอาด	๖๑ หมู่ ๔ ต.พรเจริญ อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ	ตลาดชุมชน, จำหน่ายหน้าร้าน
๓	แปรรูปปลาต้ม, แปรรูปปลาทำขนมปั้นขลิบไส้ปลา, ปลาร้าบอง	กลุ่มทำปลาร้าบ้านโพธิ์ทอง	๔๑ หมู่ ๙ ต.โนนสมบูรณ์ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ	ตลาดชุมชน, จำหน่ายหน้าร้าน
๔	แปรรูปปลาต้ม, ปลาร้าบอง, น้ำปลาร้า	กลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำบ้านคำบอนใหม่	๓๒ หมู่ ๑๓ ต.น้ำจั้น อ.เซกา จ.บึงกาฬ	ตลาดชุมชน, จำหน่ายหน้าร้าน

ที่	สินค้าเกษตรแปรรูป	ชื่อแหล่งแปรรูป	ที่อยู่แหล่งแปรรูป	ตลาดกระจายสินค้า
๕	แปรรูปปลาต้ม, ปลาร้าบอง, ปลาร้า, ปลาแห้ง, ปลาแดดเดียว	กลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำตำบลหนองเติน	๒๓ หมู่ ๕ ต.หนองเติน อ.บึงคล้า จ.บึงกาฬ	ตลาดชุมชน, จำหน่ายหน้าร้าน
๖	ข้าวกล้องมะลิดำ, ข้าวกล้องไร่น้ำตาล (กข ๔๓), ชาน้ำข้าวหอม, ข้าวผงชาพร้อมดื่ม	ศูนย์ข้าวชุมชน กลุ่มผู้ผลิตข้าวบ้านหนองกุง	๔๒ ม.๓ ต.หนองหัวช้าง อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ	ขายปลีก, ขายส่ง, งานแสดงสินค้า OTOP, ออนไลน์ (Line, Facebook)
๗	ข้าวกล้อง มะลิดำ หนองคาย (กข ๘๓) ข้าวฮาง ชาดอกมะลิ ๑๐๕ ข้าวสาร กข ๖	ศูนย์ข้าวชุมชน กลุ่มผู้ผลิตข้าวบ้านหนองกุง	๔๒ ม.๓ ต.หนองหัวช้าง อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ	ขายปลีก, ขายส่ง, งานแสดงสินค้า OTOP, ออนไลน์ (Line, Facebook)
๘	ข้าวกล้อง ข้าวฮาง ชาดอกมะลิ ๑๐๕ ข้าวสาร ข้าวสาร กข ๖	ศูนย์ข้าวชุมชนบ้านสร้างคำ	๑๓๕ ม.๓ ต.วังชมพู อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ	ขายปลีก, ขายส่ง, งานแสดงสินค้า OTOP, ออนไลน์ (Line, Facebook)
๙	ยางก้อนถ้วย	เกษตรกรชาวสวนยาง จังหวัดบึงกาฬ	จังหวัดบึงกาฬ	บริษัทเชอร์แลนดี้ ซอร์ซ จำกัด, บริษัท รัปเบอร์แลนดี้โปรดักส์ จำกัด, บริษัท ย่านฉาง รัปเบอร์(ไทยแลนด์) จำกัด, บริษัท ชันนี่เวย์ รัปเบอร์ (ไทยแลนด์), บริษัท ไทยฮิวายพารา จำกัด (มหาชน)
๑๐	น้ำยางสด	เกษตรกรชาวสวนยาง จังหวัดบึงกาฬ	จังหวัดบึงกาฬ	
๑๑	ยางแผ่นดิบ	เกษตรกรชาวสวนยาง จังหวัดบึงกาฬ	จังหวัดบึงกาฬ	

ที่มา สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ, ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวบึงกาฬ, การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบึงกาฬ

๒.๘.๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตารางที่ ๔๗ : แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ชื่อสถานที่	ที่อยู่	โทร.	กิจกรรม	บริการ
วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกลุ่มน้ำโขงบ้านห้วยเล็บมือ	๖๓ หมู่ ๕ ตำบลหนองเติน อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ	๐๙๔ ๒๕๘๖๐๓๖	๑. บรรยายและสาธิตการทำชาสิรินธรวัลลี ๒. ย้อมผ้าจากสิรินธรวัลลี ๓. สอนการแปรรูปอาหาร ๔. ทำสบู่สิรินธรวัลลี/น้ำยาอเนกประสงค์ ๕. เที่ยวชมสวนผลไม้ ๖. ล่องเรือชมทัศนียภาพแม่น้ำโขง	๑. ที่พักแบบโฮมสเตย์ ๒. จำหน่ายของฝาก ๓. นวดแผนไทย ๔. จัดงานเลี้ยง
กลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงบ้านโสกโพธิ์ อำเภอบึงโขงหลง	หมู่ ๔ ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	๐๙๗ ๓๕๑๘๐๐๖	๑. แปรรูปปลา ๒. ปลูกดอกดาวเรืองเพื่อตัดดอก ๓. การทำบายศรี	๑. จำหน่ายของฝาก

ชื่อสถานที่	ที่อยู่	โทร.	กิจกรรม	บริการ
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านห้วยไม้ซอด	หมู่ ๙ ตำบลปาก คาด อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ	๐๙๔ ๑๔๒๔๓๐๐	๑. แปรรูปข้าวเม่า ๒. ชมสวนผลไม้	๑. ที่พักโฮมสเตย์ ๒. จำหน่ายของ ฝาก ๓. อาหารพื้นบ้าน
วิสาหกิจชุมชนกลุ่ม เกษตรกรรุ่นใหม่ อำเภอเมืองบึงกาฬ	บ้านสะง้อ ตำบล หอคำ อำเภอเมือง บึงกาฬ	๐๘๔ ๓๓๖๐๗๓๒	๑. เก็บกาแฟและชมสวนผลไม้ ๒. เย็บปักถักร้อยผ้าต่างๆ เพื่อเป็นของ ที่ระลึก ๓. การทำน้ำยาอเนกประสงค์ และ การทำสบู่สมุนไพร	๑. สถานกางเต็น ๒. จำหน่ายของ ฝาก

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ (แบบเก็บข้อมูลการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้มาตรฐาน และแบบเก็บข้อมูลมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(รายแหล่ง)ประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกจังหวัด ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๔๘ : การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none">๑. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์๒. มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และ ทบทวนกลยุทธ์ใหม่ทุกปี ทำให้ได้ กลยุทธ์ แผนงานและโครงการที่ สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป๓. มีการทำงานร่วมกันในระดับโครงการ และกิจกรรมระหว่างหน่วยงานภายใต้ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงภาคีเครือข่ายภาคเกษตรกรในพื้นที่	<ol style="list-style-type: none">๑. การบูรณาการภายในหน่วยงาน ยังมีน้อย๒. ขาดประเมินผลโครงการเพื่อนำ ข้อมูลมาปรับปรุงการดำเนินงาน๓. การดำเนินโครงการของภาครัฐ ในพื้นที่ไม่ต่อเนื่อง และไม่ครอบคลุม ทั่วทั้งคุณค่า (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<ol style="list-style-type: none">๑. มีโครงสร้างการบริหารพัฒนาการ เกษตรและสหกรณ์ที่ชัดเจน๒. มีศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า (ศพก.) ครอบคลุมพื้นที่๓. มีพื้นที่ตัวอย่างในการบริหารจัดการเกษตรในพื้นที่	<ol style="list-style-type: none">๑. ไม่มีหน่วยงานในระดับพื้นที่ ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการประสานงาน๒. ไม่มีอำนาจในการขับเคลื่อนงาน พัฒนาในพื้นที่โดยตรง๓. ขาดความเป็นเอกภาพในการสื่อสาร เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติ๔. ศูนย์การเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้า (ศพก.) ขาดการ ส่งเสริมสนับสนุนในการทำงาน เชิงพื้นที่อย่างแท้จริง

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>ระบบการปฏิบัติงาน (System)</p>	<p>๑. มีระบบส่งเสริมการเกษตรเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนงาน ในระดับพื้นที่</p> <p>๒. มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกำกับติดตามงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓. มีการพัฒนาระบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลง</p> <p>๔. มีการรายงานข้อมูล/สถานการณ์ต่างๆ ผ่าน Social Media ซึ่งมีความสะดวกและรวดเร็ว</p> <p>๕. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการส่งเสริมการเกษตร</p>	<p>๑. การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ</p> <p>๒. โครงการที่ดำเนินการในปัจจุบันยังไม่ตอบสนองบริบทของพื้นที่เท่าที่ควร</p> <p>๓. โครงการที่เสนอใหม่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ</p> <p>๔. งบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ</p> <p>๕. มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในภาคการเกษตรน้อย และทำการเกษตรแบบพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลัก</p> <p>๖. ระบบชลประทาน (ระบบส่งน้ำหรือระบบกระจายน้ำ) ในพื้นที่ทางการเกษตรมีน้อย และขาดการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๗. เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกพืชเชิงเดี่ยวได้แก่ ยางพารา ข้าว เป็นต้น ทำให้มีความเสี่ยงในกรณีราคาสินค้าเกษตรที่ผันผวน</p> <p>๘. เกษตรกรไม่ใช้เกรดฟอร์มิคในการจับตัวยาง แต่ใช้กรดซัลฟิวริกแทนทำให้ยางมีคุณภาพต่ำลง และอาจไม่เป็นที่ต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมด้วย</p> <p>๙. ระบบการส่งเสริมอุตสาหกรรมในช่วงกลางน้ำ และปลายน้ำยังไม่ทั่วถึง มีการแปรรูปสินค้าเกษตรมีน้อย และขาดความสามารถด้านการตลาด</p> <p>๑๐. การเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานมีน้อย และยังไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานที่จำเป็น เช่น GAP, FSC</p>

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
		<p>๑๑. การปศุสัตว์ ยังไม่เด่น และขาดต้นแบบที่ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น</p> <p>๑๒. เกษตรกรบางส่วนมีปัญหาการถือครองที่ดินและการสูญเสียที่ดินทำกิน</p> <p>๑๓. เกษตรกรยังขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งทั้งด้านการบริหารและการดำเนินงาน</p>
บุคลากร (Staff)	<p>๑. มีบุคลากรครบตามโครงสร้างอัตรากำลัง และพร้อมสนับสนุนการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>๒. เครือข่ายการทำงานในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง และช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.) ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) แปลงใหญ่ Smart Farmer / Young Smart Farmer วิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร เป็นต้น ซึ่งเครือข่ายดังกล่าว เป็นทั้งกลุ่มเป้าหมายในการทำงาน และยังเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและสนับสนุนการทำงานส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่</p>	<p>๑. บุคลากรจะลดลงจากการเกษียณอายุราชการ และมีการโยกย้าย/โอนย้ายไปหน่วยงานอื่น ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันบุคลากรในพื้นที่ได้รับมอบหมายภาระงานเพิ่มเติมจากงานอย่างเร่งด่วนภายใต้เวลาที่จำกัด ส่งผลให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพและผลงานไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร</p> <p>๒. บุคลากรในพื้นที่มีภารกิจมาก ได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม รวมทั้งงานเร่งด่วนภายใต้เวลาจำกัด</p> <p>๓. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุที่มากขึ้น</p>
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	<p>๑. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะ ความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกรและเป็นที่เชื่อถือยอมรับของเกษตรกรและหน่วยงานภาคีเครือข่าย</p> <p>๒. มี Smart Farmer/Yong Smart Farmer และผู้นำเกษตรกรต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการน้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ครอบคลุมทุกอำเภอ</p>	<p>๑. ขาดแผนพัฒนาบุคลากร (HRD) เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน</p> <p>๒. บุคลากรรุ่นใหม่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน</p> <p>๓. เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในด้านการเกษตร การผลิต การแปรรูป และการตลาด</p>

๓-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	๓. ผู้บริหารระดับสูงเข้าใจบริบทการทำงาน	๔. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้และทักษะในการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทาน (ขาดความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการผลิต การแปรรูป และการตลาด) ขาดอำนาจในการต่อรองราคาสินค้าด้วย
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑. ผู้นำมีวิสัยทัศน์ และใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ๒. ผู้บริหารระดับสูงรับฟังความคิดเห็นทำงานเชิงรุก ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้บริษัคผลผลิตทางการเกษตรที่มีแหล่งกำเนิดในจังหวัดบึงกาฬ	๑. การประสานกันในพื้นที่ยังมีประสิทธิภาพต่ำ ทำเกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	๑. การรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่บริโภคสินค้าเกษตรในพื้นที่	๑. คนรุ่นใหม่ไม่เห็นคุณค่าและพร้อมที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อย ๒. เกษตรกรยึดติดกับการทำการเกษตรแบบดั้งเดิม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยมการบริโภคอุปโภค
๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ
๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๔๙ : การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านการเมือง</u></p> <p>๑. นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับภาคการเกษตรที่สำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารสินค้าเกษตร - การประกันรายได้ของเกษตรกร - ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ - การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า 	<p>๑. ความไม่มั่นคงด้านการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล นโยบาย ไม่ต่อเนื่อง ส่วนมากเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และเปลี่ยนผู้รับผิดชอบบ่อย ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ผันผวนไม่แน่นอน ต้นทุนการผลิตสูง</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร - แผนการผลิตข้าวครบวงจร - จัดหาที่ดินทำกิน เพื่อเกษตรกรรม - ระบบส่งน้ำ/กระจายน้ำ - ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน - การส่งเสริมการใช้ยางพาราในภาครัฐ - การปลูกพืช (ชนิดอื่น) ทดแทนยางพารา - การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) - มาตรฐานสินค้าเกษตร เกษตรอินทรีย์เกษตร GAP หรือ ระบบ PGS - นโยบายการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDG Localization) - นโยบายการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG สาขาเกษตรแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ (Area based) 	
<p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการก่อสร้างสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ ๕ สามารถเชื่อมโยงโลจิสติกส์ สินค้าการเกษตร ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย สามารถเพิ่มการบริโภคสินค้าการเกษตรในจังหวัดได้ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ปัญหาการเมืองภายนอกและภายใน ส่งผลต่อความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรและปัจจัยทางการผลิต ๒. ขาดการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรที่มีมูลค่าสูง ๓. ระบบทุนนิยมส่งเสริมให้ปลูกพืชเชิงเดี่ยวทำให้เกิดความเสี่ยงขาดการสร้างภูมิคุ้มกัน ๔. อัตราค่าแรงงานและปัจจัยการผลิตราคาสูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
<p><u>ด้านสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แนวโน้มผู้บริโภคนิยมที่รักสุขภาพ และกระแสการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย โดยเฉพาะสินค้าเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของตลาด ๒. สภาวะการขาดแคลนอาหารของโลก ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้สูงขึ้น และมีตลาดรองรับ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กระแสบริโภคนิยมทำให้ขาดการตระหนักถึงคุณค่าของแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
<p><u>ด้านเทคโนโลยี</u></p>	

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. มีศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์วิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งพร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ</p>	<p>๑. การนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราสินค้าเกษตร และสินค้าชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ยังมีเป็นส่วนใหญ่</p>
<p><u>ด้านกฎหมาย</u></p> <p>๑. ภาครัฐมีกฎระเบียบ มาตรฐานในการควบคุม ปริมาณ ราคา และคุณภาพผลผลิต</p>	<p>๑. กฎระเบียบบางส่วนยังล้าสมัย มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า</p> <p>๒. กฎหมาย กฎระเบียบบางประการของทางราชการ ที่ยังไม่ส่งเสริมต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร</p>
<p><u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u></p> <p>๑. แนวโน้มจากการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากสภาวะการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของโลกเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. มีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน ๘๗๖,๗๓๔ ไร่ เป็นอันดับที่ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นอันดับที่ ๗ ของประเทศ มีพื้นที่เปิดกรีดยาง ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ อันดับที่ ๕ ของประเทศมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๕ กก./ไร่ เป็น อันดับที่ ๑๓ ของประเทศ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ ๒๓๑ กก./ไร่ มีโรงงานแปรรูปผลผลิตยางพารา จำนวน ๘ แห่ง สามารถรองรับวัตถุดิบยางก้อนถ้วย ปริมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดปริมาณ ๖๕,๗๐๐ ตัน/ปี และมีปริมาณเนื้อไม้ยางพารา ๒ แสนตัน/ปี สามารถนำมาแปรรูปเป็นเฟอร์นิเจอร์ และเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้</p> <p>๓. มีทรัพยากรและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำ การเกษตร มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๔๐๐ มม. ต่อ/ปี เป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแหล่ง น้ำและทรัพยากรน้ำ ทั้งบนดินและใต้ดินจำนวนมากสามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อ การเกษตร</p> <p>๔. มีพื้นที่ติดแม่น้ำโขง ระยะทาง ๑๒๐ กม. สามารถ พัฒนาอาชีพด้านการเกษตรได้</p> <p>๕. ผลไม้จังหวัดบึงกาฬ (ทุเรียน มังคุด เงาะ สับปะรด) มีศักยภาพในการแข่งขัน</p>	<p>๑. สภาวะโลกร้อน (Global Warming) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เกิดปรากฏการณ์สภาวะอากาศแปรปรวนฉับพลัน (เอลนีโญ-El Nino แห่งแล้ง) (ลานีญา-La niya ปริมาณฝนมาก, น้ำท่วม) ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๒. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง ทั้งใน คน พืช และสัตว์ ส่งผลกระทบต่อให้กิจกรรม ทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การ บริโภคภาคครัวเรือน/ภาคเอกชนหยุดชะงักและชะลอตัวเชื่อมโยงไปตลอดห่วงโซ่คุณค่า</p> <p>๓. การเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขงส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร</p>

ตารางที่ ๕๐ : การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p> <p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>	<p style="text-align: center;">S จุดแข็ง (ภายใน)</p> <p>๑. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการส่งเสริมการเกษตร</p> <p>๒. มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะ ความเชี่ยวชาญ ในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรและหน่วยงานภาคีเครือข่าย</p> <p>๓. มี Smart Farmer/Yong Smart Farmer และผู้นำเกษตรกรต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการน้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ครอบคลุมทุกอำเภอ</p>	<p style="text-align: center;">W จุดอ่อน (ภายใน)</p> <p>๑. เกษตรกรยังใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานของผลผลิตและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. เกษตรกรขาดทักษะการนำเทคโนโลยีและ นวัตกรรมมาใช้ในภาคการเกษตร</p> <p>๓. ระบบชลประทาน (ระบบส่งน้ำหรือระบบกระจายน้ำ) ในพื้นที่ทางการเกษตรมีน้อยและขาดการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p style="text-align: center;">O โอกาส (ภายนอก)</p> <p>๑. นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับภาคการเกษตรที่สำคัญ</p> <p>๒. มีการก่อสร้างสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ ๕ สามารถเชื่อมโยงโลจิสติกส์ สินค้าการเกษตร</p> <p>๓. แนวโน้มผู้บริโภคยุคใหม่ที่รักสุขภาพ และ กระแสการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย โดยเฉพาะสินค้าเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของตลาด</p> <p>๔. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายสามารถเพิ่มการบริโภคสินค้าการเกษตรในจังหวัดได้</p>	<p style="text-align: center;">SO</p> <p style="text-align: center;">กลยุทธ์</p> <p>S_๑O_๑ – ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร</p> <p>S_๑O_๒ – ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร</p>	<p style="text-align: center;">WO</p> <p style="text-align: center;">กลยุทธ์</p> <p>W_๑O_{๑,๓} – ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>W_๒O_{๑,๓} – พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร</p>
<p style="text-align: center;">T ภัยคุกคาม (ภายนอก)</p> <p>T_๑ สภาวะโลกร้อน (Global Warming) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดปรากฏการณ์สภาวะอากาศแปรปรวนฉับพลัน (เอลนีโญ-El Nino แห่งแล้ง) (ลานีญา-La niya ปริมาณฝนมาก, น้ำท่วม) ส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับภาคการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>T_๒ ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ปัญหาการเมืองภายนอกและ ภายใน ส่งผลต่อความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรและปัจจัยทางการผลิต</p> <p>T_๓ อัตราค่าแรงงานและปัจจัยการผลิตราคาสูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น</p> <p>T_๔ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง ทั้งใน คน พืช และ สัตว์ ส่งผลกระทบต่อให้กิจกรรม ทาง</p>	<p style="text-align: center;">ST</p> <p style="text-align: center;">กลยุทธ์</p> <p>S_{๑,๓}T_๓ – เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	<p style="text-align: center;">WT</p> <p style="text-align: center;">กลยุทธ์</p> <p>W_๑T_๑ – พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร</p>

<p>ปัจจัยภายนอก</p>	<p>ปัจจัยภายใน</p> <p>S จุดแข็ง (ภายใน)</p> <p>๑. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการส่งเสริมการเกษตร</p> <p>๒. มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะ ความเชี่ยวชาญ ในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร และเป็น ที่เชื่อถือยอมรับของเกษตรกรและหน่วยงานภาคีเครือข่าย</p> <p>๓. มี Smart Farmer/Yong Smart Farmer และผู้นำเกษตรกรต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการน้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ครอบคลุมทุกอำเภอ</p>	<p>W จุดอ่อน (ภายใน)</p> <p>๑. เกษตรกรยังใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานของผลผลิตและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. เกษตรกรขาดทักษะการนำเทคโนโลยีและ นวัตกรรมมาใช้ในภาคการเกษตร</p> <p>๓. ระบบชลประทาน (ระบบส่งน้ำหรือระบบกระจายน้ำ) ในพื้นที่ทางการเกษตรมีน้อยและขาดการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>เศรษฐกิจการค้า การลงทุน การบริโภค ภาคครัวเรือน/ภาคเอกชนหยุดชะงัก และชะลอตัวเชื่อมโยงไปตลอดห่วงโซ่คุณค่า</p> <p>T๕ การนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา สินค้าเกษตร และสินค้าชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ยังมีเป็นส่วนน้อย</p> <p>T๖ การเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขงส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร</p> <p>T๗ กฎหมาย กฎระเบียบบางประการของทางราชการ ที่ยังไม่ส่งเสริมต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร</p>		

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. วิสัยทัศน์

“เป็นผู้นำทางพาราครบวงจรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพัฒนาสินค้าเกษตรด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน”

๒. พันธกิจ

- พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
- พัฒนาการเกษตรด้วยงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ตลอดห่วงโซ่คุณค่า
- ส่งเสริมและพัฒนา ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๒.๑ GPP ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒.๒ พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
- ๒.๓ จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
- ๒.๔ สินค้าเกษตรในพื้นที่ตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
- ๒.๕ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ธนาकरणน้ำใต้ดิน/พื้นที่ชลประทาน และดิน เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
- ๒.๖ กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง ระดับ ๑-๒ ร้อยละ ๒๕
- ๒.๗ สถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง ระดับ ๑-๒ ร้อยละ ๙๐

๕. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นพัฒนาที่ ๑	๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตร
เป้าหมาย	๑. เพื่อยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพาราและสินค้าเกษตร
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. GPP ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตร ๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร
โครงการสำคัญ	๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตร ๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
เป้าหมาย	๑. เพื่อยกระดับการทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. สินค้าเกษตรในพื้นที่ตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนได้รับการรับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐
แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๒. ส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
โครงการสำคัญ	๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๒. ส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศน์การเกษตร
เป้าหมาย	๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบนิเวศน์การเกษตร
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคารน้ำใต้ดิน/พื้นที่ชลประทาน และดินเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
โครงการสำคัญ	๑. พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔	๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
เป้าหมาย	๑. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง ระดับ ๑-๒ ร้อยละ ๒๕ ๒. สถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง ระดับ ๑-๒ ร้อยละ ๙๐
แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
โครงการสำคัญ	๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด บึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ กับแผน ๓ ระดับ

<p>แผนระดับ ๑</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ● ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า <p>ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ</p>			
<p>แผนระดับ ๒</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลผลิตกันทมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ● แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น - แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร 	
<p>แผนระดับ ๓</p>	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง”</p>	<p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑</p> <p>“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ ศูนย์กลางค้าและโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวมาตรฐานสากล เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ บึงกาฬ “สร้างเมือง สร้างคน สร้างรายได้”</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้ได้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p>
<p>สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด</p>	<p>เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>“เพื่อยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตร”</p>	<p>แนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร ๒. เพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. ยกระดับมาตรฐานด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตร ๔. พัฒนาระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๕. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๖. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร 	<p>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. GPP ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. พื้นที่ทำการเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ๓. รายได้เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ๔. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๕. สินค้าเกษตรในพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนได้รับการรับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๖. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๑,๐๐๐ ไร่ 	

๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด : บึงกาฬ

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพารา และสินค้าเกษตร	๑. GPP ด้าน การเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อ ปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕ ต่อปี
	๒. พื้นที่ทำการเกษตร ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐
	๓. รายได้เกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรที่ เข้าร่วมกิจกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน	๑. จำนวนพื้นที่ เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
	๒. สินค้าเกษตรใน พื้นที่เกษตรกรรม ยั่งยืนได้รับการรับรอง	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)						
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดอย่างพารา และสินค้าเกษตร									
๑. ศูนย์ให้บริการวิชาการและสนับสนุนการผลิตเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรองรับการแปรรูปยางพาราของสถาบันเกษตรกร และ SME จังหวัดบึงกาฬ	งบจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	
๒. โครงการพัฒนาระบบให้เอกชนสามารถเป็นหน่วยงานส่งเสริม SME ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดบึงกาฬ	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	สสว.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	
๓. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	
๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๗๐๕,๓๗๕	๓,๕๒๖,๘๗๕	
๕. โครงการพัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๙๖๕,๒๐๐	๔,๘๒๖,๐๐๐	
๖. โครงการธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๑๓๕,๖๐๐	๖๗๘,๐๐๐	
๗. โครงการสนับสนุนงานพัฒนาที่ดินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๑๗๓,๔๒๔	๘๖๗,๑๒๐	
๘. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ชีวภาพ	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๑,๓๒๒,๕๐๐	๖,๖๑๒,๕๐๐	
๙. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๙. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	งบ function
๑๐. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐	๑๐. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอัน	งบ function

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
อาชีพแก่เกษตรกรที่น้อมนำหลักเกษตรทฤษฎีใหม่								
๓. การจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ	งบ function	สนง.สภาเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐
๔. โครงการประชาสัมพันธ์กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)	งบ function	สนง.สภาเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ	-	-	-	-	-	-
๕. โครงการมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์เกษตร GAP หรือระบบ PGS	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดินบึงกาฬ	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๕๐,๔๐๐	๒๕๒,๐๐๐
๖. โครงการตรวจรับรอง GAP สำหรับกลุ่มผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ด้าน ICS	งบ function	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวบึงกาฬ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐
๗. โครงการพระราชดำริ	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯหนองคาย	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๒๒๕,๐๐๐
๘. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ด้านหม่อนไหม)	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯหนองคาย	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๒๑๒,๕๐๐
๙. โครงการทายาทหม่อนไหม	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯหนองคาย	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๑๐. โครงการศิลปาชีพบ้านโชคอำนวย	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯหนองคาย	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๖,๘๐๐	๘๔,๐๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมการผลิตผ้าไหมตรานกยูงพระราชทาน	งบ function	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯหนองคาย	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐
๑๒. โครงการสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามศักยภาพ	งบ function	สนง.สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	๑,๗๑๒,๐๓๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๙,๗๑๒,๐๓๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๔. โครงการพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรให้มีศักยภาพและความเป็นเลิศทางด้านอาชีพ	งบจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๑,๓๒๐,๘๐๐	-	-	-	-	๑,๓๒๐,๘๐๐
๒๕. โครงการส่งเสริมไก่ไข่ เพื่อเป็นรายได้เสริมในครัวเรือนเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน	งบจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	-	-	๒,๙๘๒,๖๐๐	-	-	๒,๙๘๒,๖๐๐
๒๖. โครงการพัฒนาและวิจัยการประมงเพื่อพัฒนาชุมชน กิจกรรมการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดบึงกาฬ	งบจังหวัด	สนง.ประมงจังหวัด บึงกาฬ	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๗. โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะ	งบกลุ่มจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด บึงกาฬ	๘,๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๘,๔๐๐,๐๐๐
๒๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรกรรมยั่งยืน	งบกลุ่มจังหวัด	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด บึงกาฬ	๔,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔,๐๐๐,๐๐๐
๒๙. กิจกรรมส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืชสู่ความยั่งยืน	งบจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด บึงกาฬ	๑,๖๖๐,๒๗๐	๑,๖๖๐,๒๗๐	๑,๖๖๐,๒๗๐	๑,๖๖๐,๒๗๐	๑,๖๖๐,๒๗๐	๘,๓๐๑,๓๕๐
๓๐. โครงการพัฒนาเกษตรกรกรรมยั่งยืน กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านบัญชีแก่เกษตรกร	งบ function	สนง.ตรวจบัญชี สหกรณ์บึงกาฬ	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐
๓๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรกรรมยั่งยืน กิจกรรมอบรมการจัดทำบัญชีต้นทุนอาชีพแก่เกษตรกรที่น้อมนำหลักเกษตรทฤษฎีใหม่	งบ function	สนง.ตรวจบัญชี สหกรณ์บึงกาฬ	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐
๓๒. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๒๑,๑๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๑๒๑,๑๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๓. โครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่ในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๑๙,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๙๙,๐๐๐
๓๔. โครงการส่งเสริมและสร้างทักษะในการประกอบอาชีพทั้งในและนอกภาคเกษตร	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๖,๖๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๓๔,๖๐๐
๓๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๕๘,๕๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๒๙๘,๕๐๐
๓๖. โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบ function	สนง.การปฏิรูป ที่ดินจังหวัด	๓๐๖,๒๖๐	๓๐๖,๒๖๐	๓๐๖,๒๖๐	๓๐๖,๒๖๐	๓๐๖,๒๖๐	๑,๕๓๑,๓๐๐
๓๗. โครงการส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบ function	สนง.การปฏิรูป ที่ดินจังหวัด	๒๖๘,๖๗๕	๒๖๘,๖๗๕	๒๖๘,๖๗๕	๒๖๘,๖๗๕	๒๖๘,๖๗๕	๑,๓๔๓,๓๗๕
๓๘. โครงการพัฒนาอาชีพเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืน	งบ function	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ	๒๓๑,๖๐๐	๒๓๑,๖๐๐	๒๓๑,๖๐๐	๒๓๑,๖๐๐	๒๓๑,๖๐๐	๑,๑๕๘,๐๐๐
๓๙. โครงการส่งเสริมพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดพืชสมุนไพร เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ สร้างอาชีพ สร้างรายได้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น	งบจังหวัด	สนง.สภาเกษตรกร จังหวัดบึงกาฬ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐
๔๐. โครงการส่งเสริมพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดพืชสมุนไพร เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ สร้างอาชีพ สร้างรายได้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น	งบกลุ่มจังหวัด	สถานีพัฒนาที่ดิน บึงกาฬ	๗,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐	๓๗,๕๐๐,๐๐๐
๔๑. โครงการยกระดับกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเพื่อนำไปสู่การเป็น	งบจังหวัด	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๖๒. โครงการส่งเสริมการตลาดใช้สารเคมีในการป้องกันและกำจัดโรคพืชในทุเรียน	งบจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๓. โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อความยั่งยืน	งบจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๔. กิจกรรมขยายผลโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	งบจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด	๑,๖๑๔,๒๓๐	๑,๖๑๔,๒๓๐	๑,๖๑๔,๒๓๐	๑,๖๑๔,๒๓๐	๑,๖๑๔,๒๓๐	๘,๐๗๑,๑๕๐
๖๕. โครงการส่งเสริมการปลูกพืชทางเลือกใหม่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	งบจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด	๓,๖๗๐,๐๐๐	๓,๖๗๐,๐๐๐	๓,๖๗๐,๐๐๐	๓,๖๗๐,๐๐๐	๓,๖๗๐,๐๐๐	๑๘,๓๕๐,๐๐๐
๖๖. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาบึกในแหล่งน้ำชุมชนแบบมีส่วนร่วม	งบจังหวัด	สนง.ประมงจังหวัด	๑,๘๗๖,๐๐๐	๑,๘๗๖,๐๐๐	๑,๘๗๖,๐๐๐	๑,๘๗๖,๐๐๐	๑,๘๗๖,๐๐๐	๙,๓๘๐,๐๐๐
๖๗. โครงการจัดการความรู้พืชสมุนไพรแบบครบวงจรระดับครัวเรือน	งบจังหวัด	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด บึงกาฬ	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศน์การเกษตร								
๑. โครงการส่งเสริมการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (BCG model)	งบจังหวัด	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐
๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	งบ function	สถานีพัฒนาที่ดิน บึงกาฬ	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๘๙,๐๐๐,๐๐๐
๓. โครงการประตูดระบายน้ำห้วยอ้งอ่า ตำบลนาแก อำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔. โครงการประตุน้ำห้วยอ่าง ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๕. โครงการประตุน้ำห้วยเชื่อม ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	๔๐๘,๐๐๐,๐๐๐
๖. โครงการประตุน้ำห้วยผาคาง ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๗. โครงการประตุน้ำห้วยหนึ่ง ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐,๐๐๐
๘. โครงการฝายบ้านนาสะแบงสามัคคี ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๙. โครงการฝายห้วยสวนหลวง (ปชด) ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๐. โครงการฝายห้วยอิน้อย ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐
๑๑. โครงการฝายห้วยปะงาย ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๒. โครงการฝายห้วยอินาก ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๗,๐๐๐,๐๐๐
๑๓. โครงการฝายห้วยน้ำจัน ตำบลน้ำจัน อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๔. โครงการฝายห้วยอิน้อย ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐
๑๕. โครงการงานห้วยลึกตอนล่าง ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๖. โครงการฝายห้วยปลางาย ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๗. โครงการฝายห้วยบักย่อย ตำบลโสกก่าม อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	๒๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๘. โครงการฝายห้วยนางอ่าง ตำบลค่านาดี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๗๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๙. โครงการฝายน้ำล้นห้วยจัว ๑ ตำบล เซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๒๖,๐๐๐,๐๐๐	-	๒๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๐. โครงการฝายห้วยกะอาม ตำบลบ้านด้อง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๑. โครงการฝายชะลอน้ำบ้านท่าคำบิต ตำบลบัวตูม อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๒. โครงการฝายบ้านท่าม่วง ตำบลน้ำจั้น อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๓. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสะอาด ตำบลโคสี อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองบัวงาม ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๕. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านคำเจริญ (ห้วยคลอง) ตำบลหนองเล็ง อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๖. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ตำบลชาง อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๗. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านสุขเจริญ ตำบลท่าสะอาด อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๘. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านห้วยเชื่อมเหนือ ตำบลโคสี อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๙. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านถ้ำจันทร์ ตำบลศรีชมภู อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๒,๐๐๐,๐๐๐
๓๐. โครงการประตูปรับน้ำหนองเล็งพร้อมชุดลอก ตำบลดอนหญ้านาง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๑. โครงการระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วมศูนย์ราชการ ตำบลบึงกาฬ อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๒. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าส้มโฮง ตำบลโคกกวาง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐
๓๓. โครงการประตูปรับน้ำบ้านสุขเจริญ ตำบลท่าสะอาด อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๓๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านปงไฮ ระยะที่ ๒ ตำบลปงไฮ อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๕. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านเหล่าหมากผาง ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๖. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองเค็งท่า ตำบลหนองเค็ง อำเภอบุ่งคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๗. โครงการสถานีด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านเหล่าหลวง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๓๘. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านดงบัง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๙. โครงการสถานีสูบน้ำไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านช่างใต้ ตำบลช่างอำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๐. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ (หนองลาดควาย) ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๑. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๒. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ๑ ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๓. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าสำราญ ๒ ตำบลช่าง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔๔. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าดงสว่าง ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอเมืองหลวง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๕. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหาดแฮ่ ตำบลโคกกวาง อำเภอบุ่งคล้า จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	---	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๖. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองแสง ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๗. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโสภโคธิ์ (ห้วยหนึ่ง) ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๘. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านดงชมภู (วัดถ้ำแคน) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอเมืองหลวง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๙. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโพธิ์หมากแข้ง (ห้วยน้ำเมา ๑) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอเมืองหลวง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๐. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโพธิ์หมากแข้ง (ห้วยน้ำเมา ๒) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอเมืองหลวง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕๑. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านโดนชาติ (ฝาย) ตำบลโซ อำเภอโศกพิสัย จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๒. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองแข็ง ระยะที่ ๒ ตำบลหอคำ อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๓. โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านใหม่พัฒนา (หนองจันทร์) ระยะที่ ๒ ตำบลศรีวิไล อำเภอสรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๔. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านโนนสวรรค์ ตำบลหนองหัวช้าง อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๖,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๖,๕๐๐,๐๐๐
๕๕. โครงการงานจัดระบบน้ำอ่างเก็บน้ำบึงโขงหลง ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๖,๐๐๐,๐๐๐
๕๖. โครงการงานจัดระบบน้ำอ่างเก็บน้ำบ้านนาต้อง ตำบลชัยพร อำเภอมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐
๕๗. โครงการงานจัดระบบน้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านท่าศรีชมชื่น ตำบลหนองหัวช้าง อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๔,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐
๕๘. โครงการงานจัดระบบอ่างเก็บน้ำห้วยแสนช้างไล่ ตำบลบ้านต้อง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ	งบ function	โครงการชลประทาน	-	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	๗,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๘. โครงการพัฒนากลุ่มเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกระบือแบบยั่งยืน	งบจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดบึงกาฬ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๙. โครงการส่งเสริมพัฒนาความความเข้มแข็งสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบ function	สนง.สหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐

- หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่
- ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
 - ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
 - ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนา 1 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตการแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมปลูกกล้วยหอมทองเพื่อการค้า จังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเศรษฐกิจสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ – ๒,๕๘๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว ส่งผลให้ไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ จากสภาพปัญหาดังกล่าว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดแนวคิดที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว หันมาปลูกพืชหลากหลายหรือปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาโรคผลผลิตตกต่ำโดยเฉพาะราคายางพาราที่ขึ้นลงตามภาวะ</p>
หัวข้อ	รายละเอียด
	ตลาดโลก จึงได้เสนอทางเลือกให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาปลูกกล้วยหอมทอง เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรอย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เกษตรกรมีความรู้ และประสบการณ์ ในการผลิตกล้วยหอมทองเพื่อการค้า</p> <p>๒. ลดพื้นที่ปลูกพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา</p> <p>๓. สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทอง ๒๔๐ ไร่ แปลงสาธิตจำนวน ๘ แปลง ๆ ละ ๑ ไร่
๕. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ ของจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการปลูกกล้วยหอม
๖.๑ กิจกรรมย่อย	อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	<p>๓๕๑,๒๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
๖.๒ กิจกรรมย่อย	สนับสนุนปัจจัยต้นแบบ
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	<p>๕,๖๘๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>

๖.๓ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	การติดตามประเมินผลโครงการ ๖๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๖,๐๙๑,๒๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	(๑) มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองเพิ่มขึ้น (๒) แหล่งเรียนรู้การปลูกกล้วยหอมทองที่ปลอดภัย
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ในการปลูกกล้วยหอมทอง (๒) เกษตรกรต้นแบบ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกพืชทางเลือกใหม่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	แห่ง และประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อเรื่องการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจะต้องมีการประกอบพิธีพร้อมเครื่องสังเวศ เช่น การทำพานบายศรี ซึ่งจะต้องใช้ใบตองจากกล้วยตานี ใบเตยหอมและประดับด้วยดอกดาวเรือง ซึ่งในแต่ละเดือนต้องนำเข้าและสั่งซื้อใบตองกล้วยตานี ใบเตยหอม และดอกดาวเรือง มากกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม กล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง สามารถปลูกได้ในทุกพื้นที่ เจริญเติบโตเร็ว ต้านทานต่อโรคและแมลงได้ดี สามารถนำมาต่อยอดพัฒนาศักยภาพให้เกษตรกรมีองค์ความรู้การทำพานบายศรี สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกร อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	(๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้พืชทางเลือกใหม่ในการเสริมสร้างรายได้ (๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีองค์ความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปลูกพืชทางเลือกใหม่ในพื้นที่
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	(๑) มีพื้นที่ปลูกกล้วยตานีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ (๒) มีพื้นที่ปลูกเตยหอมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (๓) มีพื้นที่ปลูกดอกดาวเรืองเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรจำนวน ๑๒๐ ราย ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ของจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการปลูกกล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง
๖.๑ กิจกรรมย่อย	อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร จำนวน ๔ วัน ๖.๑.๑ อบรมให้ความรู้เรื่องการปลูกและการดูแลรักษากล้วยตานีเตยหอม ดอกดาวเรือง ๖.๑.๒ อบรมให้ความรู้เรื่องใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการใช้สารชีวภัณฑ์ ๖.๑.๓ อบรมให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการกลุ่ม และการตลาด ๖.๑.๔ อบรมให้ความรู้พัฒนาการศึกษาภาพการแปรรูป (การทำพานบายศรี) งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ ๒๒๖,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๒ กิจกรรมย่อย	ศึกษาดูงานแปลงปลูกกล้วยตานี งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ ๒๐๕,๖๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๓ กิจกรรมย่อย	จัดทำแปลงสาธิตการปลูกกล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ ๑๖๑,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๔ กิจกรรมย่อย	สนับสนุนปัจจัยต้นแบบแก่เกษตรกร งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ ๓,๐๒๑,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๖.๕ กิจกรรมย่อย	การบริหารจัดการโครงการ ๖.๕.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ ๖.๕.๒ จัดทำรูปเล่มสรุปผลโครงการ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ ๕๕,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	พื้นที่ปลูกกล้วยตานี เตยหอม และดอกดาวเรือง เพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ในการปลูกผลพืชทางเลือกใหม่ (๒) เกษตรกรต้นแบบ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกพืชทางเลือกไม่ผล สร้างรายได้แก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬ มีประชากรทั้งสิ้น ๔๒๔,๐๙๑ คน จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑๓๐,๙๓๗ ครัวเรือน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว</p> <p>ประเทศไทยนั้นเป็นผู้นำด้านการผลิตและส่งออกผลไม้เมืองร้อนที่สำคัญและมีชื่อเสียงที่สุดในภูมิภาคเอเชียปัจจุบันมีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ประมาณ ๑.๙๒ ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของครัวเรือนเกษตรทั้งหมด (๖.๕ ล้านครัวเรือน) มีพื้นที่ปลูกไม้ผล ๕๗ ชนิด รวม ๘.๑๘ ล้านไร่ ผลผลิตปีละประมาณ ๗.๔๙ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าตามราคาที่เป็นเกษตรกรขายได้ประมาณ ๙๐,๓๖๑ ล้านบาท สร้างรายได้และนำเงินตราจากการส่งออกผลไม้เข้าสู่ประเทศรวมปีละประมาณ ๒๙,๖๘๕ ล้านบาท โดยผลไม้ที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด คือ ทุเรียน รองลงมา ได้แก่ ลำไย มะม่วง กล้วย สับปะรด ส้ม ลิ้นจี่ ตามลำดับ (กระทรวงพาณิชย์ ไตรมาสที่ ๑ และ ๒ ปี ๒๕๖๔) ซึ่งจะเห็นว่าตลาดไม้ผลคุณภาพสูงของประเทศไทยนั้นยังเปิดกว้างสามารถส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรให้ผลิตผลผลิตเข้าสู่ตลาดไม้ผลคุณภาพสูงได้ โดยจังหวัดบึงกาฬผลิตสินค้าการเกษตรของเกษตรกรนั้น ยังไม่มีการรวมตัวที่ชัดเจน จึงทำให้เกษตรกรขาดความเข้มแข็งในการต่อรองราคาและการบริหารจัดการผลผลิต ดังนั้น เพื่อเกษตรกรได้มีแนวทางในการสร้างรายได้ และความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ศักยภาพพื้นที่ และศักยภาพของเกษตรกร อีกทั้ง จังหวัดบึงกาฬยังประสบปัญหาการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรที่ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกวิธี</p> <p>จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกู้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคทั้งในและนอกจังหวัดบึงกาฬทั้งในและนอกจังหวัดบึงกาฬกลับคืนมา โดยส่งเสริมการผลิตด้วยกระบวนการการผลิตทางเกษตรที่ดี (GAP) เนื่องจากเป็นมาตรฐานที่เกษตรกรสามารถปฏิบัติได้จริง เป็นที่ยอมรับของตลาด ทั้งในและต่างประเทศ เกษตรกรที่ปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนด GAP จำเป็นต้องควบคุมการใช้สารเคมีในพื้นที่ทำการเกษตรให้อยู่ในปริมาณที่ฉลากกำหนด มีระยะเวลาการเก็บเกี่ยวหลังการใช้สารเคมีที่ถูกต้อง มีการจดบันทึกการใช้สารเคมี และปุ๋ย ทำให้สามารถควบคุมการใช้สารเคมีไม่ให้ใช้มากเกินไปที่ฉลากกำหนด ซึ่งถือว่าอยู่ในปริมาณที่ปลอดภัยและสามารถใช้ในการทำการเกษตรได้ เกษตรกรสามารถต่อยอดไปสู่การขอการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ได้ง่าย เพราะข้อกำหนดมีความคล้ายคลึงกัน เมื่อมีมาตรฐานการผลิตรับรอง เกษตรกรสามารถดำเนินการวางแผนการผลิต แผนการตลาดร่วมกัน เพิ่มอำนาจการต่อรอง เพิ่มคุณภาพ เพิ่มรายได้ เพื่อเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬสามารถสร้างรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิต คำนึงความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรได้อีกครั้ง เนื่องจากสภาวะการผลิตไม้ผลที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตในท้องตลาดทั้งใน และนอกประเทศ ยังเป็นที่ต้องการอยู่มาก ซึ่งทุเรียนเป็นไม้ผลที่มีผลตอบแทนสูง เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ๒๐๐,๐๐๐ – ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ สามารถปลูกได้ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬซึ่งเกษตรกรหลายรายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬสามารถปลูก ดูแลรักษา จนถึงเก็บเกี่ยวเพื่อจำหน่ายเกิดรายได้แล้วหลายรายรวมถึงพืชอีกชนิดหนึ่งที่สามารถให้ผลผลิตได้ดีในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดใกล้เคียง คือเงาะ เกษตรกรผู้ปลูกเงาะในจังหวัดบึงกาฬสามารถ</p>

	<p>ผลิตผลผลิตที่มีรสชาติดี หวาน กรอบ เนื้ออ่อน เปลือกบาง แม้จะมีขนาดลูกที่เล็กกว่าเงาะที่ปลูกในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคใต้ แต่ก็เป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดใกล้เคียง แม้ราคาของเงาะในท้องตลาดจะไม่สูงมากนัก เนื่องจากผลผลิตจำนวนมากในห้วงฤดูกาลจากภาคตะวันออกและภาคใต้ที่มีมาก แต่ผลผลิตเงาะของเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬให้ผลผลิตในห้วงปลาย ของผลผลิตเงาะในพื้นที่ภาคตะวันออก และห้วงต้นของเงาะในพื้นที่ภาคใต้ ทำให้เกษตรกรยังมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้ อีกทั้งเกษตรกรบางส่วนยังนำผลผลิตไปจำหน่ายเอง ซึ่งสามารถสร้างรายได้มากขึ้นกว่าการจำหน่ายให้แก่พ่อค้าคนกลาง เกษตรกรบางรายเปิดรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในสวนของตนเอง ให้สามารถชมและเลือกเก็บผลผลิตสดๆจากต้นด้วยตนเอง ซึ่งเป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยวและประชาชน ทั่วไปภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ๕๐,๐๐๐ – ๘๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ เพื่อไม่เป็นการเสียโอกาสในการแข่งขัน และสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร เห็นควรเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการปลูกไม้ผลพืชเศรษฐกิจ สร้างรายได้แก่เกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ โดยเร่งด่วน</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>(๑) เพื่อเสริมสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ (๒) เพื่อลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในพื้นที่เข้าร่วมโครงการ</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>(๑) มีพื้นที่ปลูกไม้ผลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๘๐ ไร่ (๒) รายได้เกษตรกรเป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ (ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐) (๓) เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายสามารถลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในแปลงที่เข้าร่วมโครงการได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกร ๔๘๐ ราย ใน ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>(๑) อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร (๒) สนับสนุนปัจจัยแก่เกษตรกร (๓) การบริหารจัดการโครงการ</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมย่อย</p> <p style="text-align: center;">งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร ๖.๑ วันที่ ๑ ประชุมเตรียมความพร้อม(ชี้แจงโครงการ) ๖.๒ วันที่ ๒ อบรมเรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการปลูกดูแลรักษาไม้ผล ๖.๓ วันที่ ๓ อบรมเรื่องการใช้สารชีวภัณฑ์และการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ๖.๔ วันที่ ๔ อบรมเรื่องการตลาด ๗๑๖,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖.๒ กิจกรรมย่อย</p> <p style="text-align: center;">งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สนับสนุนปัจจัยแก่เกษตรกร ๒,๗๒๘,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖.๓ กิจกรรมย่อย</p> <p style="text-align: center;">งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การบริหารจัดการโครงการ ๖.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ ๖.๒ จัดทำรูปแบบสรุปผลโครงการ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๗. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการผลิต สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>

๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๕,๕๔๔,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	(๑) เกษตรกรร้อยละ ๑๐๐ ผ่านการอบรมและสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ (๒) เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายไม้ผลเป็นผลผลิต
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๔๘๐ ราย มีความรู้ด้านการการปลูกไม้ผล (๒) สร้างอาชีพเสริมเกี่ยวกับการปลูกไม้ผลให้แก่เกษตรกรได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อความยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเขตร้อนสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมจำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๘๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเพียงอย่างเดียว ประกอบกับราคายางพาราตกต่ำและผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจของโลก เพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ และลดความเสี่ยงในอาชีพของเกษตรกรในอนาคต จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้ผลโดยส่งเสริมการปลูกที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ได้แก่ มะพร้าว น้ำหอม เป็นไม้ผลเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่ตลาดในประเทศไทยมีความต้องการสูงในปัจจุบัน ขายได้ราคาและดูแลง่าย ซึ่งในอนาคตสามารถสร้างมะพร้าวที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดบึงกาฬได้</p> <p>ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวเพื่อความยั่งยืน ย่อมต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ ลักษณะการบริหารจัดการในแต่ละพื้นที่ ชนิดพันธุ์ของมะพร้าว การปลูกและการเก็บเกี่ยวตามความต้องการของตลาด การรวมกลุ่มของเกษตรกร ตลอดจนความต้องการของตลาด เพื่อให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตลอดทั้งปี ยังผลให้เกิดเสถียรภาพของราคา และเกิดความยั่งยืนจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนา และแก้ไขปัญหาการผลิตมะพร้าว ทั้งระยะเร่งด่วน ระยะปานกลาง และระยะยาว โดยมีคณะกรรมการพืชน้ำมันและน้ำมันพืชกำกับดูแล และให้ความเห็นชอบ “ยุทธศาสตร์มะพร้าวเพื่ออุตสาหกรรมพ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙” เพื่อให้การพัฒนาการผลิตมะพร้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้อง และเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกร รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับมะพร้าว ดังนั้น จึงควรจัดทำโครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวเพื่อความยั่งยืน</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการบริหารจัดการมะพร้าวตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกร</p> <p>๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวให้มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาด</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>- เชิงปริมาณ</p> <p>เกษตรกรจำนวน ๒๔๐ ราย ได้รับเข้าร่วมการจัดเวทีชุมชน และเข้ารับการอบรมเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการพัฒนาการผลิตมะพร้าว ตลอดจนได้รับการพัฒนาการเพิ่มศักยภาพการผลิตและการบริหารจัดการมะพร้าวตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>- เชิงคุณภาพ</p> <p>เกษตรกรสามารถนำความรู้ไปพัฒนาการผลิต และบริหารจัดการมะพร้าวให้มีคุณภาพได้</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ (อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอศรีวิไล อำเภอพรเจริญ อำเภอโซ่พิสัย อำเภอบุงคล้า อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง)</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อความยั่งยืน</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมย่อย</p>	<p>๑. พัฒนาความรู้ศักยภาพของเกษตรกรเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ</p> <p>๒. ประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจจัดเวทีวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ</p> <p>๓. ศึกษาดูงานการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการมะพร้าวตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>๔. ผูกอบรวมเกษตรกรเรื่องการส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์มะพร้าว</p> <p>๕. จัดทำแปลงเรียนรู้และสนับสนุนปัจจัยการผลิต</p> <p>๖. ติดตามประเมินผลและรายงาน</p>
<p>๗. หน่วยดำเนินการ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในดำเนินการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗</p>
<p>๙. งบประมาณรวม</p>	<p>๔,๗๖๒,๔๐๐</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (output)</p>	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๐๐ ราย ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตพันธุ์ไม้ผลเพื่อปลูกแบบผสมผสานสร้างรายได้</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๐๐ ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้การปลูกไม้ผลแบบผสมผสานอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)</p>	<p>เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติใช้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>เพิ่มพื้นที่ปลูกไม้ผลแบบผสมผสานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรด้านการประมงแบบครบวงจร กิจกรรม ส่งเสริมกระบวนการเพาะพันธุ์ปลาตะเพียน การเลี้ยง และการแปรรูป
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกรโดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรด้านการประมงแบบครบวงจร กิจกรรม ส่งเสริมกระบวนการเพาะพันธุ์ปลาตะเพียน การเลี้ยง และการแปรรูป เพื่อยกระดับกลุ่มเกษตรกรด้านการประมงให้ได้รับองค์ความรู้ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเพาะพันธุ์ปลา ด้านการเลี้ยง ตลอดจนการแปรรูปผลผลิตของเกษตรกร ซึ่งจะส่งผลให้มีการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ในครอบครัวได้</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริม ช่วยเหลือ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีอาชีพในครัวเรือน ในการลดรายจ่าย และเพิ่มรายได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๒. เพื่อให้การส่งเสริมองค์ความรู้กระบวนการ การเพาะพันธุ์ การเลี้ยง และการแปรรูป แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p>
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๖๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาริตติฝึกอบรมของเกษตรกร</p> <p>๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	รวม ๕ ปี รวม ๘,๕๓๗,๕๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรม จำนวน ๑๖๐ ราย</p> <p>ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมกระบวนการ การเพาะพันธุ์ การเลี้ยง และการแปรรูป ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น</p> <p>: ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๖๐ ราย</p> <p>๒. ปริมาณผลผลิตปลาตะเพียนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว</p> <p>๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเพาะพันธุ์ การเลี้ยงปลาตะเพียนในบ่อดินและการแปรรูป เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การเลี้ยงปลาบึกอินทรีย์ในบ่อดิน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปลาบึก (Mekong giant catfish) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า <i>Pangasianodon gigas</i> Chevey, ๑๙๓๐ เป็นปลาที่ไม่มีเกล็ดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เป็นปลาที่คนไทยรู้จักมานาน ปลาบึกเป็นชนิดหนึ่งและจัดอยู่ในกลุ่มสัตว์หายากและใกล้จะสูญพันธุ์ ในธรรมชาติพบในแม่น้ำโขงและลุ่มน้ำสาขาเท่านั้น ปลาบึกสามารถส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงปลาในเชิงพาณิชย์ได้ดี เนื่องจากปลาบึกเป็นที่นิยมของผู้บริโภคเนื้อมีรสชาติดี เนื้อแน่น มีลายกล้ามเนื้อเป็นแว่น คล้ายวงปีของเนื้อไม้ แล้วช่วยให้สุขภาพดีและฉลาด ในด้านคุณค่าทางอาหารพบว่าเนื้อปลาบึกมีโอเมก้า ๓ ชนิด DHA ที่สูงกว่าปลาแมกเคอเรล ปลาชาร์ตัน ปลาเทร่าต์ ปลาแซลมอล และปลาทู (เกรียงศักดิ์, ๒๕๕๙)</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินการส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าด้านการเกษตรตามระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ให้เพิ่มมากขึ้นมาอย่างต่อเนื่องโดยเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬที่เน้นผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพ และได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ขั้นพื้นฐาน ขึ้นเรียกว่า “มาตรฐานเกษตรอินทรีย์บึงกาฬขั้นพื้นฐาน” (BuengKan Basic Organic Standard : BuengKan BOS)</p> <p>ดังนั้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬจึงได้ทำโครงการ การเลี้ยงปลาบึกอินทรีย์ในบ่อดิน เพื่อเพิ่มจำนวนเกษตรกรและเพิ่มพื้นที่ในการทำเกษตรแบบอินทรีย์ของจังหวัดบึงกาฬ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ที่มีวิสัยทัศน์ของจังหวัดคือ “เป็นผู้นำอย่างพารากรบวงจร และพัฒนาสินค้าเกษตรด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน”</p>
๓. วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มพื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ด้านการประมงในจังหวัดบึงกาฬ ๒. มีอาหารอินทรีย์ด้านการประมงบริโภคเพื่อสุขภาพที่ดี ๓. เกษตรกรมีอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่และมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๔. มีกลุ่มเกษตรกรผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ภายในจังหวัดบึงกาฬ
๔. เป้าหมาย	เกษตรกรทั้งจังหวัดบึงกาฬ รวม ๘ อำเภอๆ ละ ๓๐ ราย รวมทั้งสิ้น ๒๔๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดบึงกาฬ จำนวนรวม ๘ อำเภอ
๖. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กิจกรรม การคัดเลือกเกษตรกร อำเภอละ ๓๐ ราย รวมทั้งจังหวัดบึงกาฬ ๒๔๐ ราย ๒. กิจกรรม การประชุมชี้แจงให้ความรู้และสาธิต <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑. กิจกรรม การเตรียมบ่อ การสร้างอาหารธรรมชาติโดยใช้ปุ๋ยคอกอินทรีย์เกษตรกร ๒.๒ กิจกรรม การลงลูกปลาบึกเลี้ยงในบ่อดิน ๓. กิจกรรม ออกติดตามให้คำแนะนำ และส่งเสริมแก่เกษตรกร
๗. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาดำเนินการ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗
๙. งบประมาณ	จำนวนรวม ๒,๐๓๘,๐๘๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีผลผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ คือปลาบึกอินทรีย์ จำนวนรวม ๓๘,๔๐๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๓,๘๔๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. มีกลุ่มเกษตรกรเลี้ยงปลาบึกอินทรีย์ จำนวนรวม ๘ กลุ่ม ๆ ละ ๓๐ คน</p> <p>๓. เกษตรกรมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในการเลี้ยงปลาบึกในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ จำนวนรวม ๒๔๐ ราย</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. จังหวัดบึงกาฬมีกลุ่มเกษตรกรที่มีการเลี้ยงปลาบึก และมีแหล่งอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคอย่างปลอดภัย</p> <p>๒. มีการส่งเสริมในการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาบึกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แปลงใหญ่ปลาบึก องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น หรือสหกรณ์ เป็นต้น</p> <p>๓. ปีถัดไป (๒๕๖๘) เสนอโครงการนำเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการปีนี้ เข้ารับการพัฒนาในระดับกลางน้ำ โดยดำเนินกิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์จากปลาบึก และยังมีระดับปลายน้ำในกิจกรรมการตลาดและการสร้างแพลตฟอร์มและโลจิสติกส์ พร้อมกันไปด้วย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม : การส่งเสริมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจเข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดและสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ ความรู้ในการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาริตฝักอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน จำนวน ๔๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลาทะเพียนขาวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลาทะเพียนขาว ในบ่อดินเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงกบในกระชังบ่อเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจเข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลักได้ประสบปัญหาหาราคายางพาราราคาตกต่ำจึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่น ๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงกบในกระชังบ่อเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือนขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงกบในบ่อพลาสติกเพื่อถ่ายทอด ความรู้ในการเลี้ยงกบในกระชังบ่อ การจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยงกบในกระชังบ่อ ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาริตฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๔๗๕,๒๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๗,๓๗๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงกบในกระชังบ่อ จำนวน ๔๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงกบในกระชังบ่อได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตกบเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงกบในกระชังบ่อเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาสาวยในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของ ประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรราย ย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็น อาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการ ช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพ กลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลา สาวยในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทาง หนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจก ปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงปลาสาวยในบ่อดินเพื่อย กระดับอาชีพและรายได้ ความรู้ในการเลี้ยงปลาสาวยในบ่อดิน การจัดการเลี้ยงที่ ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยง ปลาสาวยในบ่อดิน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๙๑ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาคูสัตตภัณฑ์ของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลาสาวยในบ่อดิน จำนวน ๑๙๑ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลาสาวยในบ่อดินได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑๙๑ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลาสาวยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลาสาวยในบ่อ ดินเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของ ประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรราย ย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็น อาชีพหลัก ได้ประสบปัญหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการ ช่วยเหลือเกษตรกรโดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่น ๆ เพื่อให้เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนา ศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรมการส่งเสริมการ เลี้ยงปลานิลในบ่อดินเพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเป็นอีก ช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกรและการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มี การแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน เพื่อยกระดับอาชีพและรายได้ ความรู้ในการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน การจัดการเลี้ยงที่ ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยง ปลานิลในบ่อดิน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒๐๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสาริตีฝึกอบรมของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๘๑๑,๒๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๙,๐๕๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน จำนวน ๒๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เชิงปริมาณ ๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒๐๐ ราย/ปี ๒. ปริมาณผลผลิตปลานิลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว ๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ เชิงคุณภาพ ๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรม การส่งเสริมการเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติกเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของ ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิตการช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตามเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด และสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบกับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลักได้ประสบปัญหาราคายางพาราราคาตกต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการสร้างทางเลือกอาชีพการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางสำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอาชีพเกษตรกรรมทางเลือก กิจกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติกเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือนขึ้น เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และการเพิ่มรายได้โดยจัดให้มีการแจกปัจจัยการผลิต และการอบรมเกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติกเพื่อถ่ายทอด ความรู้ในการเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติกการจัดการเลี้ยงที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรผู้สนใจ และมีความต้องการการเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติก ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรลดรายจ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร และเพิ่มรายได้
๔. เป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี
๕. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๘ อำเภอ ในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกร และจัดหาวัสดุสารอาหารฟีดของเกษตรกร ๓. ติดตามให้คำแนะนำให้ความรู้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๑,๓๑๕,๒๐๐ บาท/ปี รวม ๕ ปี รวม ๖,๕๗๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	ผลผลิต : เกษตรกรได้รับการอบรมการเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติก จำนวน ๔๐๐ ราย ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงปลาตู้กักอยู่ในบ่อพลาสติกได้รับความรู้เพิ่มขึ้น : ผลผลิตสัตว์น้ำของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>เชิงปริมาณ</p> <ol style="list-style-type: none">๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๔๐๐ ราย/ปี๒. ปริมาณผลผลิตปลาดุกบิ๊กอุยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของผลผลิตในปีที่แล้ว๓. ร้อยละของความรู้ของเกษตรกรที่ผ่านการอบรม เรื่องการเลี้ยงปลาดุกบิ๊กอุยในบ่อพลาสติกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ <p>เชิงคุณภาพ</p> <ol style="list-style-type: none">๔. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการปลูกผักในโรงเรือนอัจฉริยะเพื่อผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันเกษตรกรต้องประสบกับปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ เช่น ความไม่แน่นอนของฤดูกาล ภัยธรรมชาติ การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช</p> <p>รัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรมีความรู้ เกิดทักษะในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยสามารถขอรับรองมาตรฐานได้เพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร และเป็นการผลิตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ จึงเห็นสมควรว่าหากมีการส่งเสริมการปลูกผักในระบบโรงเรือนอัจฉริยะนี้ได้ จะเกิดประโยชน์ในการแก้ไขข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อม ปริมาณฝนที่ตกชุก เป็นเหตุให้ไม่สามารถปลูกผักไว้บริโภคและจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี อีกทั้งยังสามารถควบคุมการผลิตให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัยจากสารพิษ ส่งเสริมด้านสุขอนามัยของเกษตรกรโดยการส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสนับสนุนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิตแทนการใช้ปุ๋ยเคมีซึ่งประสบปัญหาในเรื่องของราคาที่มีราคาสูงมากในปัจจุบัน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการเกษตรสร้างมูลค่า ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร แผนย่อยเกษตรปลอดภัย มีแนวทางการพัฒนาในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์จังหวัดบึงกาฬที่ว่าศูนย์กลางยางพารา การเกษตรก้าวหน้า การค้าอินโดจีน และท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วย</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมการผลิตและลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกรโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมโรงเรือนอัจฉริยะ</p> <p>๒. เพื่อยกระดับการผลิตไปสู่สินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกรได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิต การลดต้นทุน การผลิต โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร จำนวน ๒๔๐ ราย</p> <p>๒. เกษตรกรเข้าใจและสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐</p>
๕. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๘ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ ราย รวมเป็น ๒๔๐ ราย ประกอบด้วย อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอพรเจริญ อำเภอโซ่พิสัย อำเภอเซกา อำเภอปากคาด อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุ่งคล้า
๖. กิจกรรมหลัก	<p>๑. อบรมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในโรงเรือนอัจฉริยะ</p> <p>๒. สนับสนุนปัจจัยต้นแบบแก่เกษตรกร</p> <p>๓. การบริหารจัดการโครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๖.๑ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>อบรมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในโรงเรียนอัสสัมชัญ จำนวน ๔ หลักสูตร (หลักสูตร ละ ๑ วัน รวม ๔ วัน)</p> <p>๖.๑.๑ หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตผักปลอดภัยและการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๖.๑.๒ หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์</p> <p>๖.๑.๓ หลักสูตร ส่งเสริมการผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์</p> <p>๖.๑.๔ หลักสูตร ส่งเสริมการบริการจัดการกลุ่มและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๘๗๗,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖.๒ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ</p>	<p>สนับสนุนปัจจัยต้นแบบแก่เกษตรกร (โรงเรียนอัสสัมชัญ)</p> <p>๒,๗๖๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖.๓ กิจกรรมย่อย</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การบริหารจัดการโครงการ</p> <p>๖.๓.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ</p> <p>๖.๓.๒ จัดทำรูปเล่มสรุปผลโครงการ</p> <p>๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๗. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในดำเนินการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖</p>
<p>๙. งบประมาณรวม</p>	<p>๓,๖๘๗,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (output)</p>	<p>๑. เกษตรกรได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้ จำนวน ๒๔๐ ราย และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒. มีแหล่งเรียนรู้การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย จำนวน ๘ แห่ง</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๔๐ ราย มีความรู้ด้านการปลูกผักในโรงเรียนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์ และการเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. มีการเชื่อมโยงเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับและพัฒนากลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลาและแปรรูปปลาครบวงจร จังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มเกษตรกรที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาจำนวนมากในทุกอำเภอ ส่วนใหญ่จะแปรรูปเพื่อจำหน่ายในชุมชนใกล้เคียง และวัตถุดิบต้องนำเข้าจากพื้นที่อื่นๆ ที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำขนาดใหญ่ เช่น จังหวัดแถบภาคกลาง และภาคตะวันออก ซึ่งทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง เนื่องจากปริมาณปลาในพื้นที่มีน้อยและมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับการนำมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ซึ่งปัญหาหลักมาจากกลุ่มเกษตรกรขาดเทคโนโลยีในการเลี้ยงปลาในชั้นของต้นน้ำและเป็นผลมาจากขาดแหล่งน้ำที่สามารถเลี้ยงปลาได้ตลอดทั้งปี</p> <p>ดังนั้น จึงควรเร่งยกระดับและพัฒนากลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนแปรรูปปลาครบวงจรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านการแปรรูปปลาตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลาน้ำแบบครบวงจร ภายใต้การใช้อองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ สามารถผลิตได้ตลอดทั้งปีตามความต้องการของตลาดที่มีความต้องการสูง โดยมีหน่วยงานเครือข่ายภายในจังหวัดบูรณาการเพื่อทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงการทำงานตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ประกอบด้วย ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และหน่วยงานของเกษตรและสหกรณ์จังหวัด เพื่อที่จะนำเอาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ในการแปรรูปปลาชุมชนมาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับในการขับเคลื่อนเกษตรสมัยใหม่ของจังหวัดบึงกาฬให้มีความเข้มแข็ง และเป็นการแก้ปัญหาการว่างงานของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและเป็นวงกว้างจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานกลับสู่ภูมิลำเนาเป็นจำนวนมาก ซึ่งโครงการนี้จึงทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ได้เป็นรูปธรรม และยังช่วยส่งเสริมให้เกิดเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬเพิ่มขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรแปรรูปปลาในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหากระบวนการแปรรูปปลาแบบครบวงจรตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง และมีระบบการบริหารจัดการที่เป็นระบบ</p> <p>๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
๔. เป้าหมาย	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงปลาและแปรรูปปลาครบวงจรจำนวน ๑๐ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมายจากการแปรรูปปลาแบบครบวงจร ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้การแปรรูปปลาแบบครบวงจรของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๑๐ พื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>- เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะการแปรรูปปลาแบบครบวงจร จำนวน ๒๐๐ คน</p> <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <p>- ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีมีทักษะในการแปรรูปปลาแบบครบวงจรและสามารถนำไปประกอบอาชีพและสร้างรายได้</p> <p>- ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้</p> <p>- สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p>
๕. พื้นที่ดำเนินการ	กลุ่ม/วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลาและแปรรูปปลาในจังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวน ๔ หลักสูตร</p> <p>- เทคโนโลยีการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟลอค (Biofloc)</p> <p>- ระบบควบคุมบ่อเลี้ยงปลาแบบอัจฉริยะ</p> <p>- การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาแบบครบวงจรและมาตรฐานอาหารแปรรูปจากปลา</p> <p>- การบริหารจัดการกลุ่มและการตลาด</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬและ ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๔,๔๔๑,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการแปรรูปและนำไปสู่การลดต้นทุนในการผลิต</p> <p>๒. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายมีองค์ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมในกระบวนการผลิตและสามารถนำไปประยุกต์ใช้และขยายผลในพื้นที่ข้างเคียง</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. สร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป้าหมาย</p> <p>๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมการแปรรูปปลามาใช้แก้ปัญหาในพื้นที่</p> <p>๓. เกิดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้นแบบด้านการเลี้ยงและแปรรูปปลาแบบครบวงจรของจังหวัดบึงกาฬ ใน ๑๐ พื้นที่เป้าหมาย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับและพัฒนา กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโค-กระบือ ด้วยเทคโนโลยี เกษตรและนวัตกรรมแบบครบวงจรจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การเลี้ยงสัตว์ให้ประโยชน์ต่อผู้เลี้ยงมากมายหลายประการ ผู้ที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์สามารถสร้าง ฐานะจนร่ำรวยได้ เป็นอาชีพที่ได้ผลตอบแทนสูง หากมองในภาพรวมตั้งแต่ผู้ประกอบการอาชีพเลี้ยงสัตว์ ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้รับประโยชน์จากการเลี้ยงสัตว์ทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์เป็นอาหาร ที่สำคัญของมนุษย์ ได้แก่ เนื้อ นม ไข่ ซึ่งให้สารอาหารที่สำคัญต่อร่างกายมนุษย์ โดยเฉพาะโปรตีน ดังนั้นเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์จึงเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ ครอบคลุมทั้งมนุษย์ยังบริโภคเนื้อสัตว์อยู่ โคน กระบือ เป็นสัตว์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬมีเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อที่เชื่อมโยงถึงวิถีชีวิตของเกษตรกรในประเทศไทย การเลี้ยงโค กระบือเปรียบเสมือนเป็นเงินออมหรือเงินฝากของครัวเรือนเกษตรกร และตลาดที่สำคัญของโคเนื้อและกระบือคือจีนและเวียดนามยังมีอนาคตที่สดใส จังหวัดบึงกาฬในอนาคตอันใกล้จะมีสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๕ เกิดขึ้น คาดว่าเปิดใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถส่งออกสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ไปยังเวียดนามและจีนได้ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโค-กระบือ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเลี้ยงให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพื่อการส่งออก จำเป็นที่จะต้องใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมระบบฟาร์มสมัยใหม่เข้ามาช่วยยกระดับการเลี้ยงให้ได้มาตรฐาน ดังนั้นศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จึงได้นำองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร นำไปสู่การสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับเกษตรกรในจังหวัดบึงกาฬต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อพัฒนาและยกระดับศักยภาพกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโค-กระบือให้มีคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่</p> <p>๓.๓ เพื่อพัฒนาฟาร์มโคเนื้อเข้าสู่มาตรฐานฟาร์มโคเนื้อที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (Good Farming Management : GFM) และเพิ่มมูลค่าด้านการแปรรูป/ผลิตภัณฑ์เนื้อโค-กระบือ</p>
๔. เป้าหมาย	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพจำนวน ๘ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมายจากการแปรรูปปลาแบบครบวงจร ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้การแปรรูปปลาแบบครบวงจรของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๘ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะการแปรรูปปลาแบบครบวงจร จำนวน ๒๐๐ คน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี สามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้ - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้ - สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>โครงการยกระดับและพัฒนากลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโค-กระบือด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมแบบครบวงจรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>กิจกรรมที่ ๑ การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโค-กระบือในรูปแบบฟาร์มสมัยใหม่ตามมาตรฐานสากล</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ การอบรมเชิงปฏิบัติการนวัตกรรมการผลิตอาหารสัตว์ต้นทุนต่ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตโค-กระบือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคการคำนวณสูตรอาหารสัตว์อย่างง่ายภายในฟาร์ม - เทคนิคการจัดแปลงหญ้าและการจัดเตรียมเสบียงอาหารสัตว์ - เทคนิคการผสมอาหารสัตว์ใช้เองภายในฟาร์ม - เทคนิคการผสมอาหารที่เอ็มอาร์ - นวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าการปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ <p>กิจกรรมที่ ๓ การอบรมเชิงปฏิบัติการการยกระดับคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐานในการส่งออกของกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน</p> <p>กิจกรรมที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพื่อเชื่อมโยงการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และ ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการ ๑ ปี
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยการเลี้ยงโค-กระบือที่ได้มาตรฐาน ๒. มีฟาร์มเลี้ยงโค-กระบือที่ได้รับการพัฒนาให้เข้าสู่มาตรฐาน
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมการเลี้ยงโค-กระบือในการแก้ปัญหาในพื้นที่เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ที่มั่นคงให้กับกลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ๒. เกิดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้นแบบเพื่อขยายผลในพื้นที่เป้าหมาย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด
๒. ชื่อแผนงาน	โครงการพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร
๔. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬ มียางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดและยังเป็นพืชที่สำคัญของประเทศชนิดหนึ่ง พบว่ามีเกษตรกรตลอดจนผู้ที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับยางพาราประมาณ ๑ ล้านครอบครัว จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราเป็นอันดับ ๑ ของโลก นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นมา โดยใน พ.ศ. ๒๕๕๒ ประเทศไทยมีการผลิตยางพารา จำนวน ๓.๑๖ ล้านตัน มีการส่งออก จำนวน ๒.๗๓ ล้านตัน (ร้อยละ ๘๖ ของผลผลิตทั้งหมด) ผลิตเพื่อใช้ในประเทศ จำนวน ๓๙๙,๔๑๕ ตัน (ร้อยละ ๑๒ ของผลผลิตทั้งหมด) ซึ่งสามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ปีละกว่า ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่การส่งออกยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในรูปวัตถุดิบแปรรูปขั้นต้น ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มต่ำ เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ทำให้มีผลต่อการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศและการยกระดับรายได้ของเกษตรกรไม่มากเท่าที่ควร และหากเรื่องนี้ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ก็จะส่งผลดีต่อประเทศและเกษตรกรชาวสวนยางพาราอย่างมหาศาล ดังนั้นยางพาราก็ยังคงเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีความจำเป็นในการส่งเสริมอาชีพและมีโอกาสในการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการขยายตัวของยางพารา อาจส่งผลกระทบต่อในหลายด้าน อาทิเช่น แรงงาน เป็นตัวแปรสำคัญ เมื่อชาวบ้านปลูกพืชชนิดอื่น พร้อมกับการทำสวนยางพารา ทำให้มีความต้องการแรงงานสูงขึ้น ยิ่งสวนยางพาราขยายตัวมากขึ้น ความต้องการแรงงานยิ่งมากขึ้น ทำให้แรงงานเข้าสู่ภาวะใกล้ขาดแคลนหรือขาดแคลนในบางโอกาส โดยปกติชาวบ้านจะใช้แรงงานของครัวเรือนเป็นหลัก มีการแลกเปลี่ยนแรงงานระหว่างเครือญาติบ้าง แต่ทำได้จำกัด ในการผลิตที่เกินกำลังจะจ้างแรงงานมาช่วยเท่าที่จำเป็น สภาวะแรงงานเข้าใกล้ขาดแคลน เป็นปัญหาของผู้จ้างงานที่เผชิญกับค่าจ้างแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งราคาที่ดินผืนสวนไปตามฤดูกาล และเป็นเพียงการผลิตขั้นต้นเท่านั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับยางพาราและสินค้าที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยางพาราขึ้น</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEsผู้ประกอบการยางพาราและที่เกี่ยวข้องด้วยนวัตกรรมให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการในด้านการพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิต ๓. เพื่อพัฒนาและยกระดับการแปรรูปยางพาราแบบครบวงจร
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อม มผช. /มอก. /อย. /GMP/HACCP/ISO ฯลฯ ไม่น้อยกว่า ๑๐ กิจการ ๒. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมียอดขายเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๓. ผู้ประกอบการมีผลิตภาพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๔. เพิ่มมูลค่าสินค้ายางพาราแบบครบวงจร (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดบึงกาฬ
๘. กิจกรรมหลัก	การพัฒนาและแปรรูปสินค้าผลผลิตยางพาราแบบครบวงจร

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๑ กิจกรรมย่อย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์เชิญชนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกผู้ประกอบการ (ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนผู้ประกอบการเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์เชิญชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตสินค้า OTOPSMEs เพื่อเข้าร่วมโครงการ) - อบรมเชิงปฏิบัติการ การวินิจฉัยสถานประกอบการ และการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการดำเนินการกิจการให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป ไม่น้อยกว่า ๑ วัน - อบรมการยกระดับสินค้า แปรรูปสินค้า ยกระดับมาตรฐาน การสร้างแบรนด์ สินค้าและบริการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๓ วัน - การสร้างและส่งเสริมการขอรับรองมาตรฐาน (มผช. มอก. GMP HACCP ฮาลาล ISO ฯลฯ) - การเตรียมความพร้อมเข้าสู่แหล่งทุนอบรมไม่น้อยกว่า ๑ วัน - การทดสอบตลาดและการเชื่อมโยงตลาดสู่ต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า ๓ วัน - การติดตามให้คำปรึกษาตรวจประเมินสถานที่ผลิตเพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการ
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง กันยายน ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าอาหารแบบครบวงจร (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>เกิดการยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการเข้าสู่สากลและเกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด
๒. ชื่อแผนงาน	โครงการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราจังหวัดบึงกาฬ
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาและแปรรูปไม้ยางพาราแบบครบวงจร
๔. หลักการและเหตุผล	ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศปี ๒๕๕๖ ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางทั้งสิ้น ๒๒,๑๗๖,๗๑๔ ไร่ พื้นที่เปิดกรีดได้ ๑๕,๑๓๐,๓๖๓ ไร่ ผลผลิต ๓,๘๖๒,๙๙๖ ตัน จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ ๙ ของประเทศ และมากเป็นอันดับที่ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ๒๕๕๖ มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งสิ้น ๗๓๓,๑๓๖ ไร่ พื้นที่เปิดกรีดได้ ๔๙๙,๔๐๐ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ ที่มีจำนวน ๘๗,๖๒๒ ไร่ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๒๘ มีผลผลิต ๑๐๗,๘๗๐ ตัน ส่วนผลผลิตปี ๒๕๕๖ ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๓,๙๘๕ ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๙๐
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการอุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกับยางพารา ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าไม้ยางพาราในจังหวัดบึงกาฬ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมียอดขายเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. ผู้ประกอบการมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๓. เพิ่มมูลค่าไม้ยางพารา
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดบึงกาฬ
๘. กิจกรรมหลัก ๘.๑ กิจกรรมย่อย	การพัฒนาและแปรรูปไม้ยางพาราแบบครบวงจร - การประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกผู้ประกอบการ (ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ประกอบการเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตสินค้า OTOPSMEs เพื่อเข้าร่วมโครงการ)
หัวข้อ	รายละเอียด
	- ศึกษาและวิจัยเพื่อจัดทำต้นแบบการแปรรูปไม้ยางพารา เป็นถ่ายคุณภาพสูง ไม่น้อยกว่า ๑ ต้นแบบ - อบรมเชิงปฏิบัติการและเตรียมความพร้อมเข้าสู่แหล่งทุน ไม่น้อยกว่า ๓ วัน - การติดตามให้คำปรึกษาตรวจสอบประเมินสถานที่ผลิตเพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการ
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง กันยายน ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	เพื่อเพิ่มมูลค่าไม้ยางพาราแบบครบวงจร
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาและส่งเสริมการประยุกต์ใช้น้ำยางพาราธรรมชาติในการขึ้นรูปบ่อเลี้ยงปลาเพื่อรองรับการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟล็อก (Biofloc)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักของจังหวัด โดยมีพื้นที่ปลูกยางพาราประมาณ ๑ ล้านไร่ โดยจังหวัดบึงกาฬ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด คือ ศูนย์กลางการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราด้วยนวัตกรรม ซึ่งเป็นวัตถุดิบและเป็นต้นทุนทางการผลิตที่มีอยู่แล้วในชุมชน แต่ยังขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าทางการเกษตรซึ่งประกอบด้วยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬได้มีข้อมูลเรื่องการนำเข้าปลาจืดเพื่อมาบริโภคภายในจังหวัด จึงได้มีแผนในการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในพื้นที่โดยใช้ระบบ ไบโอฟล็อก (Biofloc) โดยบ่อที่ใช้เป็นบ่อผ้าใบที่ขึ้นรูปด้วยยางสังเคราะห์ จึงเป็นโอกาสให้กับกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดบึงกาฬ ที่จะได้นำผลผลิตจากยางพารามาเป็นวัตถุดิบในการทำบ่อผ้าใบเลี้ยงปลาระบบไบโอฟล็อก และเป็นการตอบโจทย์ในพื้นที่ด้านการใช้เทคโนโลยีในการแปรรูป อีกทั้งบึงกาฬยังเป็นจังหวัดที่อยู่ระหว่างการเร่งรัดการพัฒนาให้เป็นเมืองเศรษฐกิจชายแดน โดยได้วางแนวทางการพัฒนาจังหวัดในอนาคตตามนโยบายรัฐบาลตามแนวทาง ๓ สร้าง คือ สร้างเมือง สร้างคนสร้างรายได้ จะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรนำองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่</p> <p>๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
๔. เป้าหมาย	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพจำนวน ๘ กลุ่ม (พื้นที่) - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้ของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๘ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะ จำนวน ๒๐๐ คน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมการประยุกต์ใช้น้ำยางพาราธรรมชาติในการขึ้นรูปบ่อเลี้ยงปลาเพื่อรองรับการเลี้ยงปลาระบบไบโอฟล็อก (Biofloc) และสามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้ - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้

หัวข้อ	รายละเอียด
	- สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>โครงการพัฒนาและส่งเสริมการประยุกต์ใช้น้ำยางพาราธรรมชาติในการขึ้นรูปบ่อเลี้ยงปลาเพื่อรองรับการเลี้ยงปลาในระบบไบโอฟล็อก (Biofloc)</p> <p>กิจกรรมที่ ๑ การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมกระบวนการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราด้วยแม่พิมพ์</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ การอบรมเชิงปฏิบัติการขึ้นรูปบ่อจากน้ำยางพาราในการเลี้ยงปลา ระบบไบโอฟล็อกขนาดต่างๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของเกษตรกร - การนำบ่อที่ขึ้นรูปไปทดลองใช้ในพื้นที่ของเกษตรกร - การประเมินผลและติดตามบ่อเลี้ยงปลาที่ขึ้นรูปจากน้ำยางพารา <p>กิจกรรมที่ ๓ การส่งเสริมการตลาดและช่องทางในการจำหน่ายบ่อเลี้ยงปลาจากน้ำยางพาราธรรมชาติ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และ ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการ ๑ ปี
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากน้ำยางพาราธรรมชาติ</p> <p>๒. ได้บ่อเลี้ยงปลาต้นแบบให้กับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในจังหวัด บึงกาฬ</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม</p> <p>๒. มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าน้ำยางพารา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกระดับรายได้จังหวัดจังหวัดบึงกาฬให้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การใช้จ่ายแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระแทกการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากวิธีวิเคราะห์ และวางแผน (SWAT Analysis) ของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง(Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อนถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ การผลิตข้าวครบวงจรระบบส่งน้ำ/จ่ายน้ำ การใช้ยางพาราและขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่(SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น ไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบที่มีปริมาณมาก และปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตถ่านไม้ในรูปแบบเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชัน (Gasification) เพื่อผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงสร้างมูลค่าให้กับวัตถุดิบไม้ยาง เป็นกระบวนการที่ลดมลภาวะจากการผลิตถ่านไม้จากระบวนการเดิมไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากกระบวนการผลิตมีความร้อนที่สูงไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ องศาเซลเซียส แต่พลังงานความร้อนที่ใช้ในกระบวนการเผาไหม้บางส่วนถูกปล่อยทิ้งไปโดยไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ซึ่งปริมาณความร้อนที่ทิ้งไปนั้นมีอุณหภูมิประมาณ ๖๐๐-๘๐๐ องศาเซลเซียส ต่อการเผาไหม้ในระยะเวลา ๘-๑๒ ชั่วโมงต่อเตาที่บรรจุไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบ ๑.๒ ตัน ให้ผลผลิตถ่านประมาณ ๒๕๐ กิโลกรัม ถ้าเพิ่มขนาดเตาเพื่อบรรจุวัตถุดิบ และเพิ่มปริมาณเตาเพื่อนำความร้อนไปใช้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ประโยชน์ตั้งเช่นการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งการผลิตกระแสไฟฟ้ามีเทคโนโลยีเดิมอยู่แล้วคือ Organic Rankins Cycle (ORC) เพียงแต่เชื่อมต่อระบบแลกเปลี่ยนความร้อนที่เหลือนจากระบบแก๊สซิฟิเคชันจากกระบวนการผลิตถ่านไม้ยางพารา สามารถนำความร้อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่องเป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่เป็นรูปธรรม ดังแสดงในรูปต่อไปนี้</p> <p>แต่เนื่องจากการผลิตไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายให้กับการไฟฟ้าเป็นเรื่องยุ่งยาก และมีขั้นตอนการขออนุญาตทางกฎหมายที่ต้องใช้เวลานาน หากนำเทคโนโลยีดังกล่าวผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อใช้ประโยชน์ในการสูบน้ำเพื่อการเกษตร ซึ่งมีสถานีสูบน้ำที่มีการดำเนินการอยู่แล้วแต่ไม่เต็มประสิทธิภาพ และมีต้นทุนค่าไฟฟ้าสำหรับการสูบน้ำที่สูงไม่คุ้มค่าต่อการเกษตร ดังเช่นสถานีสูบน้ำหนองหึ่ง ตำบลท่ากอกแดง อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ พื้นที่การเกษตรประมาณ ๖๐๐ ไร่ ซึ่งหากประเมินเบื้องต้นความคุ้มค่าของโครงการแล้วผลผลิตถ่านไม้จะได้ ๒๒.๕ ตัน/เดือน (๓ เตา x ๒.๕ ตัน/เตา x ๓ ครั้ง/เดือน) เป็นเงิน ๓๖๐,๐๐๐ บาท/เดือน (Prices ๑๖ bath/kg.) ความสามารถในการผลิตไฟฟ้าได้ ๕๐๐ กิโลวัตต์ ประเมินเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท/เดือน (๒๐๐ kW x ๑๒ hr./day x ๓๐ day/month x ๑.๕ baht/unit) ซึ่งหากประเมินต้นทุนเบื้องต้นเป็น ๒๗๐,๐๐๐ บาท/เดือน ประกอบด้วยค่าวัสดุ ๕๐,๐๐๐ บาท (๕๐-ton x ๑,๐๐๐ Baht/ton/month) ค่าแรงงานรวมค่าการจัดการรวมค่าบำรุงรักษาและค่าอื่นๆ ประเมินสูงสุดเป็น ๒ เท่าของค่าวัสดุ (๕๐,๐๐๐ x ๒ = ๑๘๐,๐๐๐ baht) ซึ่งจะให้ผลตอบแทนซึ่งเป็นกำไรเบื้องต้นไม่น้อยกว่า ๑๘๘,๐๐๐ บาท/เดือน (๓๖๐,๐๐๐ + ๑๐๘,๐๐๐ - ๒๗๐,๐๐๐) สามารถนำรายได้มาบริหารจัดการเพื่อพัฒนาพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน</p> <p>ดังนั้นโครงการสร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรมสามารถตอบโจทย์ และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตยางพารา ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนแบบครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑ การพัฒนาแหล่งน้ำ และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตยางพาราและเกษตรกรรมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาด</p> <p>โครงการที่ ๑ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<p>๑) เพื่อแปรรูปไม้ยางพาราเป็นเชื้อเพลิงพลังงานผลิตเป็นถ่านไม้คุณภาพสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>๒) เพื่อใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากกระบวนการแก๊สซิไฟเคชันจากเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรมสร้างระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) สำหรับสูบน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๓) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรจากระบบต้นแบบ Organic Rankine Cycle สูบน้ำแบบ Free Energy บนฐานวัตถุดิบในพื้นที่ให้เกิดการสร้างงาน และสร้างรายได้</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑) ได้ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>๑.๑) ผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิไฟเคชันจำนวน ๓ เตา ได้ไม่น้อยกว่า ๒๒.๕ ตัน/เดือน สร้างมูลค่าเพิ่มจากไม้ยางพาราไม่น้อยกว่า ๒ เท่า</p> <p>๑.๒) สร้างงานไม่น้อยกว่า ๑๐ อัตรา</p> <p>๑.๓) สร้างรายได้หมุนเวียนในชุมชนจากการใช้ไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงไม่น้อยกว่า ๙๐ ตัน/เดือน</p> <p>๒) ใช้พลังงานความร้อนที่เหลือทิ้งจากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราผลิตกระแสไฟฟ้าระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) สำหรับสูบน้ำในระบบชลประทานเพื่อการเกษตร</p> <p>๒.๑) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าขนาด ๒๐๐ kW ขับปั๊มสูบน้ำโครงการชลประทานระบบท่อของ รองรับพื้นที่การเกษตรไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่</p> <p>๒.๒) ต้นทุนในการสูบน้ำเพื่อการเกษตรลดลงไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ยกระดับและขีดความสามารถสถานีสูบน้ำหนองหิ้ง ต. ท่ากกแดง อ. เซกา จ.บึงกาฬ</p> <p>โครงการเดิมของ กรมพัฒนาที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของเทศบาลท่ากกแดง</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑) สร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>๒) รวบรวมผลผลิตไม้ยางพาราที่โค่นจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง</p> <p>๓) ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขับปั๊มสูบน้ำเพื่อการเกษตร และปรับปรุงระบบชลประทานระบบท่อ</p>
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ</p>	<p>สร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>งบประมาณ ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>รวบรวมผลผลิตไม้ยางพาราที่โค่นจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง</p> <p>งบประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการเกษตร และปรับปรุงระบบชลประทานระบบท่อ งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานดำเนินการ : สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๗</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p style="text-align: right;"><u>รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๗,๗๕๐,๐๐๐ บาท</u></p> <p>- สร้างต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม งบประมาณ.....๗,๕๐๐,๐๐๐.บาท</p> <p>- รวบรวมผลผลิตไม้ยางพาราที่โค่นจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง งบประมาณ.....๗๕๐,๐๐๐.บาท</p> <p>- ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการเกษตร และปรับปรุงระบบชลประทานระบบท่อ งบประมาณ.....๑,๕๐๐,๐๐๐.บาท</p>
<p>๙. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑) ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>๒) ได้ผลผลิตถ่านไม้ที่มีมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปวัตถุดิบไม้ยางพารามากกว่า ๒ เท่า</p> <p>๓) ได้ใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากกระบวนการผลิตถ่านไม้ยางพาราของเตาแก๊สซิไฟเคชั่นผลิตกระแสไฟฟ้า</p> <p>๔) ได้กระแสไฟฟ้าขนาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ kW สำหรับขับเคลื่อนสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบในพื้นที่การเกษตรไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่ ที่มีต้นทุนกระแสไฟฟ้าต่ำ</p> <p>๕) ลดมลภาวะทางอากาศจากควันด้วยกระบวนการเตาเผาถ่านไม้ยางพาราของเตาแก๊สซิไฟเคชั่นซึ่งลดมลภาวะจากกระบวนการผลิตถ่านแบบเดิมไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์</p>
<p>๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑) ต้นแบบสถานีสูบน้ำเพื่อการชลประทานระบบผลิตไฟฟ้าแบบ ORC (Organic Rankine Cycle) จากเชื้อเพลิงแก๊สซิไฟด์ของเตาผลิตถ่านไม้ยางพาราเชิงอุตสาหกรรม เป็นในศูนย์เรียนรู้การแปรรูปไม้ยางพาราเป็นถ่านไม้สร้างมูลค่าเพิ่ม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และใช้พลังงานเพื่อการจัดการทรัพยากรน้ำ ให้เกิดความเข้าใจ และเข้าถึงองค์ความรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างครอบคลุม</p> <p>๒) การใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าสูงสุด ทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าการเกษตรของจังหวัดลดต่ำลง สร้างความสามารถการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นของการทำการเกษตร</p> <p>๒) เพิ่มพื้นที่รับน้ำในระบบชลประทาน ๕๐๐ ไร่จากการใช้พลังงานไฟฟ้าที่ผลิตได้จากผลพลอยได้ของการแปรรูปไม้ยางเป็นถ่านไม้ด้วยเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันสำหรับสูบน้ำเพื่อการทำการเกษตรสามารถบริหารจัดการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรได้เพิ่มขึ้นกว่าเป็นเท่าตัว</p>
หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่โคนไม้ยางพารา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ต้นแบบคอกวัวขุนจากเทคโนโลยีวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกระดับรายได้จังหวัดจังหวัดบึงกาฬให้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การใช้จ่ายแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระแทกการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากการวิเคราะห์ (SWAT Analysis) และวางแผนงานของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง (Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัลดูดิบเป็น ยางก้อนถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ การผลิตข้าวครบวงจรระบบส่งน้ำ/จ่ายน้ำ การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่(SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัลดูดิบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น การแปรรูปน้ำยางวัลดูดิบที่เกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ ซึ่งการนำน้ำยางพารามาแปรรูปจะสามารถสร้างมูลค่าให้กับยางพารามีมูลค่าสูงมากกว่า ๓ เท่าของน้ำยางวัลดูดิบ ดังเช่นการใช้น้ำยางสดซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ผสมเข้ากับดิน ร่วมกับซีเมนต์ โดยใช้สารผสมเพิ่มที่เป็นวัสดุป้องกันการตึงผิว (Anti-Surfactant) หรือสารโพลีออล (Polyols) ในสัดส่วนที่เหมาะสมจะเป็นวัสดุชนิดใหม่ หรือที่เรียกว่า พาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) เดิมใช้เป็นวัสดุทำถนน ซึ่งความเป็นจริงแล้วสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีวัสดุพาราดินซีเมนต์ได้อย่างหลากหลาย แม้กระทั่งสามารถขึ้นรูปวัสดุเพื่อการก่อสร้าง หรือแม้กระทั่งเก็บรักษาน้ำ การใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์สำหรับงานปศุสัตว์ ดังเช่นการทำพื้นโรงเรือน การทำแท้งคั้นน้ำ รางน้ำ รางอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยง บ่อบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อผลิตแก๊สจากมูลสัตว์ และลานตากมูลสัตว์เพื่อใช้เป็นปุ๋ย การจัดการฟาร์มเลี้ยงเพื่อให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพที่ดีสามารถประยุกต์ใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์ ได้เป็นอย่างดี การส่งเสริมการเลี้ยงโคขุน เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกรของปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ดังเช่นการเลี้ยงโคขุนโพนยางคำของเกษตรกรหลายรายในจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เป็นกลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนที่ส่งขายให้กับสหกรณ์โพนียงคำจังหวัดสกลนคร ซึ่งมีประมาณความต้องการวัวขุนสายพันธุ์ลูกผสมซาโรเล่เลี้ยงขุน จำนวนไม่น้อยกว่า๒๕๐ ตัว/สัปดาห์ และมีแนวโน้มความต้องการเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากการจัดการเลี้ยงวัวขุนของเกษตรกรยังไม่เป็นมาตรฐาน การจัดการโรงเรือนมีต้นทุนสูง และการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนของห่วงโซ่อุปทานวัวขุน ขาดการเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบจากกระบวนการเลี้ยงวัวขุนอย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังเช่นการขาดการนำมูลสัตว์มาผลิตเป็นแก๊ส เพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งจำเป็นต้องสร้างต้นแบบโรงเรือนเลี้ยงวัวขุน โดยการแปรรูปยางพาราสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำยางสดเปลี่ยนเป็นวัสดุพาราตินซีเมนต์สร้างโรงเรือนต้นแบบ เป็นการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG)</p> <p>ดังนั้นโครงการสร้างโรงเรือนต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen)สามารถตอบโจทย์และบรรลุผลประเดิม ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด</p> <p>โครงการที่ ๕ โครงการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบครบวงจร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<p>๑) เพื่อแปรรูปน้ำยางพาราสดของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบคอกวัวขุนให้ง่ายต่อการบริหารจัดการฟาร์ม</p> <p>๒) เพื่อใช้ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) เป็นศูนย์เรียนรู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงปศุสัตว์ครบวงจร และการประยุกต์ใช้วัสดุในชุมชนสร้างมูลค่าเพิ่มแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG</p> <p>๓) เพื่อสร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนของจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑) ได้แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบคอกวัวขุนที่ง่ายต่อการบริหารจัดการฟาร์ม จำนวน ๑ ระบบ เป็นการใช้วัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ที่ประกอบด้วย พื้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์ และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <p>๒) ได้ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดการเกษตรอุตสาหกรรมที่สามารถเลี้ยงวัวขุนได้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัว เป็นศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เพื่อการปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๑ ศูนย์เรียนรู้</p> <p>๓) ได้แพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนของจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ๑ แพลตฟอร์ม</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>.....</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๔) สร้างต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ที่ประกอบด้วย พื้นคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <p>๕) ถ่ายทอดเทคโนโลยีคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราตินซีเมนต์ (Para Soil Semen)</p> <p>๖) สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	สร้างต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ที่ประกอบด้วย ฟันคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัว
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์ งบประมาณ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>ถ่ายทอดเทคโนโลยีคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) งบประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p> <p>สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน งบประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
๖. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานดำเนินการ : สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
๘. งบประมาณ	<p>ต้นแบบคอกวัวขุนจากเทคโนโลยีวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen)</p> <p style="text-align: right;">รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๔,๔๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สร้างต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ฟันคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ...๒,๕๐๐,๐๐๐.บาท - ถ่ายทอดเทคโนโลยีคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) งบประมาณ.....๗๕๐,๐๐๐.บาท - สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการฟาร์มวัวขุนให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน งบประมาณ...๑,๒๐๐,๐๐๐.บาท
๙. ผลผลิต (Output)	<p>๑) ได้ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ฟันคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ บ่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์</p> <p>๒) ได้ศูนย์เรียนรู้แปรรูปน้ำยางพาราสดสร้างมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์มากกว่า ๒ เท่า สำหรับส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) ได้แพลตฟอร์มการจัดการข้อมูลสำหรับส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ของจังหวัดบึงกาฬ ให้เป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG เชื่อมกับฟาร์มเกษตรกรและปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑) อัตรการใช้ปุ๋ยอย่างสัดเพื่อการแปรรูปเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ปุ๋ยคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ ป่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์ เพิ่มขึ้น</p> <p>๒) ต้นแบบคอกวัวขุนจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) แปรรูปจากน้ำยางพาราสดเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ที่ประกอบด้วย ปุ๋ยคอกวัวขุน แท็งค์น้ำเพื่อใช้ในคอกวัวขุนที่ ป่อหมักผลิตแก๊สจากมูลสัตว์และลานตากมูลสัตว์/หมักปุ๋ยคอกจากมูลสัตว์ เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬสร้างความมั่นคงทางอาหารเพิ่มขึ้น</p> <p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่โคนไม้ยางพารา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมุลยางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่งคั่ง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกระดับรายได้จังหวัดจังหวัดบึงกาฬให้สูง ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การใช้จ่ายแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระแทกการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากการวิเคราะห์ (SWAT Analysis) และวางแผนงานของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง (Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อนถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตรเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส(Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริม จำหน่าย การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่(SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น การแปรรูปน้ำยางวัตถุดิบที่เกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ ซึ่งการนำน้ำยางพารามาแปรรูปจะสามารถสร้างมูลค่าให้กับยางพารามีมูลค่าสูงมากกว่า ๓ เท่าของน้ำยางวัตถุดิบ ดังเช่นการใช้น้ำยางสดซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้ผสมเข้ากับดิน ร่วมกับซีเมนต์ โดยใช้สารผสมเพิ่มที่เป็นวัสดุป้องกันการตึงผิว (Anti-Surfactant) หรือสารโพลีออล (Polyols) ในสัดส่วนที่เหมาะสมจะเป็นวัสดุชนิดใหม่ หรือที่เรียกว่า พาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) เดิมใช้เป็นวัสดุทำถนน ซึ่งความเป็นจริงแล้วสามารถประยุกต์ ใช้เทคโนโลยีวัสดุพาราดินซีเมนต์ได้อย่างหลากหลาย แม้กระทั่งสามารถขึ้นรูปวัสดุเพื่อการก่อสร้าง หรือแม้กระทั่งเก็บรักษาน้ำ การใช้วัสดุพาราดินซีเมนต์สำหรับสร้างลานประมุลยางพารา ดังเช่นการทำพื้นลานประมุลยางพารา การทำแท่งค้ำน้ำ รางน้ำ บ่อบำบัดน้ำเสียการประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมุลยางพารามาตรฐานเป็นการจัดการสภาวะที่ดีที่สุด สร้างมาตรฐานในอาชีพ ซึ่งเดิมลานประมุลยางสร้างผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นอย่างรุนแรง เกิดน้ำเสีย มีการปนเปื้อนสารเคมีที่ใช้ในการจับตัวยางพารา เป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อสถานภาพของ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>จังหวัดบึงกาฬที่มีแหล่งท่องเที่ยว หากไม่มีการจัดการแก้ไขอย่างเป็นระบบจะส่งผลเสียระยะยาวต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการสร้างต้นแบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ที่สามารถประยุกต์ใช้วัสดุพาราดีนซีเมนต์ ได้เป็นอย่างดี เป็นส่วนหนึ่งในการการแปรรูปยางพาราสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำยางสด เปลี่ยนเป็นวัสดุพาราดีนซีเมนต์สร้างโรงงานต้นแบบ เป็นการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG)</p> <p>ดังนั้นโครงการสร้างการประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมุลยางพารามาตรฐาน สามารถตอบโจทย์และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด</p> <p>โครงการที่ ๕ โครงการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบครบวงจร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑) เพื่อสร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมุลยางพารามาตรฐาน ๒) เพื่อแปรรูปน้ำยางพาราสดของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบของการประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สร้างลานประมุลยางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) เพื่อใช้เป็นศูนย์เรียนรู้ต้นแบบลานประมุลยางพาราสำหรับประยุกต์ใช้วัสดุยางพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) ถ่ายทอดเทคโนโลยีแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลานประมุลยางพารา ๔) เพื่อสร้างแพลตฟอร์มการประมุลยางพาราที่เป็นธรรมสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางสร้างมูลค่าเพิ่มแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน BCG
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ได้เครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมุลยางพารามาตรฐาน ๒) ได้แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับเป็นต้นแบบลานประมุลยางพารามาตรฐาน จำนวน ๑ ระบบ เป็นการประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมุลยางพารา ๓) ได้ต้นแบบลานประมุลยางพาราจากวัสดุยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดประมุลยางพาราได้ไม่น้อยกว่า ๕๐ ตัน เป็นศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจหมุนเวียน BCG ลานประมุลยางพารามาตรฐานของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๑ ศูนย์เรียนรู้ ๔) ได้แพลตฟอร์มการบริหารจัดการลานประมุลยางพารา และการจัดการสิ่งแวดล้อมลานประมุลยางพาราที่ได้มาตรฐาน ๑ แพลตฟอร์ม
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>.....</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๗) สร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมุลยางพารามาตรฐาน ๘) แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมพาราดีนซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมุลยางพารา
	<p>ถ่ายทอดเทคโนโลยีลานประมุลยางพาราจากวัสดุยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดประมุลยางพาราที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๐) สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการลานประมุลยางพารา และการจัดการสิ่งแวดล้อม ลานประมุลยางพารา</p> <p>๑๑) ได้ศูนย์เรียนรู้แปรรูปน้ำยางพาราสดสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปเป็นวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์มากกว่า ๒ เท่า สำหรับ</p> <p>๑๒) ได้แพลตฟอร์มการสำหรับใช้เป็นบริหารจัดการลานประมุลยางพารา และการจัดการสิ่งแวดล้อมลานประมุลยางพารา แก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬที่ยั่งยืน</p>
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมุลยางพารามาตรฐาน</p> <p>งบประมาณ ๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมุลยางพารา</p> <p>งบประมาณ ๙๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน/การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ถ่ายทอดเทคโนโลยีลานประมุลยางพาราจากวัสดุยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดการประมุลยางพาราที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>งบประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน/การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการลานประมุลยางพารา และการจัดการสิ่งแวดล้อมลานประมุลยางพารา</p> <p>งบประมาณ ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p>
	<p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน/การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานดำเนินการ :สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๗</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมุลยางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p style="text-align: right;">รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- สร้างเครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดีนซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นต้นแบบลานประมุลยางพารามาตรฐาน</p> <p>งบประมาณ....๑,๒๕๐,๐๐๐.บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - แปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมูलयางพารา งบประมาณ.....๙๐๐,๐๐๐.บาท
	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดเทคโนโลยีลานประมูलयางพาราจากวัสดุยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) สำหรับการจัดประมูलयางพาราที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม งบประมาณ...๒๕๐,๐๐๐.บาท - สร้างแพลตฟอร์มการบริหารจัดการลานประมูलयางพารา และการจัดการสิ่งแวดล้อมลานประมูलयางพารา งบประมาณ....๑.๓๕๐,๐๐๐.บาท
<p>๙. ผลผลิต (Output)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ๑) ได้เครื่องมือและแม่พิมพ์การขึ้นรูปวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์ (Para Soil Semen) ใช้เป็นส่วนขยายการสร้างลานประมูलयางพารามาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) เกิดการแปรรูปน้ำยางพาราสดจากเกษตรกรชาวสวนยางใช้เป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์(Para Soil Semen) สร้างเป็นพื้นลานประมูलयางพารา และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุ(น้ำยางพาราสด) ของเกษตรกรชาวสวนยาง
<p>๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ๑) อัตราการใช้ยางสดเพื่อการแปรรูปเป็นส่วนผสมวัสดุวิศวกรรมยางพาราดินซีเมนต์เพิ่มขึ้น ๒) การประยุกต์ใช้วัสดุวิศวกรรมพาราซอยซีเมนต์ (Para soil semen) สำหรับสร้างลานประมูलयางพารามาตรฐาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬที่ยั่งยืน ๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่ ๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ๕) ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกของจังหวัดบึงกาฬ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพปลอดภัยอย่างแม่นยำ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีพ.ศ. 2560 – 2579 มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเขตร้อนสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด 2,690,625 ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน 1,727,972 ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน 991,745 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.39 มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,570 – 2,580 มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเพียงอย่างเดียว ประกอบกับราคายางพาราตกต่ำและผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจของโลก เพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ และลดความเสี่ยงในอาชีพของเกษตรกรในอนาคต จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้ผลโดยส่งเสริมการปลูกที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ได้แก่ ทุเรียนเป็นไม้ผลเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่ตลาดในประเทศไทย มีความต้องการสูงในปัจจุบัน ขายได้ราคาและดูแลง่าย ซึ่งในอนาคตสามารถสร้างทุเรียนที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดบึงกาฬได้</p> <p>ดังนั้น การยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพปลอดภัยอย่างแม่นยำ ย่อมต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ ลักษณะการบริหารจัดการในแต่ละพื้นที่ ชนิดพันธุ์ของทุเรียน การปลูกและการเก็บเกี่ยวตามความต้องการของตลาด การรวมกลุ่มของเกษตรกร</p>
	<p>ตลอดจนความต้องการของตลาด เพื่อให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตลอดฤดูกาล ยังผลให้เกิดเสถียรภาพของราคา และเกิดความยั่งยืนจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการผลิตทุเรียน ทั้งระยะเร่งด่วน ระยะปานกลาง และระยะยาว จึงควรจัดทำโครงการยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพปลอดภัยอย่างแม่นยำ</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานปลอดภัยอย่างแม่นยำ</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคของทุเรียน และสามารถผลิตชีวภัณฑ์ไตรโคเดอร์มาประสิทธิภาพสูงป้องกัน กำจัดโรคในทุเรียนทดแทนการใช้สารเคมี</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกรชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ มีความรู้ ความเข้าใจ ในเทคโนโลยีการผลิต ทุเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ปลอดภัยอย่างแม่นยำ</p> <p>๒. เกษตรกรชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ มีความรู้ ความสามารถ ในการบริหารจัดการสวนทุเรียน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. เกษตรกรชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ มีความรู้ ความเข้าใจ ใน
๕. พื้นที่เป้าหมาย	๘ อำเภอ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนทุเรียนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพ ปลอดภัยอย่างแม่นยำ
๖.๑ กิจกรรมย่อย	ยกระดับและเพิ่มศักยภาพชาวสวนรุ่นใหม่ให้ผลิตผลไม้คุณภาพอย่าง แม่นยำ จัดทำฐานข้อมูลสภาพอากาศเพื่อการตัดสินใจระดับอำเภอและแปลงใหญ่ ๘ จุด และถ่ายทอดความรู้การผลิตผลไม้คุณภาพแบบแม่นยำ ติดตาม ประเมินและ แก้ไขปัญหา
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	เริ่มต้นปี ๒๕๖๖ สิ้นสุดปี ๒๕๖๗
๙. งบประมาณรวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	สร้างเกษตรกรชาวสวนทุเรียนที่มีความรู้ในการผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพ
	ปลอดภัยอย่างแม่นยำ จำนวน ๒๔๐ ราย
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	สามารถยกระดับและเพิ่มศักยภาพการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพ ปลอดภัยอย่างแม่นยำ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินที่อยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ:</p> <p>ด้วยปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูงขึ้น การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ โคเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง โคเนื้อเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู สามารถบริโภคได้ทุกเพศทุกวัย เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมากแทบทุกครัวเรือน การเลี้ยงโคเนื้อในปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์และการจัดการด้านอาหารสัตว์มาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งโคเนื้อหลายๆพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ สามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้ เนื่องจากโคเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากโคเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด โคเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง โคเนื้อเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู โคเนื้อหลายสายพันธุ์สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ สามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิตโคเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm)</p> <p>๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ การลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ด้วยการผลิตอาหารสัตว์ TMR ใช้เองในฟาร์ม</p> <p>๓.๓ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกรรายย่อย</p>
๔. เป้าหมาย	เกษตรกร จำนวน ๔๐๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	๑. เกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโคเนื้อ สมาชิกเครือข่ายผู้เลี้ยงโคเนื้อจังหวัดบึงกาฬและเกษตรกรที่สนใจเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงและการผลิตแพะแบบประณีต (Intensive Farm)

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. จำนวนฟาร์มโคเนื้อ ได้รับการพัฒนาไปสู่ระดับมาตรฐานการทำปศุสัตว์ ด้วยระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM)</p> <p>๓. จำนวนฟาร์มโคเนื้อ ในพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุอุปกรณ์ เพื่อพัฒนาให้เป็นฟาร์มต้นแบบ ที่มีความพร้อมที่จะเป็นศูนย์เรียนรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรที่มีความสนใจ</p>
๖. กิจกรรมหลัก	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการเลี้ยงโคเนื้อเป็นรายได้เสริม
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ปี ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๑,๓๓๕,๒๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑๐.๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ได้รับการพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศักยภาพ การวางแผนการผลิต การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านอาหารสัตว์ การจัดการด้าน สุขภาพสัตว์ตลอดจนลดต้นทุนการผลิตในฟาร์ม รวมทั้งพัฒนาฟาร์มไปสู่มาตรฐาน ฟาร์มโคเนื้อต่อไป</p> <p>๑๐.๒. พัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดกลุ่มเครือข่ายผู้เลี้ยงโคเนื้อจังหวัดบึง กาฬ ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>๑๐.๓. พัฒนาฟาร์มต้นแบบของเกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ จำนวน ๒๐ แห่ง เพื่อ เป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อ</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑๑.๑. ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวัน ตามหลักของความพอเพียง</p> <p>๑๑.๒. ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๑๑.๓. มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีให้เกิดในชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้าง รายได้ และเป็นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดแพะเนื้อ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินที่อยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมี ความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ:</p> <p>ด้วยปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูงขึ้น การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ แพะเนื้อ จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง แพะเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู สามารถบริโภคได้ทุกเพศ ทุกวัย เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก การเลี้ยงแพะเนื้อในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ และการจัดการด้านอาหารสัตว์มาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งแพะเนื้อหลายๆพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และสามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้ เนื่องจากแพะเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างมีราคาสูง</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากแพะเนื้อในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูงขึ้น การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด แพะเนื้อจึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง แพะเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายเมนู แพะเนื้อหลายสายพันธุ์สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่และสามารถเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิตแพะเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm)</p> <p>๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ การลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ด้วยการผลิตอาหารสัตว์ TMR ใช้เองในฟาร์ม</p> <p>๓.๓ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกรรายย่อย</p>
๔. เป้าหมาย	เกษตรกร จำนวน ๑๐๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	๑. เกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะเนื้อ สมาชิกเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะเนื้อจังหวัดบึงกาฬและเกษตรกรที่สนใจเรื่องการเลี้ยงแพะเนื้อ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงและการผลิตแพะเนื้อแบบประณีต (Intensive Farm)

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. จำนวนฟาร์มแพะเนื้อ ได้รับการพัฒนาไปสู่ระดับมาตรฐานการทำปศุสัตว์ด้วยระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM)</p> <p>๓. จำนวนฟาร์มแพะเนื้อในพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุอุปกรณ์เพื่อพัฒนาให้เป็นฟาร์มต้นแบบ ที่มีความพร้อมที่จะเป็นศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรที่มีความสนใจ</p>
๖. กิจกรรมหลัก	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการเลี้ยงแพะเนื้อเป็นรายได้
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๔๒๓,๗๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑๐.๑ เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อ ได้รับการพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศักยภาพการวางแผนการผลิต การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านอาหารสัตว์ การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ตลอดจนลดต้นทุนการผลิตในฟาร์ม รวมทั้งพัฒนาฟาร์มไปสู่มาตรฐานฟาร์มแพะเนื้อต่อไป</p> <p>๑๐.๒ พัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดกลุ่มเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะเนื้อจังหวัดบึงกาฬ ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>๑๐.๓ พัฒนาฟาร์มต้นแบบของเกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ จำนวน ๑๐ แห่ง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องการเลี้ยงแพะเนื้อ</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑๑.๑ ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวัน ตามหลักของความพอเพียง</p> <p>๑๑.๒ ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๑๑.๓ มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีให้เกิดในชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการ	การสร้างองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนปาล์มอย่างยั่งยืน (FSC) เพื่อการจำหน่ายและแปรรูป
๒.ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา ในรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์และเชื้อเพลิงชีวมวลที่ส่งไปขายในตลาดต่างประเทศ ประสบปัญหาถูกกดราคาโดยมีข้ออ้างว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่มีหลักฐานที่ยืนยันว่าผลิตจากไม้ยางพาราในสวนที่ผ่านการรับรองการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล (ปัจจุบัน คือ FSC หรือ PEFC) ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการกีดกันทางการค้า และเงื่อนไขนี้ใช้กับทุกประเทศที่ปลูกยางพารา ขณะที่หลายประเทศได้ปรับตัวกันแล้ว โดยนำระบบการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากลมาใช้กับสวนยางพารา เนื่องจากผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราต้องพึ่งพาสถานที่ปลูกยางพาราเป็นหลัก และต่อจากนี้ไปเงื่อนไขดังกล่าวผู้ซื้อต่างประเทศก็จะนำมาใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์ยางทุกชนิดที่มาจากผลผลิตยางพารา ทั้งนี้ยางชั้น ยางแท่ง ยางแผ่น ไม้ยางพารา เป็นต้น ประเทศไทยจึงต้องเร่งกำหนดมาตรการส่งเสริมการทำสวนยางของเกษตรกรชาวสวนยาง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามหลักสากล
๓.วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างมาตรฐานสวนยางเข้าสู่ระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามหลักสากล ๒. สร้างองค์ความรู้ระบบการรับรองมาตรฐานการจัดการสวนปาล์มอย่างยั่งยืน (FSC) ให้เกษตรกรชาวสวนยาง ๓. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพชาวสวนยางอย่างยั่งยืน
๔.เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	การฝึกอบรมการจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนปาล์มอย่างยั่งยืน (FSC) ให้แก่คณะกรรมการสถาบันเกษตรกร/เกษตรกรชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทย ทั้ง ๘ อำเภอ จำนวน ๕๒ สถาบัน รวมทั้งสิ้น ๑,๕๖๐ ราย
๕.ความเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และทิศทางการพัฒนาภาค	ยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๖.กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	๑. คัดเลือกสถาบันเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรมตลาดประมุลยางพารา
	๒. จัดฝึกอบรมการสร้างองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนปาล์มอย่างยั่งยืน (FSC) เพื่อการจำหน่ายและแปรรูป
๗.หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยงานหลัก : เกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานรอง : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดบึงกาฬ
๘.ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พฤษภาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๕
๑๐.งบประมาณ	จัดฝึกอบรมการสร้างองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนปาล์มอย่างยั่งยืน (FSC) เพื่อการจำหน่ายและแปรรูป เกษตรกร จำนวน ๑,๕๖๐ ราย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑.ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรมีองค์ความรู้การจัดการสวนยาง มาตรฐานการจัดการสวนปาล์มอย่างยั่งยืน ๒. สร้างมาตรฐานสวนยางเข้าสู่ระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามหลักสากล ๓. ยกระดับการผลิตและจำหน่ายผลผลิตยางพาราเพื่อสร้างเพิ่มมูลค่าให้สินค้าทางการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันร่วมกับโรงอบแบบพาราโบลาโดมสำหรับอบแห้งผลผลิตทางการเกษตร
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สรุปสาระสำคัญ :</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด ยางพารา และสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับพัฒนาให้จังหวัดบึงกาฬมีความมั่นคง โดยเศรษฐกิจของจังหวัดจังหวัดบึงกาฬต้องขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ยกย่องได้ จังหวัดจังหวัดบึงกาฬให้สูงสุดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตให้เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน การใช้จ่ายแข็ง และอาศัยโอกาสของพื้นที่และชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มีความมั่นคง ก่อให้เกิดแรงกระแทกการพัฒนาที่เชื่อมโยงทั้งจังหวัด</p> <p>จากการวิเคราะห์ (SWAT Analysis) และวางแผนงานของจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งมีจุดแข็ง(Strengths :S) คือ มีพื้นที่การปลูกยางพารา ๘๑๕,๐๔๖ ไร่ เป็นอันดับ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตยางวัตถุดิบเป็น ยางก้อนถ้วยประมาณ ๔๙๓,๐๐๐ ตัน/ปี น้ำยางสดประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณไม้ยางพาราที่โค่น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีปริมาณฝน ๒๔๐๐ มิลลิเมตร/ปี และมีแหล่งน้ำ ทั้งบนดินใต้ดินที่สามารถพัฒนาระบบชลประทานให้เพียงพอต่อเกษตรกร ในส่วนจุดอ่อน(Weaknesses :W) มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๕.๕๖ เปอร์เซ็นต์ของจังหวัด ระบบการกระจายน้ำไม่ทั่วถึงและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรกรรม ขาดการปรับปรุงบำรุงดินที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในส่วนโอกาส (Opportunity :O) ซึ่งมีนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรม การจัดการพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะเกษตรแปลงใหญ่ การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตร ทฤษฎีใหม่ การผลิตข้าวครบวงจร ระบบส่งน้ำ/จ่ายน้ำ การใช้ยางพารา และขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG บูรณาการเชิงพื้นที่ (Area Based) สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDG Localisation) และในส่วนอุปสรรค(Threat :T) เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกร้อน การผันผวนของสินค้าเกษตรและปัจจัยการเกษตร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของทั้งคนและสัตว์ เกิดการชะลอตัวกระทบต่อห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในปริมาณน้อย</p> <p>ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการและการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ ดังเช่น สถาบันวิจัยบึงกาฬ (มทร.อีสาน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน บูรณาการองค์ความรู้ ศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีอยู่เพื่อแก้ปัญหาหลักวิชาการ รวมถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับ นั่นคือ การเผาถ่านไม้แบบการแปรสภาพเป็นแก๊ส (Gasification) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนามาเพื่อการผลิตถ่านไม้ให้มีคุณภาพสูง พลังงานความร้อนบางส่วนที่เหลือ (ประมาณ ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์/๘ ชั่วโมง ที่ขนาดบรรจุไม้ยางพารา ๑๒๐๐ กิโลกรัม/เตา) หากนำพลังงานความร้อนที่เหลือจากกระบวนการผลิตถ่านไม้ไปใช้งาน ดังเช่นการใช้พลังงานความร้อน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ร่วมกับกระบวนการอบแห้งโดยความร้อนจากแสงอาทิตย์แบบโรงอบพาราโบลาโดม เพื่อการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร จะช่วยให้การอบแห้งเพื่อการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีฝนตกชุกและโอกาสมีแสงแดดเพียงพอต่อการอบแห้งน้อย และยังเป็นปัญหาในช่วงเวลากลางคืนซึ่งไม่มีแสงแดดให้ความร้อนในการอบแห้งที่ต่อเนื่อง เพื่อให้การอบแห้งผลผลิตการเกษตรเป็นไปอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยีที่สามารถช่วยให้ได้ประโยชน์ จากความร้อนในกระบวนการผลิตถ่านไม้ยางพาราด้วยเตาเชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ซึ่งไม่มีมลภาวะและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความร้อนในส่วนที่เหลือผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนความร้อน Heat exchanger ขับความร้อนเข้าไปในโรงอบแห้งแบบพาราโบลาโดมในขณะที่มีการผลิตถ่านไม้จากไม้ยางพาราจะทำให้ได้ประโยชน์ร่วม เกิดการประหยัดพลังงานและมีต้นทุนในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรอบแห้งต่ำ ทำให้เกษตรกรเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และยังเพิ่มอาชีพในการแปรรูปไม้ยางพาราเป็นถ่านไม้คุณภาพสูง สร้างรายได้เพิ่ม และลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกด้านพลังงาน เป็นการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน (Bio Circular Green Economy : BCG)</p> <p>ดังนั้นโครงการการใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันร่วมกับโรงอบแบบพาราโบลาโดมสำหรับอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรสามารถตอบโจทย์และบรรลุผลประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราครบวงจร กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการด้านการตลาด โครงการที่ ๕ โครงการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบครบวงจร</p>
๓. วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none">๑) เพื่อจัดสร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร๒) เพื่อส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ๓) เพื่อสร้างอาชีพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยการอบแห้งและผลิตถ่านไม้คุณภาพสูงให้กับกลุ่มเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑) ได้โรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑ ระบบ</p> <p>๒) กลุ่มเกษตรกรแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยการอบแห้งแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑ กลุ่ม</p> <p>๓) สร้างรายได้เพิ่มจากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยโรงอบแห้งแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและจากการจำหน่ายถ่านไม้ยางพาราคุณภาพสูง ไม่น้อยกว่า ๑ เท่าของปริมาณวัตถุดิบ</p> <p>๔) เกิดการจ้างงานผลิตถ่านไม้ยางพาราคุณภาพสูงระดับชุมชน และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในโรงอบแห้งแบบพาราโบลาโดม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ อัตรา</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>.....</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑) สร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร</p> <p>๒) ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร</p> <p>งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>งบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</p> <p>สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน/การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานดำเนินการ : สถาบันวิจัยบึงกาฬ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๗</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. งบประมาณ	<p>การใช้พลังงานความร้อนที่เหลือจากเตาเผาถ่านแบบแก๊สซิฟิเคชันร่วมกับโรงอบแบบพาราโบลาโดมสำหรับอบแห้งผลผลิตทางการเกษตร</p> <p style="text-align: right;">รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างโรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร งบประมาณ.....๑,๕๐๐,๐๐๐.บาท - ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการอบแห้งและการผลิตถ่านไม้คุณภาพสูง จากไม้ยางพาราให้กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบึงกาฬ งบประมาณ.....๓๕๐,๐๐๐.บาท
๙. ผลผลิต (Output)	<p>๙) ได้โรงอบแห้งผลผลิตทางการเกษตรแบบพาราโบลาโดมร่วมกับการใช้เชื้อเพลิงพลังงานร่วม Gasification ต้นแบบการแปรรูปผลผลิตการเกษตรแก่กลุ่มสหกรณ์การเกษตร</p> <p>๑๐) เกิดการแปรรูปไม้ยางพาราจากเกษตรกรชาวสวนยางเป็นถ่านไม้คุณภาพสูง เป็นสินค้าด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p>
หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๒) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรด้วยการอบแห้งที่ใช้พลังงานหมุนเวียน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๑) เกิดการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสำหรับอบแห้งสร้างรายได้เพิ่มและยกระดับความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาดของสินค้าเกษตร</p>
๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑) เพิ่มอัตราการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการใช้วัตถุดิบไม้ยางพาราแปรรูปเป็นถ่านไม้คุณภาพสูง</p> <p>๒) ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาดของสินค้าเกษตร จากการใช้พลังงานหมุนเวียนที่มีต้นทุนการผลิตต่ำ</p> <p>๓) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่ม ของวัตถุดิบในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางพาราร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่</p> <p>๔) สร้างรายได้แบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (BIO Circular Green Economy : BCG) ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>๕) ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกด้านพลังงานของจังหวัดบึงกาฬ</p>

ประเด็นการพัฒนา ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร กิจกรรม ส่งเสริมการปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือน
๒. แนวทางการพัฒนา/ แผนงาน	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการพัฒนาพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและการแปรรูปยางพาราแบบครบวงจร กลยุทธ์ ๑.๒ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรกลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เสื่อมสภาพและมีการแพร่กระจายสารพิษลงสู่แม่น้ำลำคลองอีกด้วย
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาเกษตรกรในระดับครัวเรือน เป็นครัวเรือนต้นแบบในการปลูกพืชผักปลอดภัยในโรงเรือน๒. เพื่อเพิ่มช่องทางในการสร้างอาชีพสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกรในระดับครัวเรือน และเป็นการสร้างความมั่นคงทางอาหาร (ด้านพืชผัก) ๓. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้สามารถผลิตพืชผักปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัยจากสารเคมีและการปนเปื้อนของจุลินทรีย์อื่นๆ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือน จำนวน ๘๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือนและผ่านการรับรองมาตรฐาน PGS ร้อยละ ๘๐
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๘ อำเภอ ๆ ละ ๑๐ ราย รวมเป็น ๘๐ ราย ประกอบด้วย อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอพรเจริญ อำเภอโซ่พิสัย อำเภอเซกา อำเภอปากคาด อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุ่งคล้า
๗. กิจกรรมหลัก	๑. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจและกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน โดยคณะกรรมการ SC.จังหวัดและกำหนดคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนาเกษตรกรที่มีความสนใจผลิตพืชผักปลอดภัย ๒. การจัดการกระบวนการเรียนรู้สำหรับเกษตรกร ๒.๑ จัดเวทีชุมชนเพื่อให้เกษตรกรร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถผลิตพืชผักปลอดภัย ได้ หรือร่วมกันหาแนวทางที่ต้องการพัฒนาและวางแผนการดำเนินงานตามความต้องการของเกษตรกร ๒.๒ ฝึกอบรมจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามประเด็นปัญหาหรือแนวทางการพัฒนาของเกษตรกรตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว ๓. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สาธิตสำหรับการเรียนรู้และการจัดทำโรงเรือนต้นแบบสำหรับการปลูกผักปลอดภัยในระดับครัวเรือน ๔. ติดตามผลการดำเนินงานและจัดทำข้อมูลการผลิตพืชผักปลอดภัยในครัวเรือนภายใต้โครงการ
๘. หน่วยดำเนินการ	หน่วยงานหลัก สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานร่วม สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๙. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณรวม	๒,๘๕๕,๖๕๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรทั่วไป จำนวน ๘๐ ราย ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกผักปลอดภัยในโรงเรือน และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. มีแหล่งเรียนรู้การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในโรงเรือน จำนวน ๘ แห่ง
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ สามารถผลิตพืชผักปลอดภัยและได้มาตรฐาน PGS พืชอาหาร ๒. สามารถนำผลผลิตพืชผักปลอดภัยเชื่อมโยงตลาดและออกจำหน่ายตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>จากนโยบายรัฐบาล ได้ให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศ ไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจตามวิถีชีวิตของเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร ในส่วน การดำเนินงานส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีจุดมุ่งหมายเพื่ อยกระดับจากฟาร์มเกษตรกร หน่วยราชการ และแหล่งศึกษาดูงานด้านการเกษตรที่มี ศักยภาพ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว มีกิจกรรมด้านการเกษตรที่ปรับปรุงเป็นกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างโดดเด่นเป็น เอกลักษณ์ นอกจากนี้ ยังพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นศูนย์กลางการ เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสินค้าของชุมชนเพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และลดความเหลื่อมล้ำของชุมชนและเป็นทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยวใน การเดินทางท่องเที่ยว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและความโดดเด่นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติที่หลากหลาย เช่น ถ้ำนาคา ภูทอก หินสามวาฬ วัดอาฮงศิลาวาส เป็นต้น อีกทั้งยังมีการทำการเกษตรที่หลากหลายเช่น วิธีการเกษตรปลูกผักกิมโงง,การทำสวน ผลไม้และการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรซึ่งปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ จังหวัดบึงกาฬเริ่มได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยัง พบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ส่วนใหญ่มักได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาทั้งในด้านศักยภาพ การพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว การ เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ การสร้างเครือข่ายกับชุมชน รวมทั้งได้รับการ ส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สำนักงานเกษตรจังหวัด บึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดบึงกาฬ ขึ้น เพื่อให้ได้แหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว กลุ่ม เกษตรกรมีศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวมีความโดดเด่น เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีศักยภาพในการรองรับ นักท่องเที่ยว</p> <p>๒. เพื่อประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดบึงกาฬให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>๑) เจ้าหน้าที่ วิชาสหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว จำนวน ๑ แหล่ง</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>๑) เจ้าหน้าที่ วิชาสหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนาศักยภาพให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว</p>
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จำนวน ๘ กลุ่มในเขตพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ อบรมเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน ๘๐ ราย งบประมาณ ๘๑,๔๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ศูนย์การศึกษาบึงกาฬ,สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ การศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร งบประมาณ ๑๒๘,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๐ ราย ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
	<p>๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ ยกกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (จำนวน ๑ แห่ง) งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและจัดแสดงผลผลิตทางการเกษตร งบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ การติดตามการดำเนินงานโครงการ งบประมาณ ๕๐,๖๐๐ บาท</p>
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ</p>	<p>๑ ปี เริ่มต้นปี ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ สิ้นสุดปี ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖</p>
<p>๙. งบประมาณ (จำแนกเป็นรายกิจกรรม)</p>	<p>๗๖๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน ๖๐ คน</p> <p>๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีศักยภาพ จำนวน ๑ แห่ง</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ได้รับพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับและพัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารปลอดภัยในจังหวัดบึงกาฬ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๑,๐๙๑ ไร่ และพื้นที่ทำการเกษตรจำนวน ๑,๔๒๔,๕๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓ ของพื้นที่ทั้งหมด และจากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน ๘๗๖,๘๓๔ ไร่ และมีพื้นที่ทำนาทั้งหมด ๔๙๑,๐๗๑ ไร่ จะเห็นได้ว่าพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพืชเชิงเดี่ยว และมีสถิติในการพึ่งพาสารเคมีในภาคการเกษตรที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่หลากหลาย อีกทั้งยังมีสารเคมีปนเปื้อน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้ผลิตและผู้บริโภค ถ้าหากยังมีแนวโน้มเช่นนี้ต่อไปจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยโดยใช้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะเข้ามายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อยู่ในจังหวัดบึงกาฬ รวมถึงตอบโจทย์ในการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬในด้านการเกษตรปลอดภัย และยังเป็นส่งเสริมให้ภาคการเกษตรเน้นการทำเกษตรผสมผสาน พึ่งพิงธรรมชาติและเน้นการพึ่งพาตนเองให้ได้ ลดการใช้สารเคมี ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจในภาคการเกษตรและให้เกษตรกรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตาม ใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม มาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเกษตรกร วิชากิจชุมชน หรือแปลงใหญ่ในจังหวัดบึงกาฬ โดยให้หันมาให้ความสำคัญกับการทำเกษตรระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อสร้างระบบนิเวศ และความหลากหลาย รวมถึงอาหารที่ปลอดภัยให้กับประชาชนรวมถึงต่อยอดในการประกอบธุรกิจการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ เพื่อสร้างพื้นที่ต้นแบบและศูนย์การเรียนรู้ที่นำเอาเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเชิงพื้นที่</p> <p>๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในจังหวัดบึงกาฬ</p>
๔. เป้าหมาย	<p>เป้าหมายเชิงปริมาณ - กลุ่มวิชากิจชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่ และผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับการส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาศักยภาพจำนวน ๘ กลุ่ม (พื้นที่)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิชากิจชุมชนชุมชน/เกษตรกร/กลุ่มแปลงใหญ่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีต่อกลุ่ม - เกิดพื้นที่การเรียนรู้การด้านระบบเกษตรกรรมยั่งยืนของจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๘ พื้นที่ - เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬได้รับการอบรมเพิ่มทักษะระบบเกษตรกรรมยั่งยืน <p>เป้าหมายเชิงคุณภาพ - ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/วิชากิจชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี ทักษะในการทำการเกษตรระบบเกษตรกรรมยั่งยืนและสามารถนำไปประกอบอาชีพ และสร้างรายได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดได้ - สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
๕. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>โครงการยกระดับและพัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารปลอดภัยในจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>กิจกรรมที่ ๑ อบรมเชิงปฏิบัติให้ความรู้เกี่ยวกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ อบรมเชิงปฏิบัติการออกแบบพื้นที่ให้เหมาะสมตามหลักภูมิสังคมและสอดคล้องกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ สร้างพื้นที่ต้นแบบเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างฐานการเรียนรู้เน้นการพึ่งพาตนเอง - สร้างฐานการเรียนรู้การลดการใช้สารเคมี - สร้างฐานการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม - สร้างฐานการเรียนรู้การจัดการพื้นที่และการบริหารจัดการน้ำในไร่นา <p>สร้างฐานการเรียนรู้การแปรรูปและผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>กิจกรรมที่ ๔ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์อย่างมีอัตลักษณ์</p> <p>กิจกรรมที่ ๕ ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตรเพื่อสร้างการแข่งขันทางการตลาดอย่างมีคุณภาพ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ และ ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการ ๑ ปี
๙. งบประมาณ	๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ลดการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ๒. ภาคเกษตรเน้นการพึ่งพาตนเองได้ ๓. เพิ่มความหลากหลายของผลผลิตที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๔. เกิดความมั่นคงทางอาหาร
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การฟื้นฟูความสมดุลของระบบนิเวศ ๒. สร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับภาคการเกษตรอย่างต่อเนื่องด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๓. เกิดรูปแบบการจัดการทรัพยากรและความมั่นคงทางอาหารต่อยอดในการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการปลูกสร้างสวนป่าเพื่อความยั่งยืนของชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการสร้างมูลค่าพืชเศรษฐกิจสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเกษตรกร พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงตลาดให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมจำนวน ๑,๗๒๗,๙๗๒ ไร่ ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวน ๙๙๑,๗๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๕๗๐ - ๒,๕๘๐ มม./ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราเป็นการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว ส่งผลให้ไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพจากสภาพปัญหาดังกล่าว</p> <p>จังหวัดบึงกาฬ จึงได้กำหนดแนวคิดที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว หันมาปลูกพืชหลากหลายหรือปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาการขาดผลผลิตตกต่ำโดยเฉพาะราคายางพาราที่ขึ้นลงตามภาวะตลาดโลก จึงได้เสนอทางเลือกให้เกษตรกรมาปลูกไม้ยืนต้น ปลูกเป็นพืชแซม แนวกันชนหรือปลูกในพื้นที่ของตนเองเพื่อปลูกสร้างสวนป่า พร้อมทั้งสร้างความอุดมสมบูรณ์โดยการเพาะเห็ดระโงกในสวนป่า ซึ่งมีต้นทุนต่ำ ราคาแพง นิยมบริโภคในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ สามารถสร้างเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่งให้แก่เกษตรกร</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้ปลูกพืชเศรษฐกิจทางเลือกใหม่ในการเสริมสร้างรายได้</p> <p>(๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีองค์ความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปลูกเห็ดทางเลือกใหม่ในพื้นที่</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีพื้นที่ปลูกเห็ดระโงกและพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒๐ ไร่
๕. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรจำนวน ๘ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ ราย ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการปลูกเห็ดระโงกใต้ต้นยางนา
๖.๑ กิจกรรมย่อย	<p>อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร จำนวน ๓ วัน</p> <p>๖.๑.๑ ประชุมเตรียมความพร้อม (ชี้แจงโครงการ)</p> <p>๖.๑.๒ อบรมให้ความรู้เรื่องการปลูกและการดูแลรักษาเห็ดระโงกใต้ต้นยางนา</p> <p>๖.๑.๓ อบรมให้ความรู้เรื่องการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์</p> <p>งบประมาณ ๓๔๐,๓๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง -</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๒ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศึกษาดูงานแปลงปลูกเห็ดระโงกใต้ต้นยางนา ๕๙๖,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๖.๓ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สนับสนุนปัจจัยต้นแบบ ๑,๐๒๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๖.๔ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบริหารจัดการโครงการ ๖.๕.๑ ติดตามและประเมินผลโครงการ ๖.๕.๒ จัดทำรูปเล่มสรุปผลโครงการ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ -
๗. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๙. งบประมาณรวม	๒,๐๕๗,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	มีพื้นที่ปลูกเห็ดระโงกและพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)	(๑) เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ในการปลูกผลพืชทางเลือกใหม่ (๒) เกษตรกรต้นแบบ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคแมลงศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดบึงกาฬเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ มีการปลูกพืชผักที่กระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ แต่เกษตรกรยังประสบปัญหาในหลายด้านทั้งปัจจัยการผลิตราคาสูง ปัญหาโรคแมลงศัตรูพืชระบาด ปัญหาสารเคมีตกค้างในผลผลิตซึ่งมีผลต่อการยอมรับของผู้บริโภค เพราะเกษตรกรยังพึ่งพาการผลิตแบบใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ซึ่งนอกจากจะเป็นอันตรายต่อผู้ผลิต สารพิษตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรและสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาแมลงศัตรูพืชดื้อยา เกษตรกรต้องใช้สารเคมีมากขึ้น ชนิดที่รุนแรงมากขึ้น หรือ ใช้ในความถี่ที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค จากปัญหาสารพิษตกค้างในผลผลิตทางการเกษตร และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งเดิมเกษตรกรอาจจะประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งชีวภัณฑ์และขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชีวภัณฑ์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีคุณสมบัติในการควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช มีความปลอดภัยต่อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ผลิตและผลิตผลทางการเกษตร จึงควรส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ผลิตมีการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชเพื่อทดแทนการใช้สารเคมีอย่างทั่วถึง</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการเกษตร ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ของจังหวัดบึงกาฬ สามารถผลิตชีวภัณฑ์ควบคุมโรคพืชและแมลงศัตรูพืชหลายชนิด ได้แก่ ๑) ไล่เดือนฝอยกำจัดแมลง ใช้กำจัดแมลงศัตรูพืชหลายชนิด เช่น ด่างหนัดผักที่มีกระบาดรุนแรงจนทำให้มีการใช้สารเคมีมากขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น รวมถึงหนอนผีเสื้อกินใบหลายชนิด ๒) แบคทีเรียบีทีควบคุมแมลงศัตรูพืช กลุ่มหนอนผีเสื้อกินใบ ๓) เชื้อราไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคพืชที่เกิดจากเชื้อรา เหมาะกับพืชอายุสั้น เช่น ผัก ไม้ดอก สมุนไพร รวมถึงกล้วย โดยเฉพาะโรคทางดินที่ใช้สารเคมีไม่ค่อยได้ผล ๔) แบคทีเรียบีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเหี่ยว ซึ่งโรคนี้นักพบระบาดในพืชตระกูลพริก มะเขือ ยาสูบ และพืชตระกูลขิง ซึ่งทำความเสียหายมากเพราะการใช้สารเคมีไม่ได้ผล และ ๕) เห็ดเรืองแสงสตรีนรัศมีที่ใช้ควบคุมโรครากปม ซึ่งการใช้สารเคมีไม่ค่อยได้ผลเพราะเชื้อสาเหตุโรครากปมอยู่ในดินและอาศัยในรากพืช ชีวภัณฑ์หลายตัวมีวิธีการผลิต/ขยายที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรสามารถผลิตใช้เองหรือใช้ภายในกลุ่มได้ โดยศูนย์ฯจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการผลิต/ขยายและสนับสนุนหัวเชื้อให้กับเกษตรกรเพื่อใช้ผลิตและขยายเชื้อเอง</p> <p>ปัญหา/ความต้องการ โรคและแมลงศัตรูพืชระบาดทำให้ผลผลิตเสียหาย ต้องใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัด ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเกษตรกร ผลิตผลทางการเกษตรปนเปื้อนสารพิษ บางครั้งไม่ได้ผลเพราะแมลงดื้อยา และพบสารเคมีตกค้างในสิ่งแวดล้อม หากเกษตรกรมีการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตพืช จะไม่พบสารพิษปนเปื้อนไปกับผลผลิต และเกษตรกรสามารถผลิตและขยายเชื้อได้เองโดยวิธีการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัยต่อผู้ใช้ ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม วิธีการผลิตและขยายในปัจจุบันไม่ยุ่งยากเกษตรกรสามารถทำได้</p> <p>ความเร่งด่วน การระบาดของโรคแมลงรุนแรงขึ้นจากปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศ และแมลงดื้อยา ทำให้ผลผลิตเสียหาย การใช้สารเคมีชนิดเดิมไม่ได้ผล ต้องใช้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สารเคมีมากขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกิดปัญหาสารเคมีตกค้าง มีความจำเป็นต้องเร่งส่งเสริมและให้ความรู้ในการใช้ผลิตและขยายชีวภัณฑ์แก่เกษตรกร</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชทดแทนการสารเคมีในการผลิตพืช</p>
	<p>๒. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรและชุมชนสามารถผลิตและขยายชีวภัณฑ์อย่างง่ายใช้เองได้</p>
<p>๔. เป้าหมายของโครงการ</p>	<p>๑. ยกระดับความรู้เกษตรกร ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชจำนวน ๑๘๐ ราย หรือระดับกลุ่มจำนวน ๖ กลุ่ม</p> <p>๒. กลุ่มเกษตรกรสามารถผลิตและขยายชีวภัณฑ์ได้เองกลุ่มละไม่น้อยกว่า ๑ ชนิด</p> <p>๓. ต้นทุนการผลิตจากการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐</p> <p>๔. ยกระดับการผลิตสู่มาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>๑. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกและมะเขือเทศ บ้านบุงคล้า ต.บุงคล้า อ.บุงคล้า จ.บึงกาฬ</p> <p>๒. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกและมะเขือเทศ บ้านเหล่าหลวง ต.ตงบัง อ.บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ</p> <p>๓. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกและมะเขือเทศ บ้านกลาง บ้านชัยพร ต.ชัยพร อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ</p> <p>๔. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ บ้านท่าไคร้ ต.บึงกาฬ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ</p> <p>๕. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผักกิมจิ บ้านพันลำ ต.วิศิษฐ์ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ</p> <p>๖. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผักปลอดภัย ๓ นา ต.นาสิงห์ นาแสง นาสะแบง อ.ศรีวิไล จ.บึงกาฬ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลักของโครงการ</p>	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคแมลงศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p>	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเหี่ยวและชีวภัณฑ์บีทีควบคุมหนอนเจาะผลมะเขือเทศ</p> <p>โรคที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้กับมะเขือเทศมากที่สุดคือ โรคเหี่ยวเหี่ยวซึ่งเกิดจากเชื้อแบคทีเรียชนิดหนึ่ง สามารถมีชีวิตในดินได้นาน การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดไม่ได้ผล ไม่สามารถปลูกมะเขือเทศซ้ำที่เดิมได้ แต่กรมวิชาการเกษตร โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย สามารถผลิตชีวภัณฑ์บีเอสที่ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคเหี่ยวเหี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องขอใช้ห้องปฏิบัติการของสำนักวิจัย</p>
	<p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ สร้างแปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเหี่ยวและชีวภัณฑ์บีทีควบคุมหนอนเจาะผลมะเขือเทศ งบประมาณ ๕๘๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าเตรียมแปลง จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) ๔ กลุ่ม แปลงละ ๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) ๔ กลุ่ม แปลงละ ๙๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าสารปรับปรุงดิน จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๒๐๐ กก.ๆละ ๓ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑,๐๐๐ กก.ๆละ ๔ บาท เป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๕. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๑๘ บาท เป็นเงิน ๗๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๘๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๘๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าชีวภัณฑ์บีเอส จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๖๔๐ กก.ๆละ ๑ บาท เป็นเงิน ๒๕,๖๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าชีวภัณฑ์บีที จำนวน ๑๐ แปลง ๔ กลุ่ม แปลงละ ๑ ลิตรๆ ละ ๕๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๖ วัน เป็นเงิน ๑๕,๓๖๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๑๖ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๒,๐๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๓ การรับรองมาตรฐาน GAP มะเขือเทศ งบประมาณ ๙๒,๓๐๐ บาท</p>
	<p>และพัฒนาการเกษตรเขตที่๓ จังหวัดขอนแก่น ในการผลิตหัวเชื้อ บีเอส และบีที เนื่องจากทางศูนย์ฯไม่มีเครื่องมือที่เพียงพอในการผลิตหัวเชื้อ ที่จะนำมาสนับสนุนให้เกษตรกรผลิตเพื่อขยายเชื้อต่อได้</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ อบรมการใช้ การผลิต และการขยายชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวเหี่ยวและชีวภัณฑ์บีทีควบคุมหนอนเจาะผลมะเขือเทศ งบประมาณ ๑๖๑,๑๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าวิทยากร จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๒ คน ๆ ละ ๔ ชั่วโมง ๆ ละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๙,๒๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ละ ๑ วัน ๆ ละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๘,๔๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๖ วัน เป็นเงิน ๑๕,๓๖๐ บาท</p> <p>๕. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๖ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าจ้างเหมาจัดทำคู่มือ จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๓๐ บาท เป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าจ้างเช่าสถานที่และเครื่องเสียงในการอบรม จำนวน ๔ ครั้งๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าจ้างจัดทำป้ายการอบรม ขนาด ๒*๓ ม. (๖ ตร.ม.) จำนวน ๔ ป้าย ๆ ละ ๑,๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๔๐๐บาท</p> <p>๙. ค่าพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์บีที จำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑๑. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๐,๑๔๐ บาท</p> <p>๑. ค่าจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติที่ดีสำหรับพืช GAP มะเขือเทศ จำนวน ๑๒๐ เล่มๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าจัดทำแบบบันทึกการตรวจประเมิน GAP มะเขือเทศ จำนวน ๑๒๐ เล่มๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๒๒ วัน เป็นเงิน ๒๑,๑๒๐ บาท</p> <p>๔. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๒๒ วันๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าสารเคมีวิเคราะห์สารพิษตกค้าง จำนวน ๑๒ ตัวอย่างๆละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๔,๙๘๐ บาท</p> <p>๘๓๘,๕๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p>
<p>๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p>	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวและโรคกุ้งแห้งในพริก</p> <p>โรคที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้กับพริกอีกโรคหนึ่งคือ โรคเหี่ยวเหี่ยวซึ่งเกิดจากเชื้อแบคทีเรียชนิดหนึ่ง สามารถมีชีวิตในดินได้นาน การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดไม่ได้ผล และโรคกุ้งแห้ง ซึ่งกรมวิชาการเกษตร โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย สามารถผลิตชีวภัณฑ์บีเอสที่ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ อบรมการใช้ การขยายชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวและโรคกุ้งแห้งในพริก งบประมาณ ๔๒,๙๖๐ บาท</p>
	<p>๑. ค่าวิทยากร จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๒ คน ๆ ละ ๔ ชั่วโมง ๆ ละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๘๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ละ ๑ วัน ๆ ละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๒,๑๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๔ วัน เป็นเงิน ๓,๘๔๐ บาท</p> <p>๕. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๔ วัน ๆ ละ ๘๕๕ บาท เป็นเงิน ๓,๓๘๐ บาท</p> <p>๖. ค่าจ้างเหมาจัดทำคู่มือ จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าจ้างเช่าสถานที่และเครื่องเสียงในการอบรม จำนวน ๑ ครั้งๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าจ้างจัดทำป้ายการอบรม ขนาด ๒*๓ ม. (๖ ตร.ม.) จำนวน ๑ ป้าย ๆ ละ ๑,๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๖๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์บีเอส จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๐. ค่าพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๕,๒๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ สร้างแปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์การใช้ชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวและโรครากแห้งในพริก งบประมาณ ๑๘๐,๒๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าเตรียมแปลง จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๙๐๐ บาท เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท</p>
	<p>๓. ค่าสารปรับปรุงดิน จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๒๐๐ กก.ๆละ ๓ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑,๐๐๐ กก.ๆละ ๔ บาท เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๑๘ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๖ วัน เป็นเงิน ๑๕,๓๖๐ บาท</p> <p>๙. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๖ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรคเหี่ยวในพริก จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๖๔๐ กก.ๆละ ๑ บาท เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าชีวภัณฑ์บีเอสควบคุมโรครากแห้งในพริก จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๖๔๐ กก.ๆละ ๑ บาท เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๒,๐๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๓ การรับรองมาตรฐาน GAP พริก งบประมาณ ๒๙,๘๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติที่ดีสำหรับพืช GAP พริก จำนวน ๓๐ เล่มๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าจัดทำแบบบันทึกการตรวจประเมิน GAP พริก จำนวน ๓๐ เล่มๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๑,๐๕๐ บาท</p> <p>๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๐ วัน เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงการเดินทาง จำนวน ๑๐ วันๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๕. ค่าสารเคมีวิเคราะห์สารพิษตกค้าง จำนวน ๒ ตัวอย่างๆ ละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๖,๐๕๐ บาท</p> <p>๒๕๒,๙๖๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p>
<p>๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p>	<p>ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ปีที่ ๒ ไล่เดือนฝอยควบคุมแมลง เหน็ดเรืองแสงสิรินรัศมี และไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคของพืชผัก</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>โรคที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้กับพืชผักคือโรครากเน่าต้นเน่าและใบจุด แผลงศัตรูผักที่สำคัญได้แก่ด้วงหมัดผัก หนอนกระทู้ผัก และหนอนกระทู้หอม การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดต่อเนื่องยาวนานทำให้แมลงดื้อยาและไม่ได้ผล ซึ่งกรมวิชาการเกษตร โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย สามารถผลิตชีวภัณฑ์ปีที่ ไล่เดือนฝอย เห็ดเรืองแสงฯ และไตรโคเดอร์มา ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๑ อบรมการใช้ การขยายชีวภัณฑ์ปีที่ ไล่เดือนฝอยกำจัดแมลง เห็ดเรืองแสงสลิรินทรีย์และไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคของพืชผัก งบประมาณ ๑๓๙,๔๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าวิทยากร จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๒ คน ๆ ละ ๓ ชั่วโมง ๆ ละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๘๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ละ ๑ วัน ๆ ละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๓,๕๐๐ บาท</p> <p>๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๖,๓๐๐ บาท</p>
	<p>๔. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๔ วัน เป็นเงิน ๓,๘๔๐ บาท</p> <p>๕. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๔ วัน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าจ้างเหมาจัดทำคู่มือ จำนวน ๑ ครั้ง ๆ ละ ๙๐ ชุด ๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท</p> <p>๗. ค่าจ้างเช่าสถานที่และเครื่องเสียงในการอบรม จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าจ้างจัดทำป้ายการอบรม ขนาด ๒*๓ ม. (๖ ตร.ม.) จำนวน ๓ ป้าย ๆ ละ ๑,๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๔,๘๐๐ บาท</p> <p>๙. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์ปีที่ จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายชีวภัณฑ์ไล่เดือนฝอย จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๑๘๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าวัสดุสำหรับการผลิตและขยายไตรโคเดอร์มา จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ ชุด ๆ ละ ๑๘๐ บาท เป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๓ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ คน ๆ ละ ๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๓. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๑,๒๖๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๒ สร้างแปลงต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์ปีที่ ไล่เดือนฝอยกำจัดแมลง เห็ดเรืองแสงสลิรินทรีย์และไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคของพืชผัก งบประมาณ ๑๘๘,๑๒๐ บาท</p> <p>๑. ค่าเตรียมแปลง จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. ค่าเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๑๐ แปลง (ไร่) แปลงละ ๙๐๐ บาท เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท</p>
	<p>๓. ค่าสารปรับปรุงดิน จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๒๐๐ กก. ๆ ละ ๓ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑,๐๐๐ กก. ๆ ละ ๔ บาท เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก. ๆ ละ ๑๘ บาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก. ๆ ละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด															
	<p>๗. ค่าปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๐๐ กก.ๆละ ๒๒ บาท เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐ บาท</p> <p>๘. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๔ วัน เป็นเงิน ๑๐,๐๘๐ บาท</p> <p>๙. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๔ วัน ๆ ละ ๙๒๐ บาท เป็นเงิน ๑๒,๘๘๐ บาท</p> <p>๑๐. ค่าชีวภัณฑ์ปีที่ควบคุมแมลง จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๒ ลิตร ละ ๔๐๐ บาท เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๑. ค่าชีวภัณฑ์ไส้เดือนฝอยควบคุมแมลง จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๖๐ ถุง ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท</p> <p>๑๒. ค่าชีวภัณฑ์เห็ดเรืองแสงควบคุมโรครากปม จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๒ กก.ๆ ละ ๖๐ บาท เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๓. ค่าชีวภัณฑ์ไตรโคเดอร์มาควบคุมโรคพืช จำนวน ๑๐ แปลง แปลงละ ๑๒ กก.ๆ ละ ๖๐ บาท เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท</p> <p>๑๔. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๑๒,๐๔๐ บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑.๓ การรับรองมาตรฐาน GAP พืชผัก งบประมาณ ๘๖,๖๐๐ บาท</p> <p>๑. ค่าจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติที่ดีสำหรับพืช GAP พืชผัก จำนวน ๙๐ เล่มๆ ละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท</p>															
<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๒. ค่าจัดทำแบบบันทึกการตรวจประเมิน GAP พืชผัก จำนวน ๙๐ เล่มๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๓,๑๕๐ บาท</p> <p>๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน ๆ ละ ๒๔๐ บาท จำนวน ๑๐ วัน เป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท</p> <p>๔. ค่าพาหนะเดินทาง จำนวน ๑๐ วันๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕. ค่าสารเคมีวิเคราะห์สารพิษตกค้าง จำนวน ๔ ตัวอย่างๆละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท</p> <p>๖. ค่าวัสดุเก็บข้อมูลและสำนักงาน เป็นเงิน ๘,๐๕๐ บาท</p> <p>๔๑๔,๑๒๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย กรมวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</p>															
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<table border="0"> <tr> <td>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย</td> <td>หน่วยงานหลัก</td> </tr> <tr> <td>สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ</td> <td>หน่วยงานร่วม</td> </tr> <tr> <td>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ</td> <td>หน่วยงานร่วม</td> </tr> <tr> <td>สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น</td> <td>หน่วยงานร่วม</td> </tr> </table>	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย	หน่วยงานหลัก	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ	หน่วยงานร่วม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	หน่วยงานร่วม	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น	หน่วยงานร่วม							
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย	หน่วยงานหลัก															
สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ	หน่วยงานร่วม															
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	หน่วยงานร่วม															
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จ.ขอนแก่น	หน่วยงานร่วม															
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๕ ปี เริ่มต้น ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐</p>															
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>งบประมาณรวมทั้งหมด ๘,๕๗๐,๗๔๐ บาท</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>ปีที่ ๑</th> <th>ปีที่ ๒</th> <th>ปีที่ ๓</th> <th>ปีที่ ๔</th> <th>ปีที่ ๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>๑,๕๐๕,๔๘๐</td> <td>๑,๖๐๓,๓๔๐</td> <td>๑,๗๐๗,๓๔๐</td> <td>๑,๘๑๘,๒๔๐</td> <td>๑,๙๓๖,๒๘๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>หมายเหตุ : งบประมาณสามารถถัวเฉลี่ยใช้ได้ทุกรายการ</p>	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๑,๕๐๕,๔๘๐	๑,๖๐๓,๓๔๐	๑,๗๐๗,๓๔๐	๑,๘๑๘,๒๔๐	๑,๙๓๖,๒๘๐
ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕												
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐												
๑,๕๐๕,๔๘๐	๑,๖๐๓,๓๔๐	๑,๗๐๗,๓๔๐	๑,๘๑๘,๒๔๐	๑,๙๓๖,๒๘๐												

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. เปลี่ยนต้นแบบการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช ๗ ชนิด ๖๐ แปลง
หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ พริก และพืชผัก สามารถผลิตและขยายชีวภัณฑ์สำหรับใช้เอง ไม่น้อยกว่า ๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๑-๒ ชนิดชีวภัณฑ์ ๓. เทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช ๗ ชนิด ใน ๓ กลุ่มพืช ได้แก่ มะเขือเทศ พริก และ พืชผัก ๔. มีชีวภัณฑ์สำหรับใช้ในการผลิตมะเขือเทศ พริก และพืชผัก
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ ผลลัพธ์ (Outcome)	๑. เกษตรกรสามารถใช้ชีวภัณฑ์ในการควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต ๒. ผลผลิตพืชมีคุณภาพและมีปริมาณเพิ่มขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย ไม่มีสารพิษตกค้างในผลิตผลและสิ่งแวดล้อม ผลิตพืชอย่างยั่งยืน ๔. ระบบการผลิตพืชได้รับการรับรองมาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นให้กับตลาดและผู้บริโภค ๕. ความตื่นตัวในการใช้ชีวภัณฑ์และปัจจัยการผลิตที่ปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเลี้ยงไก่ไข่เพื่อเป็นรายได้เสริมในครัวเรือนเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินที่อยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทย สามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ : ด้วยปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ไก่ไข่จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง ไก่ไข่เป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปปรุงอาหารได้ทั้งคาวและหวาน สามารถบริโภคได้ทุกเพศ ทุกวัย เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมากแทบทุกครัวเรือน การเลี้ยงไก่ไข่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์และการจัดการด้านอาหารสัตว์มาเป็นเวลานานแล้ว จนกระทั่งไก่ไข่หลายๆพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้ เนื่องจากไข่ไก่ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างแพง</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากไข่ไก่ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างแพง และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ไก่ไข่จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง ไก่ไข่เป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปปรุงอาหารได้ทั้งคาวและหวาน การเลี้ยงไก่ไข่ในปัจจุบัน ไก่ไข่หลายสายพันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่ และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ เป็นรายได้เสริมให้เกษตรกร</p> <p>๒. เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคไข่ไก่ที่มีคุณภาพปลอดภัยและเป็นแหล่งอาหารโปรตีนในครัวเรือน</p>
๔. เป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และเกษตรกรผู้ผลิตอาหารสัตว์ ๒๔๐ ราย
๕. พื้นที่ดำเนินการ	ดำเนินการพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอบุ่งคล้า อำเภอพรเจริญ อำเภอศรีวิไล อำเภอโซ่พิสัย อำเภอปากคาด
๖. กิจกรรมหลัก	เลี้ยงไก่ไข่เพื่อเป็นรายได้เสริมในครัวเรือน
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๒,๙๘๒,๖๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๐.๑ เกษตรกร จำนวน ๒๔๐ ราย ได้รับความรู้จากการฝึกอบรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ด้วยความต้องการของชุมชน การรวมกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ</p> <p>๑๐.๒ มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในระบบในชุมชน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ตัว</p> <p>๑๐.๓ เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑๑.๑ ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวัน ตามหลักของความพอเพียง</p> <p>๑๑.๒ ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๑๑.๓ มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีให้เกิดในชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>
<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรให้มีศักยภาพและความเป็นเลิศทางด้านอาชีพ</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ที่จะมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรปลอดภัย พัฒนาคู่มือสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเครือข่ายให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง บริโภคมีความมั่นใจที่ได้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย มีคุณภาพ ทำให้การผลิตสินค้าทางเกษตรกรรมของเกษตรกร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผลิต และที่สำคัญเกษตรกรได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าให้กับเกษตรกรไทยสามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ: ด้วยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้กรมปศุสัตว์จัดตั้งโครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ (ธคก.) เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากจน และปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง นอกจากนี้ แนวโน้มความปกติใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยดำเนินการอย่างมีเหตุผล พอประมาณและมีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของประเทศจากภายใน ช่วยให้มีสามารถในการต้านทานผลกระทบ จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย</p> <p>อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดในประเทศ และในระดับโลกยังมีความไม่แน่นอนของการสิ้นสุดการระบาด และยังคงมีความเสี่ยงที่ประเทศไทยอาจเกิดการระบาดซ้ำ และปัจจุบันจังหวัดบึงกาฬดำเนินการโครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ จำนวนสัตว์ ๒,๕๑๘ ตัว ดังนั้นควรต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อในแต่ละช่วงเวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์</p> <p>ดังนั้น จังหวัดบึงกาฬ โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ จึงจัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านปศุสัตว์ วิถีชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ภัยโควิด ๒๐๑๙ ภายใต้โครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกร ตาม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>พระราชดำริ เพื่อให้ความช่วยเหลือและเยียวยาเกษตรกรในโครงการฯ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด, ลัมปี สกิน</p> <p>ความเร่งด่วน : เนื่องจากในปัจจุบันโคกระบือ มีราคาค่อนข้างแพงและปัจจุบันค่าครองชีพ มีแนวโน้มค่อนข้างสูง การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด การเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง เพื่อเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง และการเลี้ยงโคกระบือ ในปัจจุบัน สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละพื้นที่และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อเป็นการสร้างรายได้และลดรายจ่ายให้เกษตรกร ให้เกิดความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓.๒ เพื่อให้ประชาชนได้ประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์ วิถีชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงสร้างความมั่นคงทางอาหาร</p> <p>๓.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต</p>
<p>๔. เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกรในโครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ จำนวน ๘ กลุ่ม กลุ่มละ ๕๐ ราย รวมเป็น ๔๐๐ ราย</p>
<p>๕. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>ในพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล และอำเภอที่ดำเนินการโครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริในพื้นที่ ๘ อำเภอ</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านปศุสัตว์วิถีชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้โครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกร ตามพระราชดำริ (ชคก.)</p>
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ</p>
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ</p>	<p>๑ ปี ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑,๓๒๐,๘๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรกรในโครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ จำนวน ๔๐๐ ราย ได้รับความรู้จากการเข้ารับฝึกอบรมด้านส่งเสริมสุขภาพสัตว์</p> <p>๒. เกิดอาชีพเสริมด้านปศุสัตว์ สร้างงาน สร้างรายได้ เกิดขึ้นในท้องถิ่นชุมชน</p> <p>๓. เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑. ประชาชนในพื้นที่ มีการใช้ชีวิตประจำวันตามหลักแนวเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. ประชาชนในพื้นที่ ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ภายในครัวเรือน</p> <p>๓. มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคี ให้เกิดในชุมชน เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>